

A tudományos beszélgetés

Már az ókori embert is foglalkoztatta, hogy ősei honnét valók. Strabon Geographica-ja, Livius a Római nép története stb. mutatja ezt. A magyarság is igyekezett számon tartani múltját mondáin keresztül. Mondáink szerint Szkítiából jöttünk, őseink a hunok stb.

A vérszerződéssel megőrzött szkíta szertartás szerint pedig őseink különböző népek szövetségeként érkeztek a Kárpát-medencébe. Fel kell tennünk azonban a kérdést, hogy mi a nép, a nemzet? Kazinczy Ferenc szerint „nyelvében él a nemzet”. Mások szerint a nemzet lényege a leszármazás, míg Szent István szerint a nemzet az, ami a hazában él. Ezekből is látszik, hogy mily nehéz a nemzetfogalmat meghatározni. Hiszen a vérszerződés alapján, több különböző népesség érkezett a Duna-Tisza völgyébe. Van, aki magyarul van, aki türkül beszélt. Ennek ellenére nyelvészeink finn-ugor származástudatot igyekeznek levezetni, valós ősnyelv nélkül, mivel ezt az ősnyelvet nyelvemlékek hiányában csak kikövetkeztetni lehet. A nyelv sem minden. Hiszen a türk nyelvű bolgárok pár száz év alatt elszlávosodtak, ősi nyelvüket elfeledve. De ugyan így ki beszéli ma a jazigok, a kunok nyelvét itt a Kárpátok ölelte vidéken? Mások a kulturális emlékekben vélik felfedezni a nemzet alapjait, és azokat visszakövetve keresik az őseket. De ez is egy ingatag út. Ma azt lehet mondani, hogy az „igazi magyarok”, mind-mind olyan népcsoportok, amelyek a magyarsághoz csatlakozott népek. Hiszen ma „igazi magyar” a kun, a jász és a székely is, noha ők eredetileg nem voltak magyarok. De átvették a magyar nyelvet, kultúrát, és mivel elszigetelten éltek, nem keveredve a környező népekkel, mint tették honfoglalóink utódai – szlávok, törökök, németek - ma ők őrzik a magyarság nyelvét és kultúráját. Ha megnézzük felmenőinket, akkor láthatjuk elszigeteltségüket. Ellenpéldaként vegyünk engem, aki Budapesten születtem és anyanyelvem magyar. Apai családom német, egyik nagymamám családja kun, anyai részről van bennem német, lengyel és elmagyarosodott szerb. Több dédszülőm jobban beszélt németül, mint magyarul. Feleségem családja szláv–magyar, de van benne számos német és németalföldi, valamint francia felmenő. És ekkor csak az 1700-as évek végéig, 1800-as évek elejéig néztem a felmenőket. Ha ezt az időszakot nézem, akkor gyermekeimben a legkevesebb a magyar felmenő. Mégis magyarok, és ezt a keresztény kultúrát, ősmondavilágot vallják magukénak, és magyar nyelven, magyarul gondolkodnak, noha beszélnek a német és az angol nyelvet is.

Röviden, igen nehéz meghatározni, hogy honnét is jöttek őseink. Még az sem biztos, hogy az emberiség egy helyen alakult ki, és mai őseink egy emberfajta leszármazottai. Hiszen nincsenek meg az evolúciós átmenetek. Genetikailag pedig a sertés közelebb áll hozzánk, mint a majomszabásúak világa. A genetika pedig nagyfokú keveredést mutat, például a Neandervölgyiek és a Homo Sapiens Sapiens között. Pedig ez a két emberfaj eredetileg eltérő génkészlettel élt. És minden valószínűség szerint kommunikációjuk, nyelvük is eltérő lehetett. És ekkor még nem beszéltünk a kínai pekingi ősemberről. Az sem véletlen, hogy a mai emberiség több rasszban létezik. Tudvalévő, hogy a különböző rasszok eltérő génkészlettel és tulajdonságokkal rendelkeznek. De most ne menjünk ebbe bele. Elég, ha azt látjuk, hogy amikor őseinket keressük, igen ingoványos talajra lépünk, és közel sem biztos, hogy ki tudunk lépni a nyelvemlékek nélküli időbe, vagy el tudjuk hagyni a tárgyi emlékek időszakát. Mert a genetika nem tudja megmondani, mire is gondolt az az adott személy. Hiszen egy szerb és egy bosnyák genetikája azonos, noha két egymást háborúig gyűlölő népről van szó stb. Meglátásom szerint a nyelvi és tárgyi időn túl, nem lehet követni egy népet visszafelé az időben. Az emberiséget igen! - de a népet nem, mivel nem rendelkezünk tárgyi és nyelvi emlékekkel, amiből következtetni tudnánk arra, hogy mire is gondolhattak, hogy élhettek azok az emberek. A genetika népmozgásokat megmutathat, de a népesség a ráépülő kultúra ismerete nélkül nemzetként nem határozható meg. Az orosz, a kazah és a kínai kutatók kiválóan bemutatják például a sztyeppe vidékét. Ebből látszik, hogy mekkora népkeveredési hullám zajlott ott le. Mivel kevert népekről beszélünk, az adott „nemzet”, pl. a hunok is kevert nép. Felvesznek egy kultúrát, talán nyelvet is és kívülről hunnak néznek ki. Hun néppé lesznek. Erről írnak a krónikák. Miközben a

genetikusan csak különböző csoportokat lát. Ha pedig csak a különböző csoportokat látja, egyéb külső, megfogható ismeret hiányában honnét tudhatná, hogy a különböző csoportok ott és akkor hon kultúrájuk? Schonnét! Csak onnét tudható az etnikai identitás, ha van régészeti emlék, nyelvemlék, vagy külső szemlélő által készített feljegyzés.

A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület berkein belül nemrég lezajlott egy tudományos vita az interneten, amelynek célja a különböző álláspontok ismertetése volt arról, miképp próbálhatjuk meg kultúrákat és népeket meghatározni a különböző módszerekkel. A vitában megszólaltak genetikusok, történészek, nyelvészek és egyéb tudományág művelői. Most megpróbálom bemutatni a lezajlott vita főbb pontjait, noha nem egyszerű, mivel egyes felvetésekre, lehet, hogy napok múltán született válasz, miközben mások már tovább is haladtak az adott témában. A vitát az robbantotta ki, hogy az újabb genetikai kutatások művelői igyekeztek átvenni a többi tudományterület felett az irányítást az őskutatás terén. Szerintük a genetika alapján feltárhatók az egyes népcsoportok és kultúrák mozgásai, vándorlásai. Az elmélet alapja, hogy a genetikailag kimutatható népesség mindig önazonos. Tehát, ha egy nép létezik egy helyen a genetika szerint, például a Kárpát-medencében, és az onnét kivándorol, majd visszatér, és visszatértekor magyarul beszél, akkor az a több tízezer évvel ezelőtt élt népesség a magyarság őse, noha semmit sem tudunk valódi korabeli önazonosulásáról.

A kialakult vita több szálon futott, attól függően, hogy az adott kutatók miben látják az elődök felkutatásának módját. Így előkerültek nyelvészeti érvek, mint például Bérczi Szaniszló alábbi hozzászólása:

Bérczi Szaniszló csillagász (ELTE) tette le az egyik alapgondolatot. „Én maradok a valódi nyelvfejlődéstörténet és nyelvrendszertan kutatása mellett”. Ő Cser-Darai kutatásait ajánlotta az érdeklődők figyelmébe. A valódi nyelvfejlődés Oláh Zoltán Sándor docens, molekuláris biológus munkássága alapján kezd kialakulni. Ez a munka az utolsó 8000 év történelmét öleli fel. Megjegyezi viszont, hogy a visszabontás, visszakövetkeztetés hibákat rejthet magában. Ezért Bérczi Szaniszló Gray, R. D., Atkinson, Q. D., Greenhill, S. J. (2011): Language evolution and human history: what a difference a date makes. Philos Trans R Soc Lond B Biol Sci. 2011 April 12; 366, (1567): pp. 1090–1100. ajánlotta az érdeklődők figyelmébe.

(Történészként megjegyzem, hogy számomra minden nyelvi visszakövetkeztetés a találgatások kategóriájába esik, ha azt írott, vagy rögzített hanganyag nem támasztja alá. Márpedig az írás körülbelül csak 5000 éve jelent meg. Rihmer Aurél)

Már a vita elején felvetődtek a genetikai érvek is. A magyarság genetikáját legújabbán Neparáczki - Török archegenetikai eredményei mutatják be.

A genetikai érveket Haraszti Zsuzsa három tanulmányrészlettel igyekezett alátámasztani. GROVER S. KRANTZ: Geographical Development of European Languages c. (1988) könyve ezt írja: A 107. oldalon írja: „Az uráli nyelvcsalád a magyar Alföld mezolitikus lakóitól ered. A legtöbb szakértő szerint e nyelvcsalád az Urál hegység térségéből származott és terjedt el, beleértve a Kr. u. 9.századbéli végső benyomulást Magyarországra. Ez a legvalószínűtlenebb, mert nincs magyarázat arra, hogy mi alakíthatta ki a pásztorkodást a kiinduló helyen. Ha kívülről jött a térségbe, akkor olyan nép kellett volna hozzá, melynek nyelvi rokonsága máshová kötődik. Másrészt persze lehetséges, hogy néhány viszonylag egyszerű uráli nomád be tudott hatolni Kelet-Európa szívébe, de erre nincs elfogadható ok. Különösen nehéz megmagyarázni, hogyan tudtak etnikailag kicserélni egy körülsáncolt, őket számbelileg akár több mint 10:1 arányban túlszármazó parasztságot. E problémák egyedüli megoldás az, hogy Magyarországot tekintem az uráliak kiindulási helyének, és onnan terjesztem szét őket észak és kelet felé.

Itteni rekonstrukcióm szerint ezek az északi térségekben elhelyezkedő három fő alosztályba különülhettek el. Ebből az is következik, hogy a legkeletebbre eső alosztály áll a legközelebbi rokonságban a magyar forrással. Az Urál-hegység térségében feltételezett korai uráli népesség régészeti bizonyítékai éppoly jól illenek az itt javasolt új értelmezéshez, mint a hagyományos nézethez. Egyszerű megfontolás kérdése, hogy ki, mely irányban, mely időben

és melyik nép ellen volt képes a mozgásra és ez dönti el a kérdést. Az egyetlen fennmaradó probléma a nyilvánvalóan fennálló nyelvészeti idő-mélység. Mivel ez az egész rekonstrukció közös és egyedüli fontos problémájaként jelentkezik, e tekintetben általános korrekcióra lenne szükség.”

Haraszi Zsuzsa a témában figyelmünkbe ajánlotta Cser Ferenc és Darai Lajos Kárpát-medencei magyar ősiség című kötetét, ami a Magyarságtudományi Füzetek, Kisenciklopédia 12., Budapest 2010-es kiadványt, amely mű 93 oldalon keresztül foglalkozik a magyarság eredetének kérdésével. A kötet az interneten is közzé lett téve.

(http://maghon.weebly.com/uploads/2/0/0/3/20035969/cser_ferenc_darai_lajos_-_karpát-medencei_magyar_osiseg.pdf)

(Megjegyzem, hogy itt a klasszikus finn-ugor nyelvelmélet köszön vissza. Viszont az uráli nyelvek közelségéről a magyar nyelvhez, már László Gyula leírta, hogy úgy alakulhatott ki, hogy a magyar volt a kultúra hordozó nép és nyelv, és ebből vették át az adott nyelvben ismeretlen kifejezéseket a környező népek. Meglátásom szerint, ez a nyelvátadás nem feltételezi a magyarság Kárpát-medencei őseredetét. A lovas kultúra kialakulhatott messze a Kárpát-medencétől. Így a Kárpát-medence nem szükségszerűen kiinduló pont, hanem lehet épp a végcél, a végső állomás is. Rihmer Aurél)

A fenti nyelvészeti „támogatott” elméletben a magyarság Kárpát-medencei keletkezése köszön vissza, amit a genetikusok vetettek fel.

A fentiekkel ellentétben, a mai hivatalosított álláspontot a finn nyelvész JUHA JANHUNEN fogalmazta meg az MTA Nyelvtudományi Intézetének folyóirata 110. kötetében - Nyelvtudományi Közlemények 2014.

Idézet Janhunentől : ”A török nyelv sikere Anatóliában és Közép-Ázsiában azzal van kapcsolatban, hogy az erős török nyelvű hadseregek stratégiai központokat foglaltak el, és ezekből a központokból a környező vidékek lakosságát befolyásolták és nyelvileg asszimilálták. Ezt a stratégiát alkalmazták a honfoglaló magyarok is. A mai 13–15 milliós magyar népesség nem egyszerű népességnövekedés, hanem inkább egy évszázadokon át folyamatosan végbemenő nyelvcsere eredménye, ami a szomszédos török, szláv, román, germán és más nyelvű elemeket és néptörödékeket magyar nyelvűvé tette.” 13. oldal”

(A fenti cikk alátámasztja László Gyula elgondolását és megfelel a sztyeppei népek népkéveredésének is, amire fentebb már hivatkoztam. Előttiünk áll a kérdés, hogy a genetika meg tudja-e magyarázni az identitást? Rihmer Aurél)

Haraszi Zsuzsa harmadik idézett cikkében ez áll: ”Az uráli nyelvekkel kapcsolatos „új” és „forradalmi” nézetekről csak azt mondhatjuk, hogy nincs semmi okunk sem a történeti és összehasonlító nyelvtudomány hagyományos paradigmáját feladni (Honti 2012). 15. old.”

Haraszi Zsuzsa a következő könyvet ajánlotta a figyelmünkbe. “A Heritage of Scribes („Írástudók öröksége”) c. monográfia ismerteti a rovásírás-család három tagjának, a Kárpát-medencei rovásnak, a kazáriai rovásnak és a székely-magyar rovásnak a történetét és fejlődését. Továbbá Hosszú Gábor kutatásait ajánlotta figyelmünkbe.

(A fenti írás ragaszkodik a régi finn-ugor nyelvelmélethez, noha erről már sokszorosan kiderült, hogy elavult elmélet. Se kulturálisan, se zeneileg, se életmódban, se genetikailag nem állja már meg a helyét. Kodály Zoltán mondta, hogy a finn-ugor és a magyar népzene ég és föld. Orosz pollenkutatások bizonyították, hogy a sztyeppe és erdőövezet határa nem ott volt, ahová a nyelvészek feltételezték. Ahol volt valójában, ott nem éltek finn-ugor népek. De az állítólagos finn-ugor túlnépesedésnek, ami a szétvándorlást indokolta volna, sem találták eddig régészeti nyomait. Arról nem is beszélve, hogy az adott nyelvcsalád legrégebbi nyelvmélei az írott magyar nyelvmélek az Árpád-korból. Velük párhuzamos finn-ugor nyelvmélek nem igazán léteznek. De egy megrögzött és „tudományos” nézetet nehéz feladni, és belátni, hogy az tévút volt. Arról nem is beszélve, hogy a magyarság önazonosulása, mondavilága egyáltalán nem utal a finn-ugor feltételezett rokonságra. Rihmer Aurél)

Szekeres István, Haraszi Zsuzsanna levelére reagált. A könyvet megjelenése óta jól ismerem. Vannak benne használható részek, de teljesen elavult hagyományokra épül. Pl a „székely-magyar” rovásírást az igazolhatatlan föniciai > arámi > pártus > kazáriai > székely leszármazással vezeti le, amit tételesen soha, semmivel nem igazol Hosszú Gábor, de rajta kívül senki sem. A kazáriai írást igen jól ismerem, A „székely írás három ábécéjének történeti összehasonlító összevetése” c. tanulmányomban is foglalkoztam (részben) vele, a hun eredetű Teknős jelcsalád kapcsán. (Honlapomon olvasható.) A székely–magyar rovásírás szabványba is romlott-rontott betűk kerültek be, így hamisan félrevezetők. Az pedig, hogy az ótörök írás nem származhat az arámiból, cáfolására egy teljes tanulmányt írtam: „Az arámiból az ótörök írás nem származhat” címmel.

Haraszi Zsuzsa válaszolt Szekeres Istvánnak.

Köszönöm a hozzászólást az általam írottakhoz, elolvastam a tanulmányát a (hun) Teknős jelcsalád értelmezéséről – gratulálok, nagyon alapos, lépésről lépésre magyarázó, összehasonlító munka. A regisztrált rovás jelkészletet, a székelyek neve nélkül egyszerűen Old Hungarian script-nek nevezik, a jelek furcsa hangzósításával, pl. a ZS – ezs, t-et, ty-ety ? (Range:10C80–10CFF) <https://www.unicode.org/charts/PDF/U10C80.pdf> A Wikipedián [https://en.wikipedia.org/wiki/Old_Hungarian_\(Unicode_block\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Old_Hungarian_(Unicode_block)) A történelmi háttérét, ősiségét el nem ismerve jellemzik : egy elavult jelkészlet, amivel magyarul írtak a középkorban. Kérdésem is lenne, az Issyk-köl-i ezüstcsésze (i.e. 4 század) feliratát szkíta-kushán jeleknek vélik – lehetséges a kapcsolata a székely-magyar rovással?

Oláh Zoltán Sándor messzemenően egyetért Török Tibor és munkatársainak kutatásai eredményeivel az archeogenetikai adatok nem támasztják alá anyanyelvünk import jellegét. Igaz viszont, hogy ugor, de nem finn, hanem a hettita kor előtről származó, máig agglutináló technológia, mintegy 2200 gyökszóból építkező, a Czuczor Gergely, Fogarasi János 1862 gyökszótárban felsorolt. Minden bizonnyal a Kárpát-medencében kiterjedve használtban volt a termékeny félhold kultúrája, az állat- és növény-háziasítás területét beleértve, ami jellemezte a folyamközi népeket az Tigristől a Nílusig. Ezt láthatjuk Russell Gray és munkatársai számítógépes összehasonlító elemzése (2003-2018) alapján. Ezen az előzetes eredményeknek, el kell vezetni a történelem legújabb krónikáig, amelyet nem a győztesek és nem a megrendelők írnak, hanem a feltárt a DNS adatok.

(A fenti hozzászólás egyik érdekes eleme: „Igaz viszont, hogy ugor, de nem finn, hanem a hettita kor előtről származó”, amiből azt látom, hogy a kutatók nem beszélnek egy nyelvet az ugor kérdés meghatározásában. Talán új fogalmakat kellene bevezetni és ezáltal szétválasztani a fogalmi kavargásokat. A hozzászólás feleleveníti a már régóta felvetett folyamközi és magyar kulturális kapcsolatokat. Rihmer Aurél)

Török Tibor álláspontját pontokba szedve adta meg. Az archeogenetikában az elkövetkező években áttörések várhatók. Egyfolytában dolgozunk, így nagyon kevés időnk van arra, hogy a nagyszámú meghívás mindegyikének eleget tegyünk. A pillanatnyilag kirajzolódó képet eddig számos alkalommal összefoglaltam, ami nem változik havonta, legfeljebb évek során csiszolódik. Pontokba szedve a következőképpen látom a honfoglalók kérdését:

1. A helyben lakókhoz képest viszonylag kevesen voltak –a betelepülő magyarok-, nem hiszem, hogy meghaladták a 10-20 %-ot. (mind történeti mind régészeti mind genetikai adatok alapján).
2. Genetikailag nagyon heterogének voltak – a betelepülő magyarok -, ami egy sokféle etnikumból frissen szerveződött csapat benyomását kelti.
3. Az antropológiai, genetikai és történeti adatok is törökös népnek mutatják őket (baskír, tatár, kazah jelleg).
4. Nem volt honfoglaló köznép. A köznépi temetők a korábban helyben lakókat rejtik (még nem publikált adatunk). Egy katonai elit jött be, akik újra szervezték a helyben lakókat. Ez nem volt nehéz, mert a korábbi avar állam katonai technológiáját azok már jól ismerték.
5. Nem hoztak új életformát, társadalomszervezési módot, sem új technológiát. Államuk a megelőző késő avar állam egyenes folytatásának tűnik (bányák, felvak, agrokultúra, stb.).

6. Tegyük fel, hogy az összes honfoglaló magyarul beszélt, miközben realitása van annak, hogy a helyben lakókat el tudták volna magyarosítani.
7. Viszont tudjuk, hogy a 11. században a Kárpát-medence túlnyomó többsége magyarul beszélt (Kniezsza térkép, tihanyi alapító levél helynevei).
8. Ergo a magyar nyelvet majdnem biztosan itt találták.
9. A vezető rétegük szinte biztosan török nyelvű volt, de természetesen nem zárható ki, hogy a honfoglalók között is volt magyar nyelvű (kényelvű?) csoport.
10. Én jelenleg úgy gondolom, hogy a magyar nyelv elődjét korábban széles körben beszélték a pontuszi-kaszpi sztyeppén, és a népvándorlás korban bejövő népessegekkel több hullámban érkezett. Akár már a szarmatákkal, hunokkal, de legkésőbb az avar hullámokkal. Utolsó hullámban jöhetett Árpáddal egy kisebb kontingens.

(Az elmélet újra felveti László Gyula kettős – többes honfoglalás elméletét. Itt én azt látom, hogy alig mutatható ki települési folytonosság az avarok és magyarok között. Továbbá, az avarok nyelvéről semmit sem tudunk. Ha elfogadom a helyben lakó népesség elméletét, akkor azok a rómaiak alatt is itt élhettek. De a római feljegyzésekben semmi utalás sincs a magyar nyelvre. Maguk az avarok is összetett népesség volt, amit a kutatás is avar és ál-avar néven emleget. Az avarok leírások alapján pedig keletről jött népességnek tűnnek, lásd a kínai források zsuán-zsuán népét. Tehát, az avarok is keletről jött betelepülők lehettek. Ismerve a rómaiak felperzselt föld területfeladási, kiürítési technikáját és a népvándorlás mozzanatait, nehezen tudok elképzelni egy folyamatosan helyben maradó népességet. Egy olyan népességet, amin átrohannak az évszázadok hódítói. Viszont a többes nyelvi és kulturális beáramlás igen is elképzelhető. Rihmer Aurél)

Szekeres István a kialakult vitához hozzáfűzte, „hogy egy nép genetikája és nyelve nem egy és ugyanaz! Nyelvhasználatot viszont az általam direkt erre a célra létrehozott történeti összehasonlító jeltörténeti módszerrel (és az alkalmazásához szükséges írástörténeti felkészültséggel) bizonyítani lehet, ahogy azt a dolgozataimban teszem. — Mert bizonyítani lehet, hogy egy olyan írástörténeti kultúrkörből néprészenként eljött nép, amely a régészeti leletein is igazolja a kínai szomszédságból elhozott kínai piktogramok és hun ideogrammák ismeretét, — amelyekből (korabeli) rajzuk és jelentésük alapján betűrendszert alkotott, — az egyben a betűképző nyelvét is igazolja. Mert a betűk rajza és hangértéke alapján rekonstruálni lehet a betűk piktogram előzményeit, amelyeket egybevetve, azonosítani lehet annak a piktográfiának a szakirodalmi adatrendszerében, amelyből a piktogramok rendre származtak. Ez pedig egyértelműen: az ó-kínai (ku-wen). Nyelvünk első hiteles igazolását a Kárpát-medencében azon a három vegyes rendszerű koraavar tárgyfeliraton látjuk, ahol a szavakat még kínai piktogramokkal, de a toldalékokat a ligatúrásan hozzájuk kapcsolt, kínai piktogramokból első fokon nyelvünkön képzett betűkkel látjuk. Ez nyelvünk első igazolható jelenléte a Kárpát-medencében! Miként 'magyar' népnevünk is a kínai MA (ló) szó főnévi képzésű származéka. Kérném tisztelettel elolvasni a 31. kalászi nagyrendezvényünkre írt tanulmányom: „Uráli, nemeket jelölő fejszimbólumok...”

Szekeres István hozzászólására Török Tibor válaszolt.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Szekeres István modellje ellentmond a Kárpát-medencei nyelveredet modellnek. Az teljességgel kizárható, hogy a hunok nyelve ugyanaz lehetett, amit a bejövetelükkor vagy korábban már itt beszéltek. Én egyelőre nem tudom a választ, de valószínűleg senki más sem. Egyelőre annyi tűnik biztosnak, hogy Árpádék már itt találták a nyelvet, és köztük is lehettek magyarul beszélő csoportok. A nyelvtudományok eddigi eredményeiből az tűnik legvalószínűbbnek, hogy a magyar nyelv keletről érkezett ide a népvándorlás korban, leghamarabb a szkítákkal-szarmatákkal, legkésőbb az avarokkal.

(Ez az elgondolás azt feltételezi, hogy a Kárpát-medencét fokozatosan népesítették be keletről érkező népek. Így Árpád népe, itt már magyarul beszélő népekkel találkozhatott. Itt visszaköszön László Gyula egykori elgondolása az ál-avar népességről. Rihmer Aurél)

Mivel több szálon futott a vita, történetesen genetikai és nyelvészeti síkon, így a hozzászólások sem mindig egymást követő témában érkeztek. Rihmer Aurél a finn-ugor eredeztetés elvetése mellett érvelt. Úgy vélte, hogy jó volna végre elfelejteni a finnugor elméletet. Ez köti gúzsba a nyelvészeti és egyéb eredetkutatásunk. Már László Gyula kimutatta, hogy az erdő öv határa nem ott volt, ahol feltételezték. Ahol a pollenanalízis szerint volt, ott nem éltek az őseink. De hiányzik a finnugor ősnép régészeti alapja is. Arról nem beszélve, hogy teljesen más kultúrájú népekről beszélünk. Kodály Zoltán szerint, minden nép megőrzi dallamvilágát. Szerinte a magyar és finnugor dallamvilág köszönő viszonyban sincs egymással. László Gyula veti fel a központi nyelvtől való távolság alapján történő nyelvátadást. Eszerint a magyar fő-, avagy alap-nyelv, és ebből kerülnek át szavak, kifejezések az alacsonyabb kultúrájú, elmaradottabb népekhez. Tudom, a finnugor nyelvészetnek hatalmas irodalma van. Kiváló a nyelvhasználat elmélete. De semmi megfogható alapja, mivel hiányoznak a finnugor nyelvemlékek. Ezek hiányában pedig bárki bármit kitalálhat. A finnugor elmélet teljesen ellentétes népünk saját mondavilágával és eredetmítoszaival. Amíg nem tudunk átlépni a finnugor ködfüggönyön, addig nem fogjuk megismerni népünk őstörténeti múltját. Talán nem véletlen, hogy a finnugor elméletet számos finn oktatási intézményben, mint elavult, idejét múlt elméletet emlegetik. Talán ők már átlátnak a mindent elhomályosító ködfüggönyön. Ha valaki megnézi az orosz és kazah tudományos munkákat a sztyeppe világáról, akkor rá kell jönnie arra, hogy mekkora nyelvi és etnikai keveredés ment ott végre évezredek keresztül. Csak nagy létszámú népesség hagyhatta ott etnikai és nyelvi nyomát. A finnugor népesség pedig még a középkorban is elhanyagolható, halász-vadász társaság. Hiányzik a finnugor népesség ahhoz, hogy nyomot hagyhatott volna a sztyepei népek világában. A magyar egy egyedülálló nyelv, ami hatalmas népességet tételez fel, ami magas kultúrával bír. Ha nem így lett volna, a magyar nyelv elveszett volna. Hiszen hány nép vesztette el nyelvét, pl. bolgár, jász, kun stb. Létezik tehát a nyelvcsere, de népünk nyelve fennmaradt. Tehát nagy létszámú népességet kell keresnünk. Itt természetesen a klasszikus finn-ugor elméletre gondoltam, és nem az ugor, de nem finn, hanem a hettita kor előtti elméletre.

A fenti bejegyzésre Szekeres István reagált először. Rihmer Aurélnak a választ (válaszokat) már könyvemben (2008) leírtam, de a budakalászi áprilisi, 31. Magyar Őstörténeti Találkozó nagyrendezvényünkre készített, „Uráli, nemeket jelölő fejszimbólumok ...” c. tanulmányomban ismét összefoglaltam az eredeti finnugornak nevezett eredeti nyelvcsalád alkotóinak nemeket jelölő fejszimbólumokkal igazolt szétvándorlását a mai Finnországtól az ó-kínai szomszédságig, amely keletre valóban csak egy erős katonai, és más népeket asszimiláló képességgel mehetett csak végbe. Csak el is kéne olvasni a tanulmányom, mert a magyar > Megyer neveket is adatok csoportjaival igazolva levezettem.

(Nagy kár, hogy Szekeres István a hozzászólásához nem mellékelte legalább kivonatossan az általa feltételezett eredeti finnugor nyelvcsalád kiterjedését, alapjait. Nem vagyok biztos abban, hogy nem egy harmadik finn-ugor elmélettel állunk szemben. A fenti eredeti finnugor nyelvcsaládról Szekeres Istvánon kívül kevesen beszélnek. Rihmer Aurél)

A nyelvészeti kérdéshez Török Tibor is hozzászólt. A finnugor, török és mongol nyelvi kapcsolatokat tudományosan igazolták. A finnugor kapcsolat tagadhatatlan, nagyszámú nyelvész többféle eszközzel igazolta, nincs nyelvész, aki ezt tagadná, beleértve Marác Lacit és Angela Marcantoniot. Ők csak az altáji török-mongol vonalat látják erősebbnek, de az is keleti. Nyelvészeti szinten csak az a kérdés merülhet fel, hogy mekkora a finnugor elem súlya, és az hogyan viszonyul az altáji elemhez. Sajnálom, de az összes többi nyelvészeti teória tudományon kívüli. Mondom ezt kívülállónaként, mint aki nem ért a nyelvészethez.

Sipos György kérdezte, hogy milyen nyelvtudományi eredmények valószínűsítik, hogy a magyar nyelv keletről került a Kárpát medencébe? Az etruszokkal való írás-nyelv kapcsolat hogyan illeszthető ide?

Haraszi Zsuzsanna Török Tibor kutatási eredményeit külső forrásra való hivatkozással erősítette meg: Grover S. Krantz Az európai nyelvek földrajzi kialakulása, Ősi Örökségünk

Alapítvány Budapest, 2000. (A mű eredeti címe és kiadója: Geographical Development of European Languages Peter Lang Publishing Inc. New York 1988.) Haraszi Zsuzsa idéz is a kötetből. A 107. oldalon ez áll: „4. Az uráli nyelvcsalád a magyar Alföld mezolitikus lakóitól ered. A legtöbb szakértő szerint e nyelvcsalád az Urál hegység térségéből származott és terjedt el beleértve a Kr. u. 9. századbeli végső benyomulást Magyarországra. Ez a legvalószínűtlenebb, mert nincs magyarázat arra, hogy mi alakíthatta ki a pásztorkodást a kiinduló helyen. Ha kívülről jött a térségbe, akkor olyan népnek kellett volna hozzá, melynek nyelvi rokonsága máshová kötődik. Másrészt persze lehetséges, hogy néhány viszonylag egyszerű uráli nomád be tudott hatolni Kelet-Európa szívébe, de erre nincs elfogadható ok. Különösen nehéz megmagyarázni, hogyan tudtak etnikailag kicserélni egy körülsáncolt, őket számbelileg akár több mint 10:1 arányban túlszárnyaló parasztságot. E problémák egyedüli megoldása az, hogy Magyarországot tekintem az uráliak kiindulási helyének, és onnan terjesztem szét őket észak és kelet felé. Itteni rekonstrukcióm szerint ezek az északi térségekben elhelyezkedő három fő alosztályba különülhettek el. Ebből az is következik, hogy a legkeletebbre eső alosztály áll a legközelebbi rokonságban a magyar forrással. Az Urál-hegység térségében feltételezett korai uráli népesség régészeti bizonyítékai éppoly jól illenek az itt javasolt új értelmezéshez, mint a hagyományos nézethez. Egyszerű megfontolás kérdése, hogy ki, mely irányban, mely időben és melyik nép ellen volt képes a mozgásra és ez dönti el a kérdést. Az egyetlen fennmaradó probléma a nyilvánvalóan fennálló nyelvészeti idő-mélység. Mivel ez az egész rekonstrukció közös és egyedüli fontos problémájaként jelentkezik, e tekintetben általános korrekcióra lenne szükség.” A forrás netes elérhetősége: <https://mek.oszk.hu/02600/02612/02612.pdf>

Haraszi Zsuzsa megjegyzi, hogy a fentiekkel ellentétben, a mai hivatalos álláspontot a finn nyelvész JUHA JANHUNEN fogalmazta meg az MTA Nyelvtudományi Intézetének folyóirata 110. kötetében - Nyelvtudományi Közlemények 2014. A forrás netes elérhetősége: <http://real-j.mtak.hu/1907/1/onefile.pdf> Idézet Janhunentől :”A török nyelv sikere Anatóliában és Közép-Ázsiában azzal van kapcsolatban, hogy az erős török nyelvű hadseregek stratégiai központokat foglaltak el, és ezekből a központokból a környező vidékek lakosságát befolyásolták és nyelvileg asszimilálták. Ezt a stratégiát alkalmazták a honfoglaló magyarok is. A mai 13–15 milliós magyar népesség nem egyszerű népességnövekedés, hanem inkább egy évszázadokon át folyamatosan végbemenő nyelvcsere eredménye, ami a szomszédos török, szláv, román, germán és más nyelvű elemeket és néptörödékeket magyar nyelvűvé tette.” 13. oldal ..”Az uráli nyelvekkel kapcsolatos „új” és „forradalmi” nézetekről csak azt mondhatjuk, hogy nincs semmi okunk sem a történeti és összehasonlító nyelvtudomány hagyományos paradigmáját feladni (Honti 2012). 15. old.”

(Ha megnézzük a hozzászólás második részét, akkor ismerve a Kárpát-medence történetét, a nyelvi asszimiláció igen is jelen volt. Lásd a kunok, jászok, besenyők magyar nyelvűre térését. Árpád honfoglalóiról is tudott, hogy kétnyelvűek voltak, de már a XIV. századra feltételezhető, hogy a honfoglalás kori kétnyelvűségünk megszűnt. De ugyan így asszimilálódott sok betelepült germán is. És ekkor még nem beszéltünk a szláv nyelvű csoportok feltételezett nyelvváltásáról. Lásd például a szlovákok máig meglévő identitásavarát. Rihmer Aurél)

Dr. Oláh Zoltán Sándor, docens, molekuláris biológus hozzászólása a nyelvészeti kérdéshez. Messzemenően egyetértve Török Tibor és munkatársainak kutatásai eredményeivel az archeogenetikai adatok nem támasztják alá anyanyelvünk import jellegét. Igaz viszont, hogy ugor, de nem finn, hanem a hettita kor előtről származó, máig agglutináló technológia, mintegy 2200 gyökszóból építkező, a Czuczor Gergely, Fogarasi János 1862 gyökszótárban felsorolt (internetes elérhetősége: <http://osnyelv.hu/czuczor/>) /ab originális/ "HANGFOGLALÓ" (DEMOKRATA 2019 1. - (internetes elérhetősége:

<https://www.demokrata.hu/hir/tudomany/itt-voltunk-mindig>). Minden bizonnyal a Kárpát-medencében kiterjedve használtban volt a termékeny félhold, az állat- és növény-háziasítás területét beleértve, a folyamközi népeket a Tigristől a Nílusig. Russell Gray és munkatársai számítógépes összehasonlító elemzései (2003-2018) alapján. Ezek

az előzetes eredményeink, amelynek el kell vezetni a történelem legújabb krónikájáig, amelyet nem a győztesek és nem a megrendelők írnak, hanem a feltárt DNS adatok.

(Oláh Zoltán egy már régóta felvetett teóriát hozott be a vitába. Eszerint nyelvünknek jelentős mezopotámiai kulturális gyökerei vannak. Erről már az 1980-as évek elején sokat hallottam az iglói származású nyelvésztől, Anderlik Andrástól, aki egyébként a szláv nyelvek kutatója és fordító-tolmácsa volt. Régészeti feltehető egy jelentős sumer kiáramlás a Kaukázus irányába. Így ha etnikai, de kulturális áthagyományozás elképzelhető. Ehhez viszont fel kell tételezni, a magyarság huzamosabb jelenlétét a Kaukázus vidékén. Ennek eldöntésében talán segíthetnének az eddig alig tanulmányozott örmény források. Jómagam hajlok arra, hogy a magyar nyelv a Kaukázus vidékén alakult ki. Népünk egyik része innét vándorolt északi irányba, ahol találkozott a keletről érkező türk, szkíta, hun népekkel. A magyarságot én a vérszerződéstől tekintem egy népnek, míg előtte minimum két-három történelmi főágát képezem el. Ezek egyesültek Etelköz – Levédiában a vérszerződés által. Szerintem a magyarság egyik ága a Kaukázus, másik ága a szkíta vonal, míg harmadik ága a keleti türk irány. Hogy ezek térben és időben mikor találkoztak, hogy hatottak egymásra, annak kiderítése a történelemtudomány és egyéb tudományterületek feladata. De, hogy előrébb lehessen lépni, fel kell adni az Urál vidéki klasszikus finn-ugor elméletet. Népünk eredet kutatását teljesen új alapokra kellene helyezni. Tehát én történészként vitatkozom Szekeres István kutatásaival. Rihmer Aurél)

Talán a genetikai kutatások adhatnak egyfajta áttörést. Ezen tudományág fejlődéséről szólt Török Tibor. Az archeogenetikában az elkövetkező években áttörések várhatók. Egyfolytában dolgozunk, így nagyon kevés időnk van arra, hogy a nagyszámú meghívás mindegyikének eleget tegyünk. A pillanatnyilag kirajzolódó képet eddig számos alkalommal összefoglaltam, ami nem változik havonta, legfeljebb évek során csiszolódik.

Pontokba szedve a következőképpen látom a honfoglalók kérdését:

1. A helyben lakókhöz képest viszonylag kevesen voltak (a „*honfoglalók*”), nem hiszem, hogy meghaladták a 10-20 %-ot. (Mind történeti mind régészeti mind genetikai adatok alapján ez látszik bizonyítottnak).
2. Genetikailag nagyon heterogének voltak, ami egy sokféle etnikumból frissen szerveződött csapat benyomását kelti.
3. Az antropológiai, genetikai és történeti adatok is törökös népnek mutatják őket (Baskír, tatár, kazah jelleg)
4. Nem volt honfoglaló köznép. A köznépi temetők a korábban helyben lakókat rejtik (még nem publikált adatunk). Egy katonai elit jött be, akik újra szervezték a helyben lakókat. Ez nem volt nehéz, mert a korábbi avar állam katonai technológiáját azok már jól ismerték.
5. Nem hoztak új életformát, társadalom szervezési módot sem új technológiát. Államuk a megelőző késő avar állam egyenes folytatásának tűnik (bányák, felvak, agrokultúra, stb.).
6. Tegyük fel, hogy az összes honfoglaló magyarul beszélt, miközben a helyben lakók egy tőlük idegen nyelven. Fentiek alapján semmi realitása annak, hogy a helyben lakókat el tudták volna magyarosítani.
7. Viszont tudjuk, hogy a 11. században a Kárpát-medence túlnyomó többsége magyarul beszélt (Kniezsa térkép, tihanyi alapító levél helynevei).
8. Ergo a magyar nyelvet majdnem biztosan itt találták.
9. A vezető rétegük szinte biztosan török nyelvű volt, de természetesen nem zárható ki, hogy a honfoglalók között is volt magyar nyelvű (kétnyelvű?) csoport.
10. Én jelenleg úgy gondolom, hogy a magyar nyelv elődjét korábban széles körben beszélték a pontuszi-kaszpi sztyeppén, és a népvándorlás korban bejövő népeiségekkel több hullámban érkezett, akár már a szarmatákkal, hunokkal, de legkésőbb az avar hullámokkal. Utolsó hullámban jöhetett Árpáddal egy kisebb kontingens.

(Török Tibor összefoglalása támogatja a korábban felvetett, kevert népeiségű Árpád vezette honfoglalók frissen kialakult szövetségét. Pontuszi vidéke pedig kapcsolódó terület a Kaukázushoz. Innét valóban elképzelhető magyarul beszélő népcsoportok folyamatos

beáramlása a Kárpát-medencébe. Mivel a bolgárok példáján kézzelfoghatóan látható, hogy a nők adták tovább a nyelvet, szerintem a kárpát-medencei női sírokat kellene leginkább származás tekintetében genetikailag megvizsgálni a kérdés eldöntéséhez. Különösen Árpád honfoglalásának időszakában. Árpád, egy harcos csoport élén érkezett. Ezt a nézetet támogathatja a honfoglalás gyors katonai sikere, illetve a Magna Hungáriában maradt népesség jelenléte. Szerintem azonban Árpáddal jelentős köznép is érkezhetett hazánkba, noha a honfoglalók száma mindmáig vita kérdése. Rihmer Aurél)

A nyelvészeti kérdéshez szólt hozzá Bérczi Szaniszló. Ő felvetette, hogy kár, hogy nem létezik valódi nyelvfejlődéstörténeti törzsfá. Fricskát dobva ezzel a megjegyzéssel a nyelvészek felé.

(A kérdés bennem felveti, hogy a mai nyelvek egy helyen alakultak-e ki, vagy több helyen. Ugyan azt a „beszédet” használta e Homo erectus, a neandervölgyi, vagy épp a pekingi ember. Persze nagy kérdés, hogy mikortól beszélhetünk emberi nyelvekről. Az ausztrál őslakosok nyelvéből kiindulva, szerintem a mai nyelvek különböző helyeken alakultak ki, és csak a népesség, fajok keveredése által vált eggyé. Ezért nehéz egy nyelvfejlődési törzsfát felállítani, kivéve a már kései nyelvi állapotokat. Például latin, szláv stb. nyelveket. Ráadásul írott források hiányában nehéz a dolga annak, aki nyelvészeti törzsfát kíván felállítani. És akkor még nem beszéltünk a beszélt nyelv hanganyagának hiányáról, avagy a holt nyelvek hiányzó hangzóvilágáról. Mert ugye a nyelveket nem csak írták, hanem beszélték is. És itt sajnos a hangzóváltozások gyakran vezetnek zsákutcába, lásd épp a finn-ugor nyelvek terén. A nyelvészet egyik hiánya például, hogy igazából mindmáig alig ismerjük a sumérok nyelvét. Rihmer Aurél)

Bérci Szaniszló utóbb kibontotta, hogy mi áll a megjegyzése mögött. Jómagam a valódi nyelvfejlődéstörténeti törzsfán dolgozom. Ami Oláh Zoltán munkássága nyomán formálódik az az utolsó 8000 év történelme – de az IE (indoeurópai – Proto-Indo-European PIE) nyelvészettel összekuszálva. (Ha az nem lenne benne, talán kijönne valami.) Hiába van tengernyi pontos adatirodalom a régészettől kezdve bármiről, ha a rendező szál kusza. Az utolsó 8000 év történelmében igen kicsi a nyelvfejlődés szerepe. Az IE nyelvi irodalom csak a felülről való bontását tartalmazza a nyelveknek. Hiába van tengernyi IE hivatkozás az adattóban, ha az a visszabontásos rendszer hibás eredményeket ad.

Tájékoztatásul: jómagam a Gray, R.D., Atkinson, Q.D., Greenhill, S.J. (2011): Language evolution and human history: what a difference a date makes. Philos Trans R Soc Lond B Biol Sci. 2011 April 12; 366, (1567): pp. 1090–1100. cikket már 2013-ban is hivatkoztam.

Továbbra is a Cser-Darait ajánlom vezérfonalul, annak is, aki Oláh Zoltán programját választja. Én maradok a valódi nyelvfejlődéstörténet és nyelvrendszer-tan kutatása mellett. Ebből már sok elérhető az érdeklődők számára.

A nyelvészeti kérdéshez Török Tibor is hozzászólt. Tisztelt Rihmer Aurél! Amit leírt többnyire rendben van, de a finnugor elméletet nem szabad elfelejteni, mert attól még, hogy a manysik-hantik átvették a magyarok nyelvének egy részét a kapcsolat valódi, és kijelöi azt a földrajzi régiót ahol elődeink egykor éltek. Magam sem vagyok nagy híve a finnugor nyelvészetnek, de ismételten felhívom a figyelmet arra, hogy kívülről NEM LEHETSÉGES egy tudományterület irányát befolyásolni. Ezt sajnos csak nyelvészek tehetik meg és pont. Tudomásul kell venni, hogy ez nem magyar nyelvész elmélet, hanem nemzetközi. Amerikától Afrikáig senki nem vonja kétségbe. Az, hogy finomítani kellene nyilvánvaló.

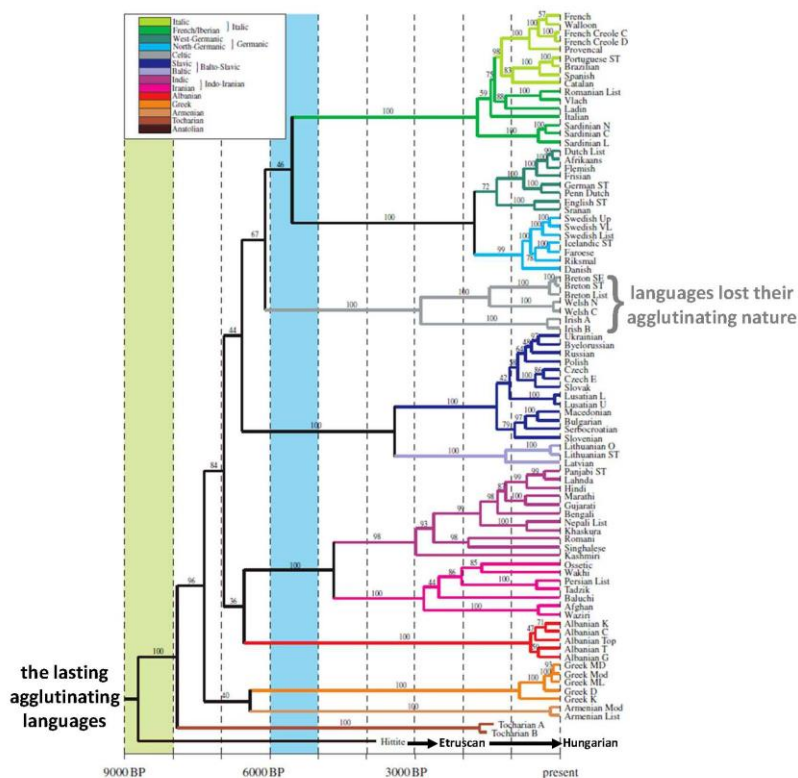
(Az együtt gondolkodás egyik nehézségére mutatott rá Török Tibor. Másképp gondolkodnak a történészek, a genetikusok és a nyelvészek. Ráadásul mind hozzák magukkal saját tudományáguk múltját, amin nagyon nehéz változtatni. Hogy mennyire elfogadott a finn-ugor elmélet, az már kérdéses. Ha jól tudom, akkor épp a finn oktatásban vonják kétségbe a finn és magyar nyelv és nép rokonságát. Rihmer Aurél)

Oláh Zoltán folytatta a nyelvészeti vitát. Itt vitatja a korábbi kommentáromban írt több helyen kialakult emberi beszéd létjogosultságát. Valójában nincs több nyelv csak egy gyökérzetű, a honfoglaló népesség anyanyelv technológiája, amelyet a Kárpát-medencéből családostól kirajzók terjesztetek el. Annak valószínűségét, hogy az emberi beszéd többször, több helyen jött volna, létre lassan ki lehet zárni archeogenetikai téridőben szintetizált archeogenetikai térképekkel. Ráadásul az egynyelvűséget még a bibliában, Bábel után sem sikerült meghamisítani. A mai magyar nyelv ugor, de nem obi vagy finn, hanem hettita, az egyetlen korábban az egész termékeny félhold területén kiterjedt/beszélt, és máig fennmaradt 1-3 értelemmel bíró, mintegy 2200 etimon-szótárból, szóbokrokat építő agglutináló világnyelv a mai magyar is, ahogyan az előde az etruszk-kelta, breton, basszk-hun, az (H)ispánok, katalánok nyelve, hiszen a lovaspásztorokat két dolog állította csak meg: vagy az asszonyok vagy a tenger! Russell Gray ebből az "utolsó mohikánok nyelvéből", a hettitából (ld. HITITE) vezeti le, 2003-tól napjainkig finomítva az IE nyelvhasadás családfáját, amelyen sem az etruszk, sem a hun sem a magyar nyelvtechnológia nem szerepelhet, hiszen az *ab originális* önjavító nyelvtechnológiát követi máig, és nem a gyorsan avuló/IE-memoriter nyelvekét (ld. Grandpier A. számításai), amelyek megállapodás alapján hajlítgatják a jelentést, az etimont többször eltemetve a szótáraikban listázott szavak közepén, majd fragmentálódással amortizálódás útján kikopva a hétköznapi használatból. További részletek:

Oláh Zoltán etruszkok - <https://www.youtube.com/watch?v=M49OozEFgK8>

Mario Alinei - <https://www.youtube.com/watch?v=fGLctziOc3w>

Alinei- <http://s155239215.onlinehome.us/turkic/34Etruscans/EtruscanAndHungarianEn.htm>

Bár Török Tiborral ellentétben Alinei összehasonlító nyelvészként igazolt, de számítógép nélküli tudományos módszertannal kutatta egész életén át az IE (indoeurópai) nyelveket és lehetséges eredetüket, mégis unortodox módon a magyar-etruszk nyelvrokonságban vélte felfedezni az igazságot. Sőt, finnugor nézetekből kiindulva mégis tudott újat mondani, de ezt a megélhetési nyelvészek nem vették jó néven Tőle. Ám mégis megírta részletesen a nyelvészeti összehasonlításainak szintézisét az Etruszk magyar kapocs könyvében.

"A magyar embereket tanulmányaim révén ismertem meg, és megdöbbentett kreativitásuk, intelligenciájuk, valamint különleges képességeik, amelyek ugyancsak tükröződnek nyelvükben és kultúrájukban. Azt a felfedezésem, hogy a mai magyarok azon kurgános temetkezésű népek örökösei, akik Magyarországot a bronzkorban árasztották el, és örökösei az ősi etruszk civilizáció megalapítóinak, a hivatalos tudomány még nem fogadta el. Ám nincs kétségem afelől, hogy végül el kell fogadnia, és a magyarokat el fogják ismerni, mint a bronz- és vaskori Európa egyik legeredetibb és legjelentősebb civilizációjának megalapítóit." (Mario Alinei)

ETRUSCAN	HUNGARIAN
1) NACEME	1) NEKEM
URU	ÚR (Old Hu. URU)
10AL 0	ITAL
0ILEN	TÖLTSD (same root as TELE) (Ob-Ugrian Imperative 2nd sg: -EN)
10AL	ITAL
IVE ME	IGY-(IDD) + MEG (dial. ME)
MER	ME + MÉR- 'érték'
	SZIN 'nice shape' (11 th cent) + -A
	Chanty MUL 'gift, offering'

Mario Alinei összehasonlító olasz nyelvész a fenti etruszk rovást anyanyelvünkkel fejti meg

(Oláh Zoltán értelmezése szerint a magyar nyelv a Kárpát-medencében alakult ki, és innét áramlott szét a környező területre. E szerint a hettita – sumer térségbe a nyelv a Kárpát-medencéből került át, és nem fordítva, mint sokan feltételezik. Ehhez viszont ki kellene tudni mutatni a Kárpát-medencében Kr. e. 10-12 ezer évvel élt jelentősebb népességet, ami ráadásul magas kultúrával is bírt. Én ilyen népességről nem tudok, noha a Kárpát-medence már kb. 35 000 évvel ezelőtt lakott hely volt. A Bibliára mint tudományos forrásra hivatkozni ez esetben szerintem helytelen dolog. Ráadásul megint felvetődik a kérdés, genetika és nyelv nem biztos, hogy átfedi egymást, pláne, ha fogalmunk sincs milyen nyelven beszéltek az itt élő ősi kultúrák pl. Szeletea, aurignaci, gravetti kultúrák népei. Hiszen ők semmiféle nyelvméltet nem hagytak hátra! Viszont Mario Aline egy újabb származáselméletet vezet be. Ez az etruszk-magyar származás és nyelvelmélet. Az etruszkok kb. a Kr.e 9. században tűnnek fel. Ők vándorolnának be a Kárpát-medencébe. Csak hogy ez már kései időpont ahhoz, hogy innét kerüljön át a kultúra a mezopotámiai térségbe. Az etruszk-magyar elméletet igen kevesen fogadják el. Rihmer Aurél)

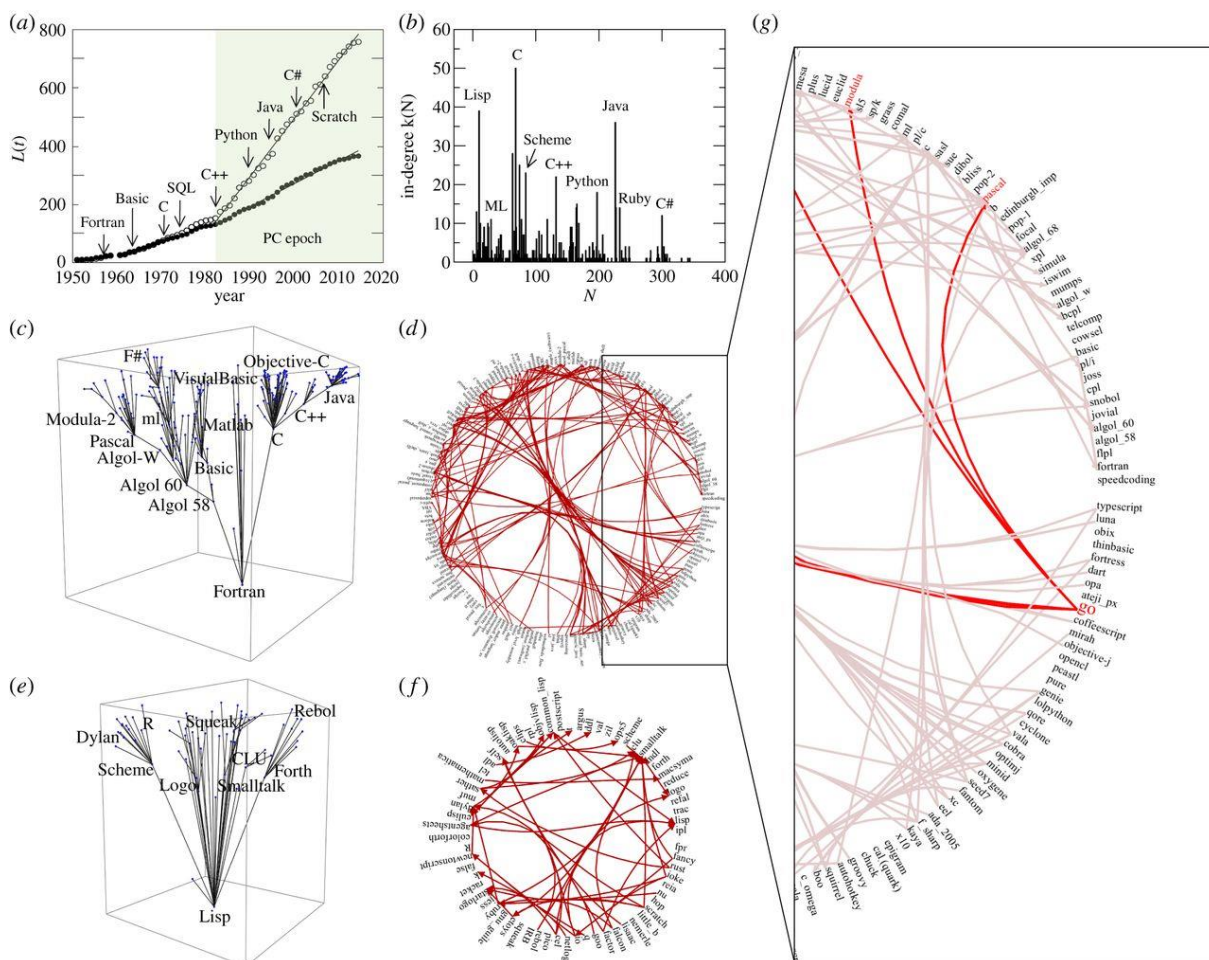
Török Tibor hozzászólása. A magyar nyelvtörténet inkább érintkezésekre alapszik, minden nyelvnek van egy magva, és nyilván – főleg közép-ázsiai sztyeppe területen – sokat érintkezett más nyelvekkel. Én az obi-ugor–vogul–magyar kapcsolatokat jellemzően ilyen nyelvi kapcsolatoknak tekintem. Az obi-ugor jellemzően paleo-szibériai nyelv, de érintkeztek olyan népekkel, amelyek a magyarhoz közel álló nyelvet beszéltek. Vagyis a finnugor nyelvi kapcsolatot nem tagadom, csak a jelentőségét másként látom.

Sipos György megjegyezte, hogy az etruszk témához nem kell feltétlen tudományosnak lenni, mert a laikus is látja a hasonlóságot. Ha pedig van kapcsolat akkor sokkal inkább vissza kell menni az időben és el lehet felejtetni a "nagy népvándorlási" időszakot. Sipos hivatkozik Mit Marác László írására: <https://www.magyaridok.hu/kultura/lehet-magyarul-gondolkodni-2-1161334/>

Milyen nyelvtudományi eredmények valószínűsítik, hogy a magyar nyelv keletről került a Kárpát medencébe? Az etruszkokkal való írás-nyelv kapcsolat hogyan illeszthető ide? Kérdezte meg Sipos György.

A finnugor, török és mongol nyelvi kapcsolatokról szólt Török Tibor. Tudományosan ezek igazoltak. A finnugor kapcsolat tagadhatatlan, nagyszámú nyelvész többféle eszközzel igazolta, nincs nyelvész, aki ezt tagadná, beleértve Marác Lacit és Angela Marcantoniot. Ők csak az altáji török-mongol vonalat látják erősebbnek, de az is keleti. Nyelvészeti szinten csak az a kérdés merülhet fel, hogy mekkora a finnugor elem súlya, és az hogyan viszonyul az altáji elemhez. Sajnálom, de az összes többi nyelvészeti teória tudományon kívüli. Mondom ezt kívülállóként, mint aki nem ért a nyelvészethez.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a Szekeres István modellje ellentmond a Kárpát-medencei nyelveredet modellnek. Az teljességgel kizárható, hogy a hunok nyelve ugyanaz lehetett amit a bejövételükkor vagy korábban már itt beszéltek. Én egyelőre nem tudom a választ, de valószínűleg senki más sem. Egyelőre annyi tűnik biztosnak, hogy Árpádék már itt találták a nyelvet, és köztük is lehettek magyarul beszélő csoportok. A nyelvtudományok eddigi eredményeiből az tűnik legvalószínűbbnek, hogy a magyar nyelv keletről érkezett ide a népvándorlás korában, leghamarabb a szkítákkal-szarmatákkal, legkésőbb az avarokkal.

Oláh Zoltán hozzáfűzte, hogy minden, a számítógép operációs-, a DNS kémiai- nem különben az ember által beszélt vagy írott nyelv mono-filetikus, EGY-gyökerű/fraktálszerű/öntörvényű, és ezért nem is lehet utólag "belepizskálni" a nyelvépítési algoritmusokba legfeljebb átnevezni (pl. latin - ki is halt!). Ahogyan pl. a

számítógépes operációs rendszereknél tisztán nyomon követhető (ld. illusztráció) erre ma is van élő analógia.

Nem utolsó sorban épp ezért kellenek olyan innovatív számítógépes adaptációk/változtatások, amelyek a DNS-összehasonlító nyelvészeti algoritmusainkat természetes nyelvek összehasonlítására a mostani próbálkozásoknál is jobb alkalmazott nyelvészeti eszközökké fejlesztik (pl. l/r, k/h/g "köhögő"-mutációs szabályok stb. kezelése).

Bérczi Szaniszló vitte tovább a vita fonalát. Fizikus vagyok, beszéljünk pontosan. A finn-ugor (FU) elmélet az indoeurópai (IE) elmélet egy leágaztatása. (Benne a változás - a mozgásegyenlet - a hangváltozás törvénye.) Az IE/FU elméleteknek a lényege az, hogy a mai kész nyelveket szerkezetükben visszabontották. A visszabontás során a hang-változásokat figyelték, nem az állandóságokat. Ezzel az utóbbi ca. 8000 éves nyelvi átalakulásokat modellezték. Erre a modellre készítettek egy nyelvi osztályozást. Természetesen ez hibás, hiszen nincsen benne figyelembe véve az az evolúciós folyamat, amely a nyelv kialakulása és fejlődése szempontjából 100 000 éves léptékű. Ezért bármi, amit a 8000 évre szóló modellel hasonlítanak össze, hibás, ha a 100 000 éves léptékű folyamatról van szó. Hiába egyezik meg a világ és a külföldi szakirodalom az IE/FU dolgokban, az téves, amikor a 100 000 éves léptékű folyamatra vetítik. (Hasonlat: Egy ember életét nem lehet az utolsó két, betegségben eltöltött hónapja alapján rekonstruálni.) A valódi nyelvfejlődés modell, amely a kezdetektől indulva értelmezi a mai világot, még várta magára.

Haraszi Zsuzsanna hozzászólása. A nyelvészet körüli vita is mutatja, hogy a magyar őstörténet, sőt a népek eredete is túl szorosan kötődik a nyelvészethez. Nem lévén nyelvész csak leegyszerűsítve tudom ezt megközelíteni. Eleinte indogermán nyelvcsaládokról tanultunk, nem véletlenül! A nyelvtudomány az egyetlen, a tudományok között, amelynek rögzített know-how – ja van, (tisztelt elnökünk többször is említette) amilyen elvek alapján, hogyan kell a nyelveket kutatni: etalon a német nyelvre alapozott összehasonlítási módszerrel. Angela Mercanto tökéletesen beszél magyarul, de még ő sem említi könyvében a ragozó és toldalékoló (agglutináló vagy flektáló stb.) megkülönböztetéseket. Hivatalos nyelvész nem beszél Czuczor-Fogarasi csodálatos szótáráról, szómagyarázatairól, pláne a magyar gyök-rendszerről. Ennek fontosságát pedig mi sem mutatja jobban, hogy már Goldziher Ignác kereste írásában: Adalékok a sémi gyöknyomozáshoz (1896).

Egyetértve Török Tiborral - a finnugor nyelvrokonság nem vitatható, mind agglutináló nyelv, ide számítva elődeit: sumer, etruszk, baszk, koreai, japán stb. A genetika sokévi hallgatás után végre zöld utat nyert és a többi tudományág, régészet, antropológia, vallástörténet, helytörténeti nyelvészet, zene stb. eredményeivel együtt fogja kirajzolni kik is vagyunk mi magyarok. Azért a genetikának is van Achilles-sarka, a mintavétel! Az archeogenetika is nagyban támaszkodik a régészet elfogulatlanságára. Szép jövőt várok az ősi hegyek-folyók-helységnevek nyelvi kutatásában – bár a finnugristák már ezt is előre diszkvalifikálták (Janhunen).

Bérczi Szaniszló vette vissza a szót. Hibás az időlépték. A mai modellek az elmúlt néhány ezer év léptékén vett nyelvi modellen alapulnak. De a beszéd, ősi állapotától tekintve, legalább 100 000 éves időléptékű folyamat eredménye. Persze, a végét tisztázni is már eredmény (Alinei), de igazolni csak az evolúciós előzményekkel lehetne. Azt pedig minden szálon először a saját fejlődéstörténeten át lehet majd. Először kell a VALÓDI - tehát hibás történeti értelmezéssel nem kavart - eseményszálakat rekonstruálni. Ezt meg lehetne tenni, ha lesz elég mérés, a DNS szálon is. Meg a csontanyagon, meg iparok kifejlődésén, tehát a régészetben stb. VALÓDI kell, hogy legyen, mert jelenleg pl. a Vértesszőlöst (az egész sorozatot) nem kezelik a valódi időskála szerint. A régészeti megnevezések is félrevezetők, mert műveltségeket, amik korábban már föl vannak tárva máshol, nem az első lelőhelyről nevezik el. Az IE/FU szál is csak egy 8000 éves eseményszál, de addig még ezt sem lehet illesztésre használni, amíg a többi szál föl nem sorakozik mellé.

Költő László régész reagált Bérczi Szaniszló felvetésére. Bár most már eléggé összefolyik ebben a "levélben" minden, de mégis itt válaszolok Szaniszlónak a régészeti

kultúrák elnevezése ügyében. Az etnikumokhoz (még) nem köthető régészeti kultúrákat igen is alapvetően az első lelőhelyről szokás elnevezni (kivéve, amikor nem... 😊). Igaz, hogy ez az "első" nem a kultúra időrendileg első megjelenését jelenti, hanem az első felfedezett (!) lelőhelyét. Amikor pedig más elnevezést kapnak, az valamilyen, a többitől megkülönböztető kulturális, technikai jellemző alapján történik! (Temetkezési szokás, edény-, eszköz -forma, technika, stb.) Ezeknek sem etnikai, sem időrendi jelentése nincs önmagában! Az időrend a régészeti párhuzamok és a stratigráfia alapján kialakuló relatív (!) időrend, amelyet a természettudományos módszerek eredményei tesznek abszolúttá (a saját hibahatáraitak beszámítva, olykor a hibákat kommulálva...)

Grandpierre Atila, Török Tibor mellett foglalt állást. Azt hiszem, sok igazság van abban, amit Török Tibor írt. Sajnos a tudományos élet manapság többnyire így működik, különösen azon szerzők esetében, akik sikeresek, elismertek szeretnének lenni. Érthető ez, és szükséges is lehet a sikerhez, az elismeréshez, sőt egyáltalán állásunk, pályafutásunk biztosításához. Eközben jelentős és a nép számára rendkívül értékes felfedezéseket is tehetünk, erre jó példa Török Tibor és csapata. A sikernek azonban a mai világban többnyire bizonyos ára is van, ha a szemléletünket is módosítja. A történelem- és tudomány-szemlélet alapvető jelentőségű, mert meghatározza kutatásaink útjának alapvető irányát. Itt csak az alábbi levélben rejlő szemléleti kérdéshez szeretnék hozzászólni, amit ez a kitétel váltott ki Tibor leveléből: "ismételten felhívom a figyelmet arra, hogy kívülről NEM LEHETSÉGES egy tudományterület irányát befolyásolni. Ezt sajnos csak nyelvészek tehetik meg és pont. Tudomásul kell venni, hogy ez nem magyar nyelvész elmélet, hanem nemzetközi. Amerikától Afrikáig senki nem vonja kétségbe. Az, hogy finomítani kellene nyilvánvaló."

Alapvető kérdések merülnek fel, ha a mai világ működését tekintjük a tudományos tevékenységünkben irányadónak. Ezen az alapon egy politikus azt mondhatná, hogy el kell fogadni, hogy a politikai pártok pénzből élnek, hogy pénzre megy ki a játék, tehát ehhez kell alkalmazkodni, ez az első szempont, minél több pénzre kell szert tenni, így működik a politika. Mi lenne akkor a néppel, ha minden politikus így gondolkodna? Bár nyugaton ez az általános, ez mégsem törvényszerű, és nekünk, magyaroknak más szempontok is elsődlegesek lehetnek. A tudományban elsődleges szempont lehet az igazság keresése, pontosabban, hogy a mai tudományos "konszenzust", magyarul közmegegyezésen alapuló nézeteket is kritikával szemléljük, a legmélyebb megértés szándékával. S ha ezt az utat járjuk, ahogy én tettem, és megtehettem (lásd Ősi Magyarország c. könyvemet, amelynek genetika fejezetét Török Tibor lektorálta – ezúton is köszönetemet fejezem ki Török Tibornak), akkor a valóság keresése az első szempont. A valóság viszont történetesen egy nagy egész. Az egyes népek történelmi valósága a népek életének folyama. A népek életfeltételei az őstörténelemben elsősorban természetföldrajzi feltételek. A népek történelme a népek életének története, s ennek az élet egyes területei csak következményei, megnyilvánulásai. Így a természetföldrajzi feltételek, az embertan, a genetika, a nyelv, a vallás, a régészet, a népzene kutatás, a népmese kutatás a valóságban szorosan összefüggnek, és *a valóságos történelem ezen tudományágak közötti összefüggésekből rajzolódik ki*. Ebből a szempontból az egyetlen tudományágra támaszkodás bármennyire is érthető, módszertani hibának tekinthető. A kép nem a részlete, hanem a részletek egysége. Ahogy a vakok országába érkező elefánt esetében, az elefánt az egyes emberek által tapasztalt részletek közötti összefüggésben rejlik. Az elefánt nem a körme, nem a füle, nem a farka – az elefánt az ilyen részletek összefüggéseinek egésze. Két idézettel szeretném befejezni hozzászólásomat: „Óriási divat a szaktudományokba zárkózva védeni a gondolatnélküliséget... Divat dilettantizmusnak minősíteni olyan törekvéseket, amelyek azt próbálják megvalósítani, ami számunkra a legfontosabb lenne: hogy tudniillik a különböző szaktudományok, szakterületek, szakmák elzárkózottságát, elszigeteltségét leküzdjük.” (Tőkei Ferenc 1974). Az egyes tudományágak csak részleges ablakot nyitnak az őstörténelemre, és e szakterületek specialistái a többi szakterület szakértőinek eredményeit rendszerint figyelmen kívül hagyják. Ezért adódnak a látványos előrejutás számára különösen fényes távlatok, ha a különálló történetek összeszövésével egységes kép születik meg. Ennek egyik kulcseleme, hogy a

régészeti és nyelvészeti adat-együttesek csakis a megfelelő körzetben, időszakban és a megfelelő ok, indok alapján kapcsolhatók össze, de akkor viszont rendkívül hatékonyak a begyökerezett mítoszok leküzdésében. Paul Heggarty, David Beresford-Jones, 2009.

Oláh Zoltán egy furcsa evolúciós megjegyzést tett, reagálva Bérczi Szaniszló mondanivalójára. Nincs evolúció a földön, csak élet és beszédterek kitöltése a legjobb gyakorlatokkal/túlélőképességgel. Az evolúció látszatát az élő rendszerek összetettsége, a hibák és az ebből adódó önjavító képessége kelti. És ez igaz a nyelvekre is! Amely nyelvnek, beleértve a DNS-t is, nincs ilyen sajtóhiba/mutáció javító rendszere – az, ahogyan Szaniszló, de Grandpierre A. is említi, néhány száz év alatt avulni kezd, majd elveszti szókészletének javát, ahogyan az angol is ebben az irányban "fejlődik" annak ellenére, hogy egyre többen beszélnek, egyre sekélyesebbé válik. Marx ebben is tévedett a mennyiség még sem csap át minőségbe!

Sipos György felelt elsőként a fenti felvetésre. Kedves Zoli! De hát, a rendszerek specifikusan szelektálnak a jobb, gyakran közös, túlélő képességek kialakítására, enélkül nem lett volna szárazföldi élet, nem tűntek volna el pl. a karbonkor után a kőszéntelepek sem. Rengeteg példát tudnék hozni erre. Mi most épp ilyen témájú cikkeken dolgozunk ahol az "evolúciós folyamat" tökéletesen azonosítható nem véletlenszerű genomszintű változások lekövetésével. Nagyon jó eséllyel az élő környezethez történő tökéletes adaptációhoz is kellett illeszkednie, kialakulnia egy kommunikációs rendszernek és ennek részeként az "ősnelvnek", mindezek intuitív mélytudati gyökerekkel. Magát a beszédet és a mélytudati mezők kialakulását nyilvánvalóan a környezeti kihívások hozták létre, és ezek szoros interakcióban "evolúciós folyamat" részei. Nyilvánvalóan az evolúció szónak mára már kialakult egy sematikus, mechanisztikus értelmezése. De ez a szó azért lefed nagyon finomhangolt epigenetikai szintű folyamatokat, amelyek például lefedhetik, hogy pl. miért is lettek szép színesek a madarak. A humán fenotípus spektrumnak is van már egy nagyon finoman hangolt, leírás előtt álló "eszköztára" ami a humángenetikát a közeljövőben látványosan előbbre fogja majd vinni. Teljes genomszintű marker analízisekkel nagyon nagy potenciál nyílhat meg, mert akár nyelvi eszköz használati, szóhasználati tudatossági szintig is eljuthat a genomikai analízis!! Ez utóbbi nem kevésbé merész állítás, de az ókorban sem tudták elképzelni, hogy valamikor lesz majd okostelefon is.

Hamar megérkezett Bérczi Szaniszló reagálása is. Az evolúciós modell összefoglalása az összetett rendszerek csoportjairól nyert ismeretek elrendezésének. Az összetett rendszerekről származó ismeretek régóta gyűltek. A modell alapozása 350 éve történt Nikolaus Steno által, aki a földtani axiómák első csoportját mondta ki. (Később Lyell, Smith és mások stb.) Első nagy összefoglalását Darwin és Wallace alkották meg. Ennek lényege, hogy kőzettestek települési sorrendjével időben elrendezett állat és növényalakok leszármazási és leágazási sorba voltak illeszthetők. Idővel más tudományági összetett rendszerek belső szerkezeti hierarchiájának kiépülését is hozzá lehetett kapcsolni az eredetileg csak a megkövesedett alrendszerekből rekonstruált "törzsfához". Az evolúciós gondolat fokozatosan terjedt ki a földtudományokon, az Univerzum evolúcióján át (fizika), pl. legutóbb az ásványvilág evolúciójáig. E tudományágak az egymást követő eseménysorok, és a hozzájuk kapcsolódó belső hierarchikus szerkezetek összekapcsolásával, rendszerbe foglalásával fejlesztették ki. Egy olyan sok szálon futó, összetett és hierarchikusan egymásra épülő rendszernek, mint az ember (akár a Kárpát-medencében, akár Euráziában, akár az egész Földtekén) fejlődéstörténetének az áttekintéséből az evolúciós modellt lehetetlen kihagyni. Ez a modellkutató generációk sorának erőfeszítését öntötte formába. Ha ezt az egymáshoz sokszorosan illesztett gondolkodás-stratégiai rendszert, az evolúciós modellt kihagyod az Általad jelzett "adattavak" ismeretrendszerezéséből, akkor én azt nem értem, de nem is tudok "olyanul" gondolkodni. Én ugyanis megalapozottnak tartom és kutatásaimmal megerősítem azoknak a tudományágaknak az eredményeit, amelyekben az evolúciót, a szerkezeti hierarchiát, s e rendszereknek az illeszkedését látom. Az evolúciós modellhez egyedül a ma elfogadott nyelvészet nem illeszkedik, s azt is leírtam már, hogy miért.

A gondolatsort Török Tibor vitte tovább. Genetikusként, akinek kutatási területe most épp az emberi populációk vándorlása és keveredése az őskortól napjainkig mélységesen megdöbben, amikor valaki biológusként – Oláh Zoltán - azt írja, hogy evolúció nincs is. Az összes genomlemező módszerek, amelyeket használunk, a genetikai evolúció jelenségére épülnek. A molekuláris órákkal látjuk milyen sebességgel ketyegnek a változások, a bennünk lévő neandervölgyi gének eltérő szelekciójából látjuk, hogy melyik változat hasznos - ezért szelektálódott - melyik káros ezért kiszelektálódott. Az Y- kromoszóma és mitokondriális DNS filogenetikai leszármazásai vonalai nem mások, mint a makro és mikro evolúció termékei. Az összes elemzés a csimpánzt használja legtávolabbi viszonyítási pontként. HÚÚÚÚ! Az ember esetén a biológiai evolúció egy újabb csavarral egészül ki, amelyet kultúrális evolúciónak nevezünk. A legtöbb emberi tulajdonság a biológiai-kultúrális koevolúció terméke. Erről kurzusom van.

A gondolatfolyamhoz Mesterházy Zsolt is csatlakozott. Ha már valaki a finnugorokat védi, szólnom kell. Ha jól emlékszem, ez a beszélgetés a genetikai téma miatt alakult ki. Lassan jóval szélesebbnek tűnik már. Van néhány megjegyzésem a felhozottakkal kapcsolatban. Hivatkozási alapként ideteszem két könyven elérhetőségét:

Mesterházy Zsolt: Honfoglalások kora 2005 <http://mek.oszk.hu/15200/15244/>

Mesterházy Zsolt: A magyar ókor 2002 <http://mek.oszk.hu/15600/15646/>

Ápr. 28. délelőtt: <https://youtu.be/eJdsg0-WKS0> 2019 Budakalász konferencia 1.38tól 1.52ig. November végén Budakalászon tervezzük összejönni újra az írásügyben. Ott szeretném elmondani, szerintem mi lehet az oka annak, hogy Eurázsia sok szegletéből kerülnek elő mindazon írásjelek, amelyeket ismerünk. Mert az eurázsiai műveltség központi eleme, a sztyeppe Le Havre-től Ordosig egységes műveltséget mutat évezredek óta. A népesség innét áramlik szét a peremterületekre, amelyek viszont nem népességekibocsátók. A hunok legalább 2000 évig uralkodnak Kínában, de onnét senki nem vonul ki, hisz a sztyeppén nem élnek kínaiak. Indiából sem vonult ki soha senki északra, ezért a sztyeppeiek nem barna és kerekfejú emberek. Iránból sem jöttek ki, viszont évezredek át északról kaptak sztyeppe-i népességet. Vagyis a sztyeppe-i nép részben Kárpát-medencei származású nép (még a kőkor vége előttől), részben a 8000 évvel ezelőtti Fekete-tengeri események miatt. A sztyeppe tehát az eurázsiai fehér ember műve, amely körös-körül gondoskodott népessége szétesztéséről. Ha Szekeres István egy Kínából származó írásjelet talál, és elemez, akkor egy hunoktól odavitt és onnan hazatalált eurázsiai írásjelet faggat, ugyanígy a sztyeppe bármely szegletéből származó írásjelet is a sajátunkként ismerhetünk fel. Ezen túlmenően ejtsünk szót a finnugorokról is. Évekkel ezelőtt találtam egy ausztrál honlapot, ahol egy Majlath T. nevű szerző etruszk-magyar szótárt tett közzé. Sorolván a szavakat, mind mögé teljes eurázsiai nyelvi szókonságokat helyezett el. Még ezelőtt, sokkal korábban részt vettem egy internetes vitában a magyar nyelvről. Mivel nem vagyok nyelvész, az érdeklődő szerepét vettem fel. Egy idő után a vita „főnöke” kiszúrt a közzétettésem miatt, végül sikerült felbosszantani. Vélhetően profi finnugrista lehetett. Amikor kellőképpen ideges lett, elkezdte betenni a finnugor nyelvekben talált közös szókincseket 8-10 nyelven, amelyek valóban szemmel láthatóan egymás rokonai voltak kinézésre. Nos, amikor évekkel később megláttam Majlath T. etruszk-magyar szótárát, egyből leesett a tantusz. A finnugorok lekanyarították az eurázsiai nyelvi koiné egy kis darabkáját maguknak, és azóta is azt ismételtetik maguknak és nekünk is. De Eurázsia összes többi nyelvében ugyanolyan szókincsek vannak, mint emezeknek. Mert ugye, ha a szanszkritban meg még vagy 20-ban is ugyanúgy néz ki a szókincs, az már nagyon érdekes. Részemről úgy vélem, sikerült leleplezni a nagy finnugor csalást. A magyar finnugristák kifejlesztettek egy sajátos nyelvi rendszert maguknak, hogy senki se értse a tolvajnyelvüket. Így előnybe kerültek, hisz eképpen bárkit megbélyegezhetnek, aki veszélyes lehetett volna a maffiájukra. Meg is tették, sőt addig folytatják, amíg meg nem halnak. Jellemző amúgy, hogy a leghíresebb magyar finnugristák nyugaton dolgoznak, mint pl. Gulyás és Honti, és onnét gyűlölködnek a hazaiak felé. Ott számították el magukat, hogy Hollandiába keveredett egy magyar, - Marác László - aki nem volt bandatag... A nyugaton működő finnugristák tartják életben az ún. nemzetközi

elméletet, hogy legyen mire hivatkozniuk. Maráczy nyelvészként tette tönkre a finnugor elméletet, magam ugyanezt a régészetre alapozva 20 éve megtettem. Hozzáteszem, ugyanezt az indoeurópai elmélettel is megtettem, hisz a kettő édes testvére egymásnak. Mindkettő politikai elmélet, amihez ún. tudományt kreáltak. Emiatt szemben több hozzászólóval javasolom a két elképzelés törlését, elfelejtését, mivel még ráadásul létünkben is veszélyeztet bennünket. Újra kell kezdeni a magyar nyelvészetet, és nem lehet megalkudni a csalókkal. Az a legkevesebb, hogy a magyar kormány hazahívja Maráczy Lászlót, és rábíz egy katedrát a magyar nyelv művelésére.

Pár mondat az indoeurópai elméletről. A német romantikának köszönhetjük ebbéli hányattatásainkat. Ők erőre kapván hősi korban képzeltek magukat, ahol mindenek ura a germán nép. Ennek igazolására majd minden sztyepei nép történelmét maguk felé kanyarították. Így lett indoeurópai mindenki, akinek volt aranya, harci kocsija, erős fegyvere, tudása, írása és csupa olyasmi, ami a más népek feletti uralkodáshoz szükséges. Erről szól az indoeurópai elmélet, ezzel nyilvánítottak mindent Egyiptomtól a szkítáig magukénak, ami a történelem tejszínhabja volt szerintük. Richard Wagner és sok más germán művész ennek szolgálatába álltak. Így történt a nyugatiak felsőbbrendűségének kialakulása idealisztikus elméletekre építve.

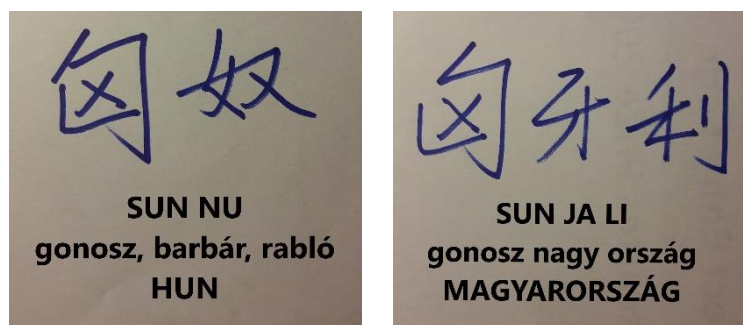
Szekeres Istvántól hamar jött a felelet. Kedves Zsolt! Megleptél e késői órán, mert nem egy kínai írásjegyet találtam, hanem történeti összehasonlító módszerrel, az összes székely és koraavar betű előzményét az ó-kínai (ku-wen) képírásban, és a hunok által a nőnemű teknős piktogramból tájolt rajzrészekként kiemelt Hung-fan öt eleme, és más kiemelt ideogramokban találtam meg hosszas kutató munkával, amelyek átvétellel részben jelen vannak (a keleti) ó-türk betűkké képezve, jelentésük ó-türk szavának szókezdő hangjának hangértékeivel. — Kérlek, hogy olvasd el a ZMTE honlapjának digitális könyvtárában a könyvem (2008), amiben megtalálod No. 1.-től No. 63.-ig a Nikolsburgi Ábécé betűinek, és az ó-türk betűk történeti összehasonlító levezetéseit, sok más adattal. Amit kéziratként a megjelenés előtt dr. Bartos Huba sinológus lektorált. — De kérlek!, hogy olvasd el a ZMTE elektronikus könyvtárában (vagy a honlapomon) az „Uráli, nemeket jelölő fejszimbólumok ...” című tanulmányom. Mert úgy vélem, hogy eddig még nem tetted meg, s így nehéz írástörténetről beszélni. — Mert kár, hogy nem voltál október 25.-én Kalászon, amikor ismertettem az említett tanulmányom folytatásaként összeállított: „Amikor 'megszóltatnak' a régészeti leletek” tanulmányom. Amelyben a Nikolsburgi Ábécé betűinek piktogram/ideogramma előzményeit egy táblázatban, szintén megtalálási helyük regisztrálásával jelölve, a mongóliai kőrajzoktól kezdődően, a hunok, koraavarok és Árpád népe régészeti leletein és Árpád-kori templomainkban, stb. a táblázat függőleges oszlopaiban Nr. számokkal jelölt sorrendben jelölöm, majd „vízszintes celláikban” is összevetve vizsgálom adataikat. S ezekből a „ténycsoportokból” teszek fontos történet/történelmi megállapításokat.

Most kapcsolódott be a vitába Csihák György. Egyebekben fenntartom, hogy a történelem egyenlőre nem igazolja több genetikus állítását, ami szerint Árpád honfoglaló népe, a Kárpát-medence akkori lakosságának 2-3-10 %-a volt (L: 118. sz. Kálmánbácsi kiadványunk. Acta XXXIV/5).

MEGJEGYZÉS: Országunk neve ma, nemzetközileg is elismerten: Hungaria – ami annyit tesz, mint „Hunország”, illetve „Hunok országa”. A bizonyára több mint 1000 éves és írott történelmi alkotmányunkban a magyar király „Rex Hungarorum” és országunkat jelképező koronánk neve „Sacra Regni Hungarici Corona” – ami annyit tesz, mint „Hunország (vagy Hunok Országának) Királya, illetve „Hunország (vagy) Hunok Országának Megszentelt Országkoronája”.

A kínaiak számára a „hun” az „sziongnu” (sun nu), ami nagy rabló bandát jelent, akiknek az eurázsiai hatalmas területen, évezredekken keresztül kialakult és felbomlott államait és népeit illették ezzel a névvel. Írott kínai forrásból tudható, hogy ezek a népek önmagukat „hun”-nak nevezik, az ujgurok szerint ez azt jelenti, hogy a nap fiai. Magyarország neve ma kínaiul „sun ja li” és ennek fordítását vették át az európaiak, miáltal a „Hungaria” – magyarok

által is használt! - ország név az ő nyelveiken „rablók (gonoszok) országát” jelenti (tessék nézni a lexikonjaikat és a szótáraikat). Lehet, hogy ezért neveztük mi át magunkat „magyar”-nak? Ki tudja? Mióta? Miért?

Álljon itt például:

„The AMERICAN HERITAGE DICTIONARY OF THE ENGLISH LANGUAGE”. Published by AMERICAN HERITAGE PUBLISHING CO., INC. and HOUGHTON MIFFLIN COMPANY Boston/New York/Atlanta/ Geneva, Illinois/Palo Alto. A 642. oldala akkora betűkkel, mint egy hangya lába, két oszlopon át csupa „hun”. Alább néhány idézet. Nem mind fordítom – a benne álló és érthető, fontosabb szavak alapján az is érti, aki nem tud angolul, a címszavak szövegében dőlt betűvel áll a fordításom:

Hun. 1. One of fierce barbaric race of Asiatic nomads who, led by Attila ravaged Europe in the fourth and fifth centuries A. D. *Egy ádáz, barbár ázsiai nép, amely Attila vezetésével feldúlta Európát a Kr. utáni negyedik és ötödik században.* 2. Any savage, or destructive person. Valami barbár, vagy destruktív személy. 3. Slang. A German soldier. Used derogatorily. From Late Latin Hun, from Turki. 3. *Közbeszédben egy germán zsoldos. Lekicsinylő értelemben. A késői latinból hun, származik a törökből.*

Hun-gar-i-an. Hun., Hung. Of our relating to Hungary, its people, language or culture. 1. A citizen or native Hungary; especially, a Magyar. 2. The Finno-Ugric language spoken in Hungary: Magyar. 1. *Született hungar, különösen a magyar. 2. A Hungary-ban beszélt finn-ugor nyelven: magyar.*

2. Hungarian goulash.

Hun-ga-ry. Hungarian. Mag-yar-or-szág.....(Medieval Latin Hungarian, from (H)ungari, U(n)gri, name of the people, from Old Russian Ugre. See Ugrian. *A középkori latin Hungarian, származik a (H)ungari, U(N)gri-ből, a régi orosz Ugre-ből. Lásd: Ugrian.*

hun-ger 1. A strong desire for food. *Nagy étvágy.* 2. a. The weakness, debilitation, or pain caused by a prolonged lack of food; starvation. *Gyengeség, erőtlenség, vagy büntetés az étel rendszeres elvonásával; éhínség.* b. Mild discomfort or an uneasy sensations caused by a lack of food. 3. A strong desire or craving for anything; a hunger for affection – v. hungered, -gering, -gere. 1. To have a need for food. *Étel iránti vágy.* 2. To have a strong desire or craving for anything. *Erős vágy bármi iránt.* Used with after or for Reduced to poverty, he hungered for his old life. To cause to experience hunger; make hungry *éhessé tesz.* Middle english hunger. Old english hungor, hungur.

hunger strike. A refusal to eat or a voluntary fast undertaken as a method of protest.

hun-gry 1. Experiencing weakness, pain, or other discomfort from lack of food. 2. Desiring or craving food. 3 Strongly desiring or craving anything: hungry for recognition. 4. Characterized by or expresing hunger, greed, or craving.

5. Lacking richness or fertility: Hungry soil. *Gazdagság, vagy termékenység hiánya: éhes föld.*

Hun-nish 1. Of or pertaining to the Huns. 2. Of or pertaining to the laguage of the Huns. 3. Sometimes small Barbarous. *Néha kicsit kegyetlen.* The language of the Huns, variously classified as Turcic or Mongolian. *A hunok nyelve - néha töröknek, néha mongolnak minősítik.*

És így tovább, és így tovább. Nagyon szépen be van épülve – például - az angol nyelvbe. Így ismert minket az egész nyugati világ – amikor Trianonban bölcs vezetőik döntöttek.

Arra is álljon itt egy példa, hogy mindebből mit tanultunk. Napjaink nagy reklámötlete a „Hungaricum”. Indogermán nyelvészeink megtanították, hogy azokon a nyelveken, az előljárót (prepozíciót) gyakran hátra teszik. Így lett – mint a nyelvészek mondják – Óbuda római neve Aquincum – ami annyit tesz, mint aqua quinque cum, azaz „öt vízzel” – amiben a -cum az a -val, -vel, tehát világos utalás, az akkor is már élvezett jó budai fürdőkre. Ha tehát a -cum az a –val, akkor a „Hungaricum” szó már jól érthető – és kérdés, hogy mennyire tekinthető jó ötletnek, ezzel a kifejezéssel igyekezni hírnevünket növelni a világban. No comment.

Raig Mária Magdolna vette tovább a hun gondolatot. Miért nem tudatosítjuk a világban a HUN gyök eredetét? Egyiptomi nyelvben az ún. M2 hieroglifa jelentése "égi áldás", tehát ami inkább bőséget, termékenységet hoz. Részemről innen eredeztetem a HUN gyököt. Különösen azért mert a "hnw" hangzósításnak az egyiptológusok "pihenőhely"/"belül" jelentést adnak. Tehát amikor az égi áldás következtében lepihenhetünk, meg van mindenünk. A "hnt" jelenti a mohóságot, amikor valaki falja az életet. Mivel a T hang rendszerint valaminek a "tárgyi" megjelenése, számomra értelemszerűen adódik a fentiek alapján: HUN gyök jelentése: égi energia, aminek elődje HUH azaz mint létezés előtti létformák közül a végtelenség.

Nun és Naunet, az ósvíz megszemélyesítői,

Kuk és Kauket, a sötétség,

Huh és Hauhet, a végtelenség,

Ámon és Amaunet, az elrejtettség.

„et” önbátó/művelítő képző

(cseng et ken et ont et ver et ker et...)

Fornás:Dendera_Deckenrelief_02.JPG

MINŐSÉG: Létezés előtti „struktúra”

EGY isten: az isteni nyolcasság megteremtője (aki lehetett Ptah, Thot, vagy Ámon)

- **Nyolcasság:** OGDO_AD **a teremtés előtti létforma** jellemzői:

- **Ős-víz** (NUN: „Nn”): szellemiség → tudatosság → **levegő minőség: PANTOKRÁTOR**
Nn: égi segítség, azaz a "születés – virágzás – halál" ciklusának fennmaradását az égiek irányítják

- **Sötétség** (KUK: „Qq”): stabilitás → anyag → **föld minőség: FÖLDANYA**
Q ill. K: kifelé kitülemkedés, ki kukucskálás a sötétségből: „a fény befogadása”

- **Végtelenség** (HUH: „Hh”) napfény → energia → **tűz minőség: HUNOR**
H (ejtése KH): az "átalakítási, átlényegülési folyamat,,: „védelem és támadás küzdelme”

- **Rejtettség** (AMON: „Imn”) lélek, forrás/mag, áramlás → **víz minőség: MAGOR**
I mn: isteni közvetítés az ég felé (másik világba)(M hang) az égiek segítségével (N hang)

- Az ősalappoti fogalmakra „**a helynélküliség**” („tnmw”: **TEN_EM_U**) a jellemző.

Istenek: a legősibb elvont fogalmak (ideák) megszemélyesítései.

A fizikai erők szimbólumai **az egy jegyű számok**, amelyek mint égi erők megszemélyesítései: istenek → égitestek nevei

Kilencség: ENNE_AD („psdt”: *peꜣsdit*) istenei nem feltétlenül kilencen vannak

Az ideák, mint isteni formák megjelenése a természetben → „hprw”: THEPER

2019. 11. 24.

Harsay Mária Magdolna: Szikla tudás a Szent Koronán II. rész

11

Van tehát logika a nyugati értelmezésben, jól érződik az eredeti jelentés negatív irányú eltorzítása. Ez teljesen természetes, nem feltétlenül rosszindulatot jelent. Hiszen Noé bárkájánál is képesek keresni, vajon hol kötött ki? Csak mi magyarok értjük, hogy a BÁ gyök a belső lélek valamilyen állandósítása: BÁ-BU, BÁ-TOR, BÁ-RÁNY...stb, tehát BARKA szavunk lélekmentőt jelent. HUNOR+MAGOR együttesen valójában Nyilas zodiákus jelentésének tömör megfogalmazása.

Szekeres István az írástörténeti vonalat vitte tovább, és végre adott egy kis támpontot kutatási módszeréről azok számára is, akik nem olvasták könyveit. Azonos, vagy hasonló rajzú (grafémájú) betűk rengeteg helyen, feliraton előfordulnak, kezdte hozzászólását. Ez a laikusok (sajnos: nem közismert) vesszőparipája. Betűknek (ábécéknek) csak akkor, és csakis akkor van (lehet) közük egymáshoz, ha egyazon piktográfiából (és többnyire azonos piktoqramokból) képezték betűiket. Épp úgy, mint bármilyen „rokonságban”.

Majd három évtizedig, csak a világ egyetemes írástörténetét olvastattam, tanulmányoztam, s csak 1987-ben kezdtem hozzá az ó-türk és a székely írás betűtörténetének feltárásához, amikor már a világ írástörténetének összefüggéseiből (és összefüggéstelenségeiből!) levontam azokat a szükséges megállapításokat és tanulságokat, amelyek után hozzákezdtam a világon is teljesen új módszerű kutatáshoz, amelyet (nyelvészeti „alapismereteim” után), könyvem eredeti címeént: „Bevezetés a történeti összehasonlító

jeltörténet módszertanába” — neveztem el. Mert a 2008-ban megjelent könyvem főcímének is ezt szántam, de kiadóm (javaslata alapján) felcserélte az eredeti főcímet az alcímmel, amely szerinte „ütősebb” cím, — mert kit érdekelnek új írástörténeti kutató módszerek. S azóta nap-nap után megtapasztalom, hogy mennyire igaza volt! Hiszen a magyar (és a világ) írástörténetével foglalkozó írások tele vannak laikus ráfogásokkal (neveket nem említek), akik csak betűrajzokat hasonlítanak, vagy laikus magyar utánozókkal, akik a hangértékek alapján találják ki a székely betűk piktogram előzményeinek. Amelyek nyelvünk mai szavaival azonosak nyelvünk hangtörténete szempontjából, vagy (igazolhatóan) nem is léteztek még az Árpád-korban. S engedje meg (engedjék meg, hogy ide másoljam legutolsó tanulmányom (még mindig javított) bevezetőjét:

Amikor „megszólaltatnak” a régészeti leletek

Bevezetés

Sírokból előkerült törött cserépedények és más használati tárgyak, — bár nagyon fontos következtetéseket lehet belőlük levonni, de: — nem tudnak alkotóik és tulajdonosaik nyelvén megszólalni. —

— Mégis: — léteznek (létezhetnek?) olyan vizsgálati lehetőségek, — amikor teljes biztonsággal tudjuk a régészeti leletek alkotói és tulajdonosai nyelvét megszólaltatni? —

— Léteznek! — de csak akkor, ha az írás egyetemes történetének már olyan jelentős (és jól feltárt) piktográfiájából származó betűfeliratokat, vagy olyan piktogramokat (ideogrammákat) hagytak rajtuk, amelyekből hagyományozóik betűket is képeztek.

Mert egykori alkotóik és használóik, a nyelvükön megnevezett piktogramokat (ideogrammákat) véstek, rögzítettek íráshordozóként használati tárgyaikra. Ezért csak hagyományozó utódaik ismerték a nyelvükön megnevezett piktogramok (ideogrammák) jelentéseinek szavát, amely szavak szókezdő hangjával betűk képzésekor a betűknek hangértéket adtak. Mert vannak olyan esetek is, például a keleti ó-türk betűk képzése esetében, amikor szókezdőként a hang még nem fordult elő, s ilyenkor a piktogram ó-türk nyelvű jelentése szavának véghangzójával kapott a betű hangértéket. Vagy a székely betűk képzésekor, amikor az egy szótagú jelentés szavának a mássalhangzója adta a hangértéket, mint a 'b' betű az 'eb' piktogramból, vagy a 'g' betű az 'eg' (ég) ideogrammából, stb. S ez rámutat arra is, hogy a kiejtést segítő magánhangzók, miért vannak még a mássalhangzók előtt a Nikolsburgi Ábécében!

Ezért az első fokon képzett betűk akrofoniás (szókezdő) hangértékei, olyan nyelvi (nyelvészeti) adatok, amelyek a betűképzők nyelvén túl, még a betűképző nyelv hangértékadó szava szókezdő hangjának történetét is adatolják, a nyelv hangtörténetének betűképző időrendjében.

— A régészeti leleteken előfordulnak (előfordulhatnak) betűfeliratok, és magányos írásjelek: piktogramok.

A betűfeliratok egyértelmű olvasatához ismerni kell — a betűk képzésével ellenőrzött — elsőfokú hangértékeiket. Mert, ha vitathatók, akkor a dr. Herényi Istvántól hallott adoma juthat eszünkbe:

„És mondd: — El is tudod olvasni? — El én! Milyen nyelven, milyen tartalommal parancsolod?”

— A képleteknek (piktogramoknak) rajzuk és jelentésük van, amit sziklákra, régészeti leletekre, vagy bármire bármilyen módon rögzítők, egykor a saját nyelvük szavával nevezték meg!

Ennek ellenőrző, azonosító írástörténeti művelete a betűképzéssel ellenkező irányú, amikor a betűk rajzával (grafémájával) és szókezdő (akrofoniás) hangértékével a betűk piktogram, ideogramma előzményét helyreállítjuk, és írástörténeti szakirodalmuk (azonosított) piktográfiájában rendre megkeresve, rajzokkal és jelentésükkel egybevetve, azonosítjuk. S ily módon, a sziklákra és régészeti leletekre piktogramokat, ideogrammákat rögzítők nyelvét, a helyreállított piktogramok jelentésének hangértékképző szavaival — megszólaltatjuk.

Oláh Zoltán az írástörténeti vonalhoz fűzött hozzá érdekes megjegyzést. A vitázók figyelmébe ajánlotta az egyik híres kőrovást, amelynek szövegével többen próbálkoztak korábban. A használt ábécé hasonlósága vitathatatlan a székely-magyarral és a punnal.

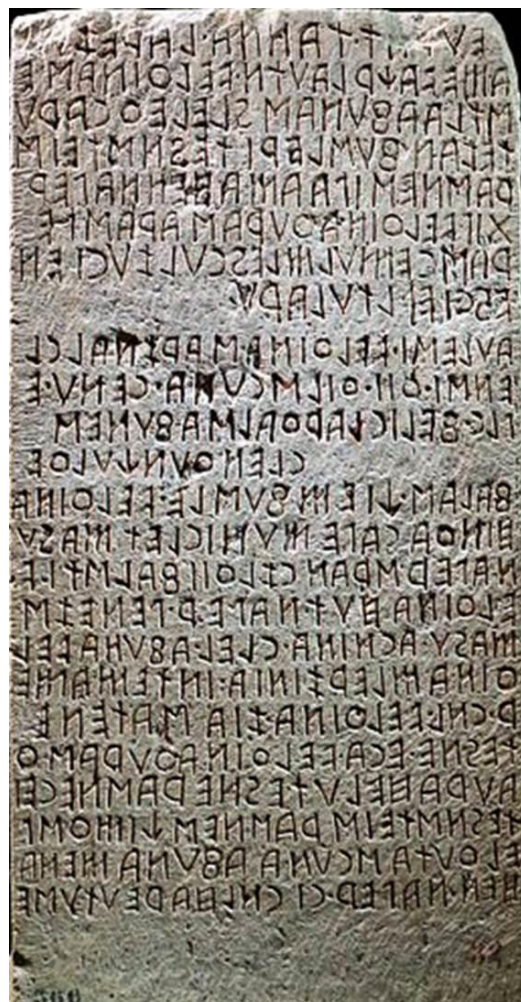
ALFABETO ETRUSCO

alfabeto modello	trascrizione e valori fonetici	alfabeto modello	trascrizione e valori fonetici
A	a	Y	u
B	(b)	⊞	(s)
Γ	c (=k)	○	(o)
Δ	(d)	∩	p
E	e	M	ś
Ϝ	v	Q	q
Ζ	z	Ϙ	r
Θ	h	ϙ	s
⊗	th (=t)	T	t
I	i	Υ	u
K	k	X	ś
Λ	l	Φ	ph (=gh)
Μ	m	Υ	kh (=kh)

Itt egy olasz megfeleltetés, de gondolom ez is hasonló okot adhat az érintettek hozzászólására, mint az "evolúció" látszólagossága, a mellett, hogy a mutációs ráta valóban biológiai kormeghatározás alapjává vált, és pontossága közelíti a 14C-re alapozottat. Az archeogenetika jelentős mérőköve lehetne, ha jelenleg helyben járó kultúrantropológia területén is meghaladhatnánk jelenlegi önmagunkat.

(Oláh Zoltán itt az etruszk irányultságot kívánta erősíteni. Rihmer Aurél)

Majd folytatta hozzászólását, amelyben utal korábbi nyelvfejlődéssel foglalkozó megjegyzésének ábrájára is. A kombinatorikus kép-nyelvvesztés (Czuczor Gergely, Fogarasi János 1862 gyököszótár - <http://osnyelv.hu/czuczor/>), a JEL-KÉP-ek, szóbokrok, a szavak egymásból keletkezése, indoeurópai nyelvekben a gyökérszóig visszafejthetetlenség, a hangsúly élről átkerülésével a "félszavakból is értés" helyét a "fejetlenség" veszi át a Kárpát-medencei génközpontokon kívül.

Anyanyelvünk ma is ragasztó nyelvtechnológiájának hajlítóra módosulása a zömében haszonelvű, "hajdúi" feladatok ellátására szakosodott lovas-pásztor királyságok szétvándorlása okozhatta a látszólagos többnyelvűséget, "apanyelveket", és a határok kitűzésével valamint azok védelmével az "apaföldfoglalásokat", királyságokat korábbi jogarhordozói-közbirtokosságokból, amelyek ősi, mellérendelők élenjáró választási közigazgatással működtek még 7500 évvel ezelőtt is a Kökénydombon (Hódmezővásárhely AVK/LBK, N1a1 -> W genetikai jelölővel meghatározott, letelepedett, növény- állat-háziasító, de időszakonként kirajzással a Föld-, Ész- és Kézművességet a termékeny félhold területén elterjesztő népesség). A Kárpát-medencét nem alá-fölé sorolt osztályok KÖZPONTI ERŐTÉR vezérelte REND-ű nép lakta a népvándorlás kezdetéig és lakja most is nehezen tűrve a megújult, ismét csak az "ANDROKRÁCIA"-hajtotta megélhetési férfi inváziót.

Az AVK/LBK Föld-, Ész- és Kézműves (FÉK, N1a -> W) 7500 évvel ezelőtti kirajzásának mai géncentrumai

A Russell Gray 2003-óta csiszolatott nyelvhasadás családfáin szemléletessé tehető a hajlító, de inkább töredezésre hajlamos indoeurópai változatokból milyen időbeliséggel alakultak ki 8-9000 évvel ezelőtti, a tudományosság által is agglutináló "7-ita"/HITTITE-ből kiindulva napjainkig a többnyelvűség látszata.

Az írás nyilván e nyelvhasadást tehetetlenségénél fogva nehezen tudta csak lekövetni. De nem csoda, hogy gondot okozott a nyelv, mint "hasadóanyag" felezési idejének, élettartamának lerövidülése, a mutációs ráta/sajtóhibák számának emelkedésével, a kiháló változatokból az élő nyelvekbe átmentése. Ahogyan az evolúció tagadásával sikerült termékeny gondolatokat felszínre hozni, ugyanúgy gondolom, hogy bár nem vagyunk nyelvészek, e hátrányból előnyt kovácsolni, új nézőpontokból innovatív együttgondolkodást kiprovokálni akár a JEL-KÉPÍRÁS-unk újra és újragondolásával.

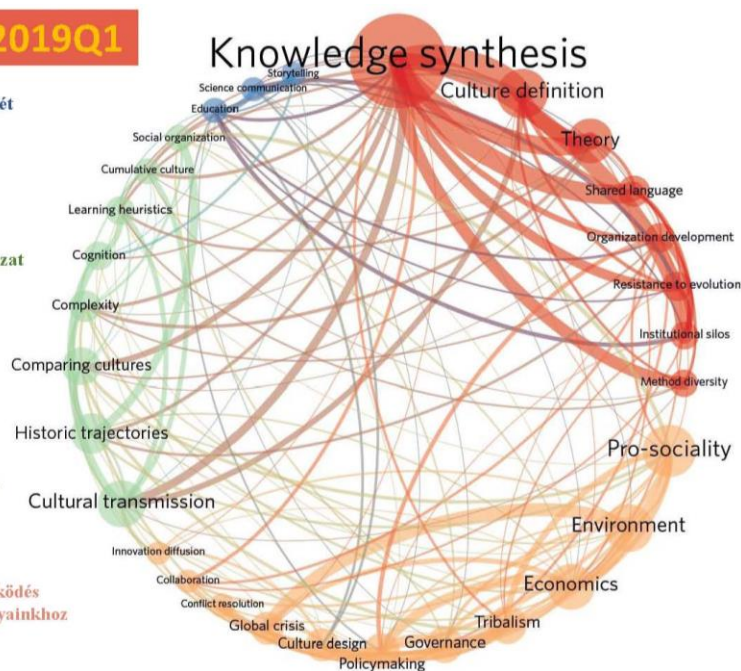
Ebben lenne hasznos segédeszköz egy naprakész archeogenetikai/DNS-olvasatokban és meta-adatokban gazdag, a szövegbányászati elemzés alapján vázolt 29 tudományterület átjárhatóságát végérvényesen megoldó, "adatkori" egybenyitását megvalósító szakirodalmi adattó kimélyítése, amelyet aztán mindenki saját szűrőjével/hálójával halászna a magyarság tudásszintézisének érdekében, hiszen mi megtehetjük, mert megúsztuk a nyelv- és tudathasadások korát önjavító ragozó-kombinatorikus nyelvtechnológiáknak köszönhetően.

Mert nem mi őriztük meg anyanyelvünket, hanem annak rendje tesz bennünket máig azzá, akik vagyunk, önazonosak a nyelvhasadásosak között.

Oláh Zoltán tovább vitte a nyelvészeti vitát és kötötte össze a DNS kutatások jelentőségével. Ahhoz, hogy a legújabb archeogenetikai eredményeket naprakészen szintetizálhassuk - egy interdiszciplináris, ugyanakkor sokoldalúan visszakereshető, didaktikailag áttekinthető, oktatható formába hozható formába kell hoznunk. Ehhez elengedhetetlennek tartom a témában megjelenő összes archeogenetikai tudományos közleményben feltalálható, statisztikai kiértékelésére érdemes számszerű adatainak egy dokumentációba való mentését. Amint korábban prof. Kásler Miklóst (EMMI) és Horváth Lugosi Gábort (MKI) értesítettem (csatolva "Archeo DB szövegbányászat") szövegbányász munkatársaim megkezdték a 2000-től (Semino - 1000 genom projekt) napjainkig megjelent mintegy ~3000 cikk gyűjtését, és az archeogenetikai DB építő taxonómiájának, a meta-adat eltöltő rendszer/interface megalkotását, a majdani oktathatóság igényével (ld. "Egy könyvtár, amely oktat, kutat és még profitot is termel a városnak – Ki hallott már ilyet?" A korábban gyűjtött cikkek alapján az alábbi tudományágak (eltérő színnel jelölve) 29 listázott területe között mutat erősebb vagy gyengébb (vonalvastagság az együtt előfordulás gyakorisága és kapcsoltsága) tudásszintézisre okot adó összefüggést. Messzemenően egyetértve Török Tibor és munkatársainak kutatásai eredményeivel az archeogenetikai adatok nem támasztják alá anyanyelvünk import jellegét. Igaz viszont, hogy ugor, de nem finn, hanem a hettita kor előtről származó, máig agglutináló technológia, mintegy 2200 gyökszóból építkező, a Czuczor Gergely, Fogarasi János 1862 gyökszótárban felsorolt - <http://osnyelv.hu/czuczor/> /ab originális/ "HANGFOGLALÓ" (DEMOKRATA 2019 1. - <https://www.demokrata.hu/hir/tudomany/itt-voltunk-mindig> Minden bizonnyal a Kárpát-medencében kiterjedve használtban volt a termékeny félhold, az állat- és növény-háziasítás területét beleértve, a folyamközi népeket az Tigristől a Nílusig. Russell Gray és munkatársai számítógépes összehasonlító elemzése (2003-2018) alapján. Ezek az előzetes eredményeink, amelynek el kell vezetnie a történelem legújabb krónikáig, amelyet nem a győztesek és nem a megrendelők írnak, hanem a feltárt a DNS adatok.

Magyarország Kutató Intézet, 2019Q1

- mondák-mesék-krónikák
- tudomány népszerűsítő audiovizuális média – digitális jólét
- oktatás - NAT
- társadalomszerveződés - tájépítézet
- műveltség – hagyományaink megélése
- felfedező-kutatás
- magyar észjárás – anyanyelv stratégia és technológia
- összetettség – szintelmélet
- számítógépes összehasonlító algoritmusok - szövegbányászat
- történelemtudomány – archeogenetika - rendszerelmélet
- tudásmegosztás – bioinformatika – „-omix”
- kutatás-fejlesztés és innováció (KFI)
- együttműködés - NER
- megoldás - gyökérkezeléssel
- az egybenyitott világ vélemény-visszhangja
- Divat - kultúra
- jogállam - törvényhozás – természettörvények követése
- kormányzás - nemzetstratégiai tanácsadás
- törzsszövetség – véd és dacszövetség – ellenállási záradék
- gazdaság - KFI – „coopetició”
- környezeti hatások kezelése - kormányzás
- közösségépítés – műhelymunka –legjobb gyakorlatok
- genetikai algoritmusok - kiválasztási szabályok
- tudományterületek elkülönülésének feloldása - együttműködés
- evolúció helyett alkalmazkodás – ragaszkodás hagyományainkhoz
- szerves fejlődés - műveltség
- közös nyelv – elhatárolt szaktudományok összefűlése
- elméletek rendszerbiológiai elvetése/megerősítése
- beszédterek egybenyitása – visszahívható szövivő

Tudományterületek együtt előfordulási gyakorisága a szakirodalomban

Dr. Csihák György megjegyezte, hogy szívesen venné, ha valaki (genetikus) kiállna amellett, hogy Árpád honfoglaló népe egy kis katona csapat (esetleg hozzátartozókkal) volt, ami a Kárpát-medence akkori lakosságának 1-4-10 százalékát tette ki (genetikusok). Ez Kálmánbácsi igazsága (Acta XXXIV/5) ellenében csak akkor állhatna meg, ha az a lakosság akkor legalább ötmillió lett volna, ami biztosan nem lehetett. Ennek a kis, katona csapatnak

lenne a teljesítménye (maradványával némi fennállónak) néhány évtized alatt egy háromezer kilométer átmérőjű birodalom megszervezése, amely 907-ben szétvert egy százezres sereget (amihez pl. legalább hatvanezer harci ló kellett), két világbirodalmat százötven év alatt minden háborúban megvert, túlélte, néhol adófizetőjévé tett. A történelem egyetlen apostoli királysága lett és évszázadokon át fenntartotta az egyensúlyt Európa két szélé között. Hogy csak a legfontosabbakat említsem.

(Csihák György hozzászólása igen elgondolkodtató. Népünk vagy itt élt már a Kárpát-medencében, például avar maradékként – bár róluk tudható, hogy régészeti nyomaik alapján alig páran élhettek meg Árpád bejövetelét -, vagy pedig Árpád népe nem csak katonai elit, hanem jelentős köznép is. Ha Árpád népe nem csak katonai elit, hanem például Györffy György által feltételezett 600 ezer fős népesség – amit a bizánci források is alátámaszthatnak - akkor nyelvünket nem a Kárpát-medencében találtuk, hanem valahol azon kívül. Ez nem zárja ki, hogy korábban egy erős katonai csoport, rátelepedett egy másik népességre. Hiszen a Hunor és Magor monda, igaz az alánok esetében, de arról szól, hogy foglalóink asszonyai gyakorta kerülhettek ki más népességből. És ne feledjük, hogy népünk a vérszerződéssel jött létre, ahol különböző népek gyűltek egybe. A Nyék és Megyer törzs „finn-ugor”, szerintem pedig magyar törzs, míg a Kürt-Gyarmat, Tarján, Jenő, Kér, Keszi türk eredetű törzs. Talán a Nyék és Megyer törzs volt a legnépesebb, de katonailag a türk törzsek dominálhattak. A kabarok szerintem szintén türk népesség lehetett. Levedi lehetett a magyarok vezére, aki átadta a hatalmat Árpádnak. A két népesség pedig szkíta módon, vérszerződés által vált eggyé. Tehát a köznép hozhatta a magyar nyelvet, míg a katonai elit a türk nyelvet. Mivel pedig a Nyék és a Megyer törzs lehetett a legnépesebb, az ő nyelvük dominált végül. De nem akarom gondolataim senkire sem ráerőltetni. Rihmer Aurél)

Fenti gondolataimat Oláh Zoltán látatlanban is cáfolta hozzászólásával. A DNS-nyelven írott bizonyítékokból épp a népesség szám becsülhető a legjobban. Török Tibor és munkatársai elsősorban abban szolgáltatnak perdöntő genetikai bizonyítékot, hogy "Árpád honfoglaló népe egy kis katona csapat (esetleg [ázsiai] hozzátartozókkal) volt, ami a Kárpát-medence akkori (évezredek óta [pl. AVK/LBK] letelepedett Föld-, Ész- és Kézműves [FÉK]) lakosságának" 10%-át sem érte el. A Kárpát-medence az I. században szarmatákkal megindult tömeges beözönlésével "művelési területté" vált. A korábbi békésebb FÉK-életmódból "átjáróházzá" váltunk. A pusztából az AVK-FÉK + R1b génjelölőket is hordozó lovaspásztor királyságok elitjei, a "köbuki" fokozottan vérrokonaink hullámokban kezdtek visszaérkezni távol keleti (pl. szeldzsuk türk) nyomásra. Így semmilyen értelemben sem lehettek honfoglalók a Kárpát-medencében, mert a "HON" foglalt volt. Sőt, "HANGFOGLALÓ" anyanyelvi őseink csak a szabad területeiket bocsájtották szálláshelyként a hazalátogatók/átutazó őrző-védők, a marhavagyont terelő "hajdú" csapatok rendelkezésére. De ez a közel ezeréves jövés-menés 1000-re befejeződött, illetve az "államalapítást" lekéső kun elitnek élén az archeogenetikailag 2012-ben betérképezett Vasd-Tepes/Drakula nemzetségnek "már csak a füle jutott", az Al-Duna és a Havasalföld. A "tejuton" érkező "néma gyerekek az anyja sem érti a szavát" "német"/"germán"/"GYEP"-ida-lovagok kora leáldozott, a selyemút végleg felszabdálódott és járhatatlanná vált. Az Álmos alapította Kijev "elruszosodott", és/vagy elkazárosodott"! Míg a déli útvonal, (Szkítia, MEZŐ-PATAKA majd Anatolia) véglegesen "eltürkösült" és megindult a "-tánok" muszlimizálódása, egészen Újghuriáig. Itt a Római, majd Német-római birodalmak határán soha sem volt idegenuralom azelőtt, csak közbirtokosság, AVK-FÉK falvak, jogarhordozó TEL-epÜLÉSEK, amelyek méltán az archeogenetika - helyben lakó gazdálkodók/farmer populációk hiteles archeogenetikai azonosítóiként váltak világhíressé (pl. AVK-FÉK [N1a1, W] farmer-ecsegfalviak). Az elmúlt 8000 év DNS-nyelvi szakirodalmi adatolását 2000-től több mint ezer archeogenetikai közlemény, köztük Török Tibor és munkatársai 10. századi vagy avar népvándorló részletes leírása biztosítja.

(A DNS vizsgálatok buktatója a vizsgált egyedszám. Mivel a Kárpát-medencében több kultúra is hamvasztásos temetkezést használt, illetve a népesség is igen alacsony volt, nem biztos, hogy a vizsgált egyedszám elégséges végső következtetések levonására. Korábban a vita

folyamán felmerült, hogy igen csak vegyes népesség élt hazánkban Árpád korában. Rihmer Aurél)

Mária Magdolna Raig szólt hozzá a Kárpát-medence népességi kérdéséhez. Részemről nem nagyon tudom elfogadni a hivatalosított történetírásnak azon vonalvezetését, hogy "betörtek" gepidák, hunok, gótok, avarok... stb., aztán eltűntek. A régészeti leletek is nehezen azonosíthatók, inkább az a jellemző, hogy a történelmi "mesékhez" ragasztják a leleteket, és nem azok jellemzői alapján határozzák meg a kultúrát. Néhány mostanában felmerült kérdésem: kik voltak azok az üldözött keresztények, akiknek sírhelyeinek száma a katakombákban sok millió? Szent István királyunk vajon miért éppen az első vértanú nevét vette fel? Stefano Rotondóban a freskók miért a keresztényüldözésről szólnak? Miért ajánlotta a népet a Szűzanya védelmébe? Annak van bizonyítéka, hogy a kereszténység tűz gyorsasággal elterjedt az egész Római Birodalom területén, a hunoknak is van régészeti nyoma Nyugaton is, de gót ókereszténységről tudtommal csak írásos emlékek vannak, amelyek akár utólag is készülhettek, mert minden csak másolatban van meg. Avarokat miért nem említették krónikásaink? Úgy vélem, legalább olyan fontos a történelemhamisítás, a közel 300 év ide-oda csúsztatott betoldásának tisztázása, mint a genetika. Ez csak párhuzamosan végezhető munka. Nagy hibának tartok avarnak titulálni egy csontvázat, ha valójában egy hun csontvázról van szó.

SŐT!!! Nem tudom elhinni, hogy egy csapat hun elindult valahonnan keletről (Ordos vidékéről) és úgy felszaporodott, hogy meghódította az egész világot! Elméletem szerint a Pártus Birodalom szétesése után újjászerveződött védelmi céllal egy új birodalom, amely éppen azért terjedt szét szélesebben, mert a szerveződésének az alapja a kereszténység terjesztése volt. Csak ezzel magyarázható, miért lettek apokrif iratok Jézus tanítványainak írásai. Amikor Theodosius császár megölette Valens császár gyermekeit, ezzel valójában egy vallási háborút indított a hatalomért. Az elméleti alapokat Jeromossal dolgoztatták ki (Vulgata), és minden üldözendő lett, ami hun, pártusi gyökerekhez köti a kereszténységet. Összefoglalva: szerintem a HUN egy fontos jelzője egy kornak, genetikailag nem azonosítható, mert nem csak egy népre utal. MAGOR szimbóluma a rejtett népnek, amely átmenti az ősi tudást az utókornak, nem csak a nyelvünkben, kultúránkban, hanem a genetikánkban is, de ez bizonyára nem bizonyítható, és ez így van jól. HUNOR annak szimbolikája, hogy az ősi tudást szét is kell terjeszteni, hogy áldásként termékenyítse be az emberiséget (kereszténység). Kárpát-medence folyamatosan lakott volt. A nagy fagy idején innen költöztek délebre a vadaszok követve a vadak útját, és megtelepedtek ott (Van tó környékén), ahol szintén volt a nyilakhoz obszidián. Ezért olyan fontos gyökereink tekintetében Urartu, Arménia, Tigris és Eufratesz vidéke, ahonnan mint kereszténység bölcsőjéből terjedt szét a hunok segítségével a korai kereszténység, amit bár üldöztek, de részben át is vettek az üldözők. A torzítások aztán egy öntisztulási folyamaton mentek keresztül. Nem véletlen így, hogy ma is a legüldözöttebb vallás. És azt is megmagyarázza, miért gyűlöl minket annyira a földi hatalomra törekvő Nyugat? Az ún. honfoglaló magyarok nyilván egy kisebb betelepülő csoport, ami akár segítségnyújtásként is érkezhetett a keresztényüldözések megfékezésére a Kárpát-medencébe. Nem szükséges feltétlenül valamilyen külön genetikájú népet sejtetni velük.

(Igen érdekes gondolat a történelemhamisítás. Ez szerintem a 18-20 századra igaz is lehet sok esetben. De a kereszténység védelmére érkező magyarság elméletét a korabeli krónikák, szentek legendái pl. Cirill és Metód legendák, Szent Gellért élete, Sankt Galleni Évkönyvek, Ekkhard, Szt. Gallen-i története stb. nem támasztják alá a fenti elgondolást. Márpedig az Árpád-kori források még nem igen vádolhatóak vallási téren történelemhamisítással. Uralkodói és hatalom-öröklési téren igen, lásd a pozsonyi csata emlékeztetét, de vallási téren helytállóak. Rihmer Aurél)

Raig Mária Magdolna felvetésére Oláh Zoltán válaszolt. A "gepidák, hunok, gótok, avarok...stb. aztán eltűntek" - valóban furcsa lenne eltűnésük, de épp erre való az archeogenetika "DNS-vonalkód olvasási" módszertana, utóbb minden nép beazonosítható egyedeiből csak eleget kell beazonosítani a statisztikai hitelesség érdekében. Lovon közlekedő

törzsek férfi harcosai nagy területet voltak képesek bejárni kelet-nyugati irányban, és ahol 30-40 síros temetőt esetleg kurgánt találnak a régészek, ott kell keresni a génközpontjaikat. A jelenlegi DNS-olvasási technológiák egyre olcsóbbak, így nagy területeket lehet mechanisztikusan térképezni génjelölők előfordulási gyakoriságát szintvonalakkal megjeleníteni. A "mesét" a DNS-olvasatok bizonyító ereje fokozatosan kiszorítja a történelemírás területéről. Elkezdődött a krónikák és a DNS-adatbázisok összevetésének ideje. A vatikáni kereszténység csak egy a tudathasadással szaporodó egyházak közül, amely már nem az aranykor, az AVK-FÉK sikeres népességének KÖR_OSZT_ÉN, hanem a Nyugat-Római Birodalom polgárainak krónikamásoló üzemekben megrendelésre legyártott egocentrikus világnézetét hirdeti. "Szentírások, tanítások, vallások és tudományok? Nem jól értelmezzük, vagy valóban nem - nem a nihilbe vezető út térképeit tartjuk a kezünkben?" "Kik voltak azok az üldözött keresztények, akiknek sírhelyeinek száma a katakombákban sok millió? Szent István királyunk vajon miért éppen az első vértanú nevét vette fel? Stefano Rotondóban a freskók miért a keresztényüldözésről szólnak? Miért ajánlotta a népet a Szűzanya védelmébe? Annak van bizonyítéka, hogy a kereszténység tűz gyorsasággal elterjedt az egész Római Birodalom területén, a hunoknak is van régészeti nyoma Nyugaton is, de gót őkereszténységről tudtommal csak írásos emlékek vannak, amelyek akár utólag is készülhettek, mert minden csak másolatban van meg. Avarokat miért nem említették krónikásaink?" - hát nem mindegy ma már? Nem miattuk vagyunk, akik vagyunk. Sőt, inkább túlélői vagyunk ezeknek a hibás tanításoknak, és mégis itt vagyunk a Kárpát-medencében. A hunok ősei voltunk mi, nem azok a miénkai. Még anyanyelvüket a rovást is tőlünk kapták az AVK-FÉK népességéből a Kárpát-medencéből gyalog kirajzó családoktól még 8-9 ezer évvel ezelőtt, legalább is a legfrissebb DNS-olvasatokat az eurázsiai térképre vetítve. **Meg vannak ma már a fehér hunok genetikai epicentrumai India észak-nyugati csücskében,** csak úgy a mezopotámiai és pártus, a Kaukázus északi és déli oldalán hátrahagyott rokonaink. Sokkal érdekesebb a vatikáni keresztényeknél, hogy kik azok a titokzatos ukránok, aki sem magyarnak sem oroszoknak nem tekintik magukat... Ki vagy mi volt a "Ciril-módszertan/"metód" - talán a vesztés Csaba-királyfi és bujdosó társai találták ki, hogy ne kelljen az istentiszteletet görögül hallgatni? A genetika és az informatikus látásmód kiiktatja a hibás időszámítást (pl. Illig 300 év, Tóth Gyula - Kitalált középkor a Kárpát medencében 1. rész <https://www.youtube.com/watch?v=HDWEjuWduK4>), a győztesek trükkjeit, mert csak magát a DNS-szöveget nézi, ráadásul objektív, referencia szekvenciákkal dolgozó összehasonlító számítógépes algoritmusokkal, amelyet független megfigyelő bármikor ellenőrizhet. "Elméletem szerint a Pártus Birodalom szétesése után újjászerveződött védelmi céllal egy új birodalom, amely éppen azért terjedt szét szélesebben, mert a szerveződésének az alapja a kereszténység terjesztése volt." - A keleti "kereszténység" ugyan úgy tudathasadásos volt csak másképp - messze a Kárpát-medencétől, melegágya a "HAT_ASZTÁN"-okat eredményező iszlámnak, amely elfogadja ugyan tanításait, de nem Jézus isteni eredetét... DNS-szövegbányászata teljesen új téridő dimenziókat nyit meg. Akár ezer km távolságban talált sírok között is fel tudunk tárnunk rokoni kapcsolatokat, ha vannak, vagy kizárni/megerősíteni korábban krónikákból vélt származási elméleteket.

Költő László próbált lenyugvást hozni az egyre inkább elkalandozó régészeti – genetikai vitába. A felvetett javaslat értelmében válaszolva: szívesen részt vennék egy személyes találkozón, mert érzéseim szerint kissé elfajult ez az "együtt gondolkodás". A múltkoriban küldtem egy mindenkinek szóló, bizonyára eléggé sutára sikeredhetett, körvonalaszt a valódi régészeti szempontoknak a vitában (?) kialakult teljes negligálása miatt, azonban Török Tibornak az abban felvetett gondolataim egy részére történt (valószínűleg privát) válaszában kívülről, semmi reagálást nem kaptam... Sajnos azonban ebben az évben már nem tudom besuvasztani az időmbe. (Zárójelben, ismét.) Azt senki sem tagadhatja, hogy aki egyszer ebben a Kárpátokkal ölelt földrajzi egységben bármikor megjelent, annak a ma itt élő (és bizonyára bizonyos korábbi) népességben igen nagy valószínűséggel szerepelnie kell a genetikai örökségének. Akár mert itt maradt, akár mert akármikor visszatért, de ennek a genetikai

örökségnek van (relatív!!!) időrendje, statisztikai eloszlása, biológiai törvényszerűsége, amiktől nem lehet önkényesen eltekinteni, kinek-kinek a saját szája íze szerint magyarázni, a koncepcióba nem illő részleteket, és főként a régészeti tényeket figyelmen kívül hagyni! Hiszen a nyelvek vándorlásának később önállóuló elméletei is a régészeti kultúrák vándorlásainak valós, vagy elméleti, tényein alapulnak. Hozzáteve, és ebben a kérdésben, Szekeres Pistával teljesen egyetértve, sajnos a nyelv nem mindenkor és mindenhol azonosítható a genetika, és valljuk meg őszintén, a régészeti kultúrák folyamatosságával. Óvatosan, és az összes tudományterületet együtt vizsgálva, kell a problémát kezelni, megvizsgálva, hogy ha az egyik állítás igaz lenne, akkor az igaz választ indukál-e a másik, következményeiben vele szorosan összefüggő tudományterületen is...

Szekeres István a vitafolyamot visszavezette a nyelvészeti kérdések területére. Kezdem azzal, hogy a nyelvészek által urálnak és finnugornak elnevezett nyelvlánc létezett, létezik. De a mai Mongólia területén és a kínai szomszédságban már nem, mert eljöttek onnan a hunok és az avarok. Ennek összefoglaló bizonyítására egy egész tanulmányt írtam a ZMTE 31. budakalászi nagyrendezvényére. (A ZMTE elektronikus könyvtárában és a honlapomon is olvasható.) Melyben kellő részletességgel vezetem le az (uráli) Irbit-parti sziklarajzok nemeket jelölő fejmotívumaival a ma Finnországtól a kínai szomszédságig, az ó-kínai (ku-wen) képirásig igazoló egykori jelenlétüket, sok más egyébbel, így a három vegyes rendszerű koraavar tárgyfelirat (még kínai módon) történő olvasatáig, s a 'magyar' népnév kínai 'ma' (ló) szóból, képzőkkel, eurázsiai és kárpát-medencei helységnevekkel, s az ismeretlen eredetűnek tekintett 'mén' és 'makacs' szavunk etimológiájának levezetéséig. Folytatom előző tanulmányom az „Amikor „megszólaltatnak” a régészeti leletek” (még most is javítgatott) tanulmányommal, amelyben a megtalált hun, koraavar és Árpád népe régészeti leleteire bontva külön és összefüggéseikben vizsgálom nyelvüket és műveltségüket, amellyel teljesen asszimilálták a már korábban itt élőket. Tanulmányom (módszertani ismertető) bevezetését ide másolom.

Amikor „megszólaltatnak” a régészeti leletek

Tanulmányom Dr. Ecsedy Ildikó emlékének ajánlom.

Egy beszélgetésünk alkalmával Ő javasolta: „Keresse meg régészeti leleteken a székely betűk piktogram előzményeit.”

Bevezetés

Sírokból előkerült törött cserépedények és más használati tárgyak, — bár nagyon fontos következtetéseket lehet belőlük levonni, de: — nem tudnak alkotóik és tulajdonosaik nyelvén megszólalni. — Mégis: — léteznek (létezhetnek?) olyan vizsgálati lehetőségek, — amikor teljes biztonsággal tudjuk a régészeti leletek alkotói és tulajdonosai nyelvét megszólaltatni? — — Léteznek! — de csak akkor, ha az írás egyetemes történetének már olyan jelentős (és jól feltárt) piktográfiájából származó betűfeliratokat, vagy olyan piktogramokat (ideogrammákat) hagytak rajtuk, amelyekből hagyományozóik betűket is képeztek. Mert egykori alkotóik és használóik, a nyelvük szavaival megnevezett piktogramokat (ideogrammákat) véstek, rögzítettek használati tárgyaikra. Ezért csak ők, és hagyományozó utódaik ismerték a piktogramok (ideogrammák) nyelvükön megnevezett jelentésének szavát, amely szavak (többnyire) szókezdő hangjával, később a betűk képzésekor, a betűknek hangértéket adtak. Bár vannak olyan esetek is, mint az orhoni és jenyiszeji ó-türk ábécé betűinek képzése idejében, amikor szókezdőként még nem létezett nyelvükben a hang, s ilyenkor egy piktogram jelentés szavának véghangzójával kapott a betű hangértéket. Ahogy a Nikolsburgi Ábécében is a piktogram jelentés 'athy' (aty) szavát olvashatjuk a 'ty' –betű, az 'eb' jelentés szavát a 'b' betű, és az 'eg' (> ég) jelentés szavát a 'g' betű véghangzó hangértékeként! S ez — rámutat arra is, hogy a kiejtést segítő magánhangzók miért vannak még a mássalhangzók előtt a Nikolsburgi Ábécében! — Ezért az első fokon képzett betűk hangértékei, olyan nyelvi (nyelvészeti!) adatok, amelyek a betűképzők nyelvén túl, még a betűképző nyelv hangértékadó szava szókezdő, vagy véghangzó hangjának időrendi történetét is adatolják, a nyelv hangtörténetének betűképző idejében. — A régészeti leleteken előfordulnak betűfeliratok, és magányos írásjelek:

piktogramok. A betűfeliratok egyértelmű olvasatához ismerni kell — a betűk képzésével ellenőrzött — elsőfokú hangértékeiket. Mert, ha vitathatók, akkor a dr. Herényi Istvántól hallott adoma juthat eszünkbe: „És mondd: — El is tudod olvasni? — El én! Milyen nyelven, milyen tartalommal parancsolsod?”

— A képjeleknek (piktogramoknak) rajzuk és jelentésük van, amit sziklákra, régészeti leletekre, vagy bármire bármilyen módon rögzítők, egykor a saját nyelvük szavával neveztek meg. Ennek ellenőrző, származásukat azonosító írástörténeti művelete a betűképzéssel ellenkező irányú írástörténeti művelet, amikor a betűk rajzával (grafémájával) és szókezdő (akrofoniás) hangértékével a betűk piktogram/ideogramma előzményű rajzát, és jelentése szavát is helyreállítjuk. S a már azonosított írástörténeti szakirodalmuk piktográfiájában megkeresve, rajzukat és jelentésüket rendre azzal a piktogram/ideogramma előzménnyel ellenőrzötteen egybevetve azonosítjuk, amelyből egykor betűként származott. S ily módon, a sziklákra és régészeti leletekre piktogramokat, ideogrammákat vésők korabeli nyelvét, a helyreállított piktogramok jelentésének azonosított hangértékképző szavával — megszólaltatjuk.

(„Kezdem azzal, hogy a nyelvészek által urálinak és finnugornak elnevezett nyelvlánc létezett, létezik. De a mai Mongólia területén és a kínai szomszédságban már nem, mert eljöttek onnan a hunok és az avarok.” E szerint a finnugor és az uráli nyelvcsalád kapcsolódik a hun és az avar nyelvekhez. Sajnos azonban az avarokról mindmáig nem tudni, hogy milyen nyelven beszéltek, a hunokról viszont tudni, hogy türk nyelvcsaládba tartozott a nyelvük. De azt is lehet tudni, hogy a hun egy gyűjtőfogalom, amibe igen sok nép belefér. Elolvasva Szekeres István gondolatmenetét, számomra zavaró a finnugor nyelvcsalád elnevezés, mivel mást tartalmaz, mint amit a köztudatban ismerünk ezen elnevezés mögötti tartalomról. Tehát, már másodízben futunk bele a vita során úgy a finnugor elnevezésbe, hogy a mögött az elsődleges értelmezéshez képest, jelentős tartalmi változás van. Rihmer Aurél)

Csihák György kifogásolta, hogy se Szekeres István, se Oláh Zoltán eddig nem adott választ az általa feltett kérdésekre.

Raig Mária Magdolna említette a hivatalos történetírás kérdését hozzászólásában Erre válaszolt Csihák György. Csak egy kisebb megjegyzés: nincsen "hivatalos történelem". Az MTA még soha nem hozott ebben a tárgyban határozatot. Nekem legjobban Götz László fogalmazása tetszik: "hivatalosított történelemírás". Noha ez is nehezen követhető, mert ez kinek a véleménye lenne? De talán ez a legjobb kifejezés. Egyébként bővebben írtam arról, amit megemlít: a hun az egy önmegnevezés is (mert a "szkíta" nem az). De a hun birodalmi megnevezés is, miként a szkíta is, csak a szkíta az görög, a hun pedig tényleg hun. Birodalmi megnevezés a csehszlovák - szét is esett. Birodalmi megnevezés a "jugoszláv" - szét is esett. Birodalmi megnevezés a Deutsch is - mert nincsen egyetlen ilyen nevű állam se, csak a szövetséget nevezik így. German nép sincs, és még sorolhatnám. Birodalmi megnevezés a magyar is. Ilyen nevű "törzs", vagy más hasonló sincs. Történelmi alkotmányunk nem ismeri ezt a nevet. Nincs "magyar" az egész korai történelemírásban sem. Nekem még senki nem tudta megmondani, hogy mióta és miért ez e népnevünk? Magyarázkodás van, magyarázat nincs. Szekeres barátunk írástörténeti eszközökkel fejtegeti, de az is csak egy magyarázkodás.

Raig Mária Magdolna válasza Csihák György hozzászólására. Valahol régen olvastam, hogy tudomány az, amit a hatalom igazsággként elfogad. Hivatalosnak azt a történelmet nevezném, amit a hatalom hozzájárulásával az iskolákban oktatnak, azaz azt, ami mint egy viszonyítás alap a gondolkodásunkat meghatározza. Igaza van, hogy valóban helyesebb a "hivatalosított" jelző használata. "Álmos pajzsra emelése" úgy vélem, lehet a magyar nép születése, amikor több törzs egy szövetségben egyesült. Az egyiptomi Y1 hieroglifa kiejtve szerintem madzsar/ magyat, ami könyvtékercset jelent, azaz egy olyan tárgyat, amin a szellemi értékeket átmentik. Szó elején MA: ami átmenet a múltból a jövőbe. Szó végén a T hang gyakran a tárgyiasult forma megjelenésére utal. A népnevek végén az R névképző gyakran előfordul. A "magyar" szó, értelmezésem szerint, ó-nyelven jelenti azt, hogy a szellemi értékek átmentőjének a népe. (GY kb. visszatérés a gyökerekhez.) Tehát nem birodalmat jelent, hanem

belső **rejtett** tartalmat, funkció szerinti **önazonosságra ébredést** (amire hivatva vagyunk). Így nem is hívhatnak minket mások így, mert ezt nem érthetik. A HUN is minden bizonnyal, ahogyan írja önmegnevezés, csak ez a másik feladatunkra, kötelességünkre utal, hogy terjeszteni is kell az igazságot, és ha kell harcolni, ahogy a koronánkon lévő két szent katona is tanítja: ha kell támadni, ha kell védekezni, mert csak így lehet fixálni bármit. Megjegyezve, hogy e küzdelem által nem csak értékmentés a feladatunk, hanem az értékek gazdagítása is. Minden népnek meg van a maga küldetése, azonban nem hinném, hogy ez genetikai kérdés lenne, valóban inkább valamiféle közösségi szerveződési formára való utalás. Minden közösségnek megvan a maga fejlődésének a ciklusa, aminek a végén bár ott van a szétesés, de a lényegi tartalmak átmentődnek egy újonnan alakuló közösségbe. Nekünk magyaroknak ez az átmentési funkció jutott, ezért oly nehéz a sorsunk, mégis szellemi értelemben oly nemes.

Véleményem a genetikáról: okt. 6. az aradi vértanúk ünnepe. Hány volt közülük magyar anyanyelvű? Mégis magyar hősök voltak. Egy közösséghez tartozást sok minden befolyásolhat, a genetika bár fontos, de nem meghatározó. Erre vonatkozó elemzések az alacsony mintaszám okán nagyon félrevezethető lehet. Evvel nem azt állítom, hogy a genetikai öröklődés ne lenne fontos! Olvastam tanulmányt arról, hogy a megszerzett tudás legalább anyai ágon, képesség formájában öröklődik. Van olyan gén, ami örökíti a megszerzett tapasztalatokat, szellemi ismereteket. Magam is tanúsíthatom, hogy amit tisztességesen megtanultam annak idején, azt lányom szinte pillanat alatt elsajátította az iskolában. Ez az oka, hogy egyre többet képesek a fiatalok befogadni, legalábbis azok, akiknek a szülei, nagyszülei ...stb., becsületesen tanultak. Továbbá ezért reménytelen a migránsok integrálása. Például egy nigériai kiváló nyomolvasó lehet, mert ez biztosította a túlélést a szüleinek az őserdőben, de mire megy evvel a tudásával itt egy európai városban? Ugyanakkor van egy nagyon fontos feladat, amit nekünk magyaroknak vizsgálni kellene. Neandervölgyi emberek itt éltek a Kárpát-medencében és keveredtek, ha jól tudom a cro-magnoni emberekkel. Míg a cro-magnoni emberek a fagyok idején kipusztultak, a Kárpát-medencében a keverékek nem csak túléltek, hanem genetikailag igazolható, hogy a fehér emberek változó arányban hordoznak ősi géneket. Azt valószínűsítem, hogy **itt Kárpát-medencében ezeknek a géneknek az előfordulása gyakoribb**. Homo sapiensnek nincsenek ilyen génjei. Csak azoknak lehet, akik keveredtek a fagyokat átélő emberekkel. A nagy fagyok idején a vadak délre vándoroltak, és a vadászok innen a Kárpát-medencéből is követték őket. Obszidián lelőhely a Zemplén hegységben biztosította a vadászoknak a nyílhegyeket. Az obszidián régészeti leletek információt szolgálhatnak a kivándorlás útjáról, ami ismereteim szerint a Van tó környéke felé történt, ahol újabb obszidián lelőhelyre leltek. A fentieik alapján a magyarok közeli rokonait Urartu - Arménia illetve Mezopotámiában keresném, ha onnan nem üldözték volna el a lakosság nagy részét. Úgy vélem, a Hun birodalmat Arméniában, az első keresztény államban szervezték meg, amikor a függetlenségét még tartani tudta. Ekkor készíthették a Szent Koronát, és innen eredhet a HUN nevünk is. A neandervölgyi gének örökítésének következménye, hogy egy megelőző civilizáció értékeit átmentettük. "Istenekkel való hálás", a nefilimek létezése ismert a Bibliából is. Ez onnan eredhet, hogy igen magas szintű szellemi intelligenciát hordozunk a génjeinkben. A magyarokra általában nem jellemző a világhatalomra való törekvés, inkább valamiféle szolgálat, azaz mi nem akarunk istenek lenni, hanem inkább Istent szolgáljuk. Ez leglényegesebb különbségünk a folyamatosan rendteremtésre törekvő Nyugattól. Ők akarják megmondani mi a REND, mi magyarok inkább alkalmazkodnánk a természet rendjéhez. Nekünk ez a szabadság, amíg a nyugati ember úgy véli, akkor szabad, ha ő szabhatja meg a szabályokat uralva a természet ősi rendjét. Feltehetően ez a lényeges különbség, azaz az istenélményre való képességünk eltérései genetikailag igazolható. Az ateisták nem képesek istenélményre, mert nincs olyan génjük, ami lehetővé teszi. A fentiek genetikai vizsgálatát tartanám igen fontosnak a magyarok eredetének tisztázása érdekében. Ez megmagyarázná nyelvünk ősi jellegének megőrzését is.

(A nefilimek a héber Bibliából ismert lények, az "Isten fiai" és "emberek lányai", akikre először Mózes I. 6:1-4-ben találunk utalást: "Lőn pedig, hogy az emberek sokasodni kezdenek

a Föld színén, és leányaik születének. És láták az Istennek fiai az emberek leányait, hogy szépek azok, és vevének magoknak feleségeket mind azok közül, kiket megkedvelnek vala. És monda az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje száz húsz esztendő. Az óriások valának a földön abban az időben, sőt még azután is, amikor az Isten fiai bemenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. Ezek ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak. Az óriások valának a földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az Isten fiai bemenének az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szülének nékik. Ezek ama hatalmasok, kik eleitől fogva híres-neves emberek voltak." A Károli Gáspár féle fordításban nincs direkt utalás a nefilimekre. Ez a fenti bibliai idézet kétértelmű: nem derül ki, hogy a nefilimek Isten fiai vagy az ő leszármazottjaik.

Mint korábban írtam, én őstörténeti bizonyítékként a Bibliát nem tekintem megfelelő forrásnak. Ezért a nefilimektől való „származást” én a mesék világába utalom, bár ettől még lehet benne hinni. A magyar Szent Korona készítési módja körül is sok a legendás elem, az okoskodás. Lényegében annyi biztos, hogy egy – egybefüggő, tehát nem utólag összeszerelt ötvösremekről beszélhetünk a Szent Korona esetében. Ezen a Szent Koronán utólag végeztek módosításokat. Készítésének kora pedig Szent István idejére tehető. Csomor Lajos: Magyarország Szent Koronája című könyve még a valóság talaján járt e téren. A későbbi könyve, az Ófelsége a Magyar Szent Korona viszont már a találgatások és legendák világába merül el. Ez a legendárium köszönt vissza a fenti hozzászólásban is. Rihmer Aurél)

Csihák György ismét a történelmi vonalat erősítette. Török Tibor is ragaszkodik ahhoz, hogy Árpád népe pár ezres bejövele egyezik a történelem adataival - éppen csak elfelejti azt igazolni. Itt egyelőre, sok minden csak állítás. Éppen az lenne a feladatunk, hogy amit ma tisztességes történelemnek tartunk, azt hozzuk összhangba azzal, amit a genetikusok állítanak. Sok az ellentmondás - de ez kétségtelenül a hibás történelemszemléletből is adódik, amit remélhetőleg a genetika segít kijavítani. Sokan ebben komolyan reménykedünk. **Egyelőre Árpád népének honfoglalása és a genetika homlokegyenest ellentmond egymásnak, akkor is, ha Török Tibor mást állít.** De Te, kedves Zoltán (*Oláh Zoltán*), még másabbat állítasz - hiszen ezen összevitakoztatok nálunk is Török Tiborral. Márpedig, ha Ti ketten ebben nem értetek egyet, akkor egyelőre a Ti térfeleteken pattog ez a labda. Felteszem, hogy egyiktek sem olvasta Kálmánbácsit. Pedig ő sok igen jó szakembernek tetszik és tetszett. Amíg ő igen megbízható tényekkel nincsen megcáfolva, addig nincsen Bartuz, Kiszely, Herényi, Henkey, Nemeskürty, Kováts, László, Györffy se. Ez pedig nehéz diónak ígérkezik. Ezt nem lehet azzal elintézni, hogy "a genetikát igazolják a történelem és a régészet adatai" (Török Tibor).

A fenti hozzászólásra Török Tibor válaszolt. De igen, olvastam Kálmán bácsi dolgozatát, és nem találtam benne semmit, ami perdöntő bizonyítékul szolgálna a "sokan voltak a honfoglalók" érv mellett. Egyetlen érve az, hogy "ha kevesen lettek volna nem érhetek volna el ekkora katonai sikereket". Egyébként a közismert Györffy György és társai adatokat ismételteti, mert ADATAI neki sincsenek. Mi az adatokból indulunk ki, és nem tudunk mást mondani, mint amire az adatokból következtetni lehet. Nem állítjuk, hogy igazunk van, mert a tudományban csak valószínűségekről beszélhetünk. De a Györffy féle érvelés méregfogát a régészet már rég kihúzta, mert bebizonyította, hogy nem volt megsemmisítő a frank támadás, mert egy sor avar települést tártak fel a frank támadás útvonalán, amelyek a pusztítás látható nyoma nélkül éltek túl a frank vereséget, és egyre nő az avar leletek száma. Ma már minden régész tudja, hogy igen nagyméretű avar népesség fogadta a honfoglalókat, akik NEM szlávok voltak, mint azt Kristó Gyula gondolta, - mert Sztálin parancsára minden régi nép csak szláv lehetett amit az idegenszívű Kristó és társai boldogan hirdettek. Mivel Árpád népe mindig szövetségi rendszerek része volt a korábbi sikereiket ez könnyen magyarázza (amellett, hogy vitéz harcosok voltak). A Kárpát-medencei sikereiket pedig azon avar utódnép újraszervezésével és integrációjával érték el, akiknek nem volt ismeretlen az életmódjuk és harcmódjuk. Mi több valószínűleg rokonként és megmentőként/felszabadítóként fogadták őket bármely nyelvet beszéltek is.

Jelenleg a legnagyobb felbontású genomikai vizsgálatokat végezzük, ebből jövő év végére sokkal többet fogunk tudni arról, hogy kik mikor hányan voltak.

(Ha régészeti alátámasztható a nagyszámú avar népesség a Kárpát-medencében a honfoglalás idején, akkor új távlatok nyílhatnak meg a magyarságkutatás előtt. Mivel az avarokat a kínaiak már leírták, mikor még határaik közelében éltek. De már László Gyula felvetette az avarok és ál-avarok kérdéskörét. Maguknak az avaroknak az etnikai összetétele is igen zavaros. Mivel feltehetőleg Kína határából indultak el a „zsuanzsuan nép”, amíg eljutottak a Kárpát-medencébe, számos népet olvaszthattak magukba, hasonlóan a hunokhoz. Rihmer Aurél)

Csihák György válaszolt Török Tibornak. Írása meglepett - mert pont ezt vártam. Tehát, mint aki az irodalmat jól ismeri, ismeri Kálmánbácsit is. Rendben, örülök neki. Azért írtam több nevet, mert amikor az ő írása született, a létszám aránylag tisztázottnak számított, de mivel igen fontos volt, Kálmánbácsi már a "Bevezetés"-ben felsorolta adatai forrását. Az egy komoly érv a létszámról, hogy azokat a feladatokat egy kis csapat nem láthatta el. Ezt egy hadtörténész írta (Nagy) és egy másik hadtörténész (Zachar) megerősítette. Szándékosan nem írtam Kristót, de ő is egy kis menekülő férfi csapatra tette Árpád honfoglalását. Viszont írtam a szintén szegedi Kovács Zoltánt, aki demográfusként, népszámlálási adatokkal és matematikai modellezéssel is dolgozott, ő pedig egyezik Lászlóval. Írtam Herényit, akitől NK vette a *sereg nagyságából* számított lakossági adatokat. Amit egyes magyar régészek a pozsonyi csatával kapcsolatban "kiderítenek" - már említettem, hogy nem tekinthető perdöntőnek. A nyugatiaknak nem kellene akkora veszteségről beszámolniuk, ha az esemény tényleg jelentéktelen lett volna. Nem tudom, tudja-e, hogy a nevezetes évfordulón Magyarországon csak mi rendeztünk jelentősebb tudományos rendezvényt. Viszont az osztrákok is Hainburg-ban. Kiadványuk címe: "Schicksalsjahr 907" - ez nem arra utal, hogy ma jelentéktelennek tartják. Szerepel benn két magyar kiválóság írása is - írhatták volna ellenségeink is. Egy nagy kiállítás is volt, több héten át meg kellett hosszabbítsák. Gondolom, nem tekinti adatnak, hogy a honfoglalók felhasználták az avarokat - mert erre én nem tudom, talált-e valaki ADATOT. Viszont a galleni valódi "napijelentés"-ben olvasható, hogy a "vendégek" egy halottukat elégették. Erről Erdélyi István az állítja, hogy nyilván szláv volt, mert akkor a Kárpát-medencében csak a szlávok égették el a halottaikat. Tehát lehetett közöttük szláv *harcos*. Arról viszont nincs hír, hogy avarok is harcoltak közöttük - akik előzőleg a Dalmát birtokukra menekültek - legalábbis a harcok rész. Erre viszont Dümmerth Dezső talált adatot az Annalista Saxo-ban, 908-ból. (Nem pontos a fordításom) "A magyarok (Hungrar, Ungar) éppen mentek kifelé, amikor szembetalálkoztak egy avar (Avar) sereggel, amely hazafelé ment Dalmátiába...stb". Nem véletlen, hogy Árpád is leküldött oda egy hadosztályt Kadocsa vezetésével, aki népével ott is maradt. Egyébként nem viccből említettem a szükséges harci lovak számát. Csak nem találták Árpádék azt is a Kárpát-medencében? Mert azt is lehet tudni (az ellenség történetírójától), hogy hány szekér aranyat vittek el a betörők, de, hogy harci lovat ott nem hagytak - azt és csak feltételezem, de igen erősen. Kedves Török Úr, pont ilyenek miatt javasoltam ennek a megbeszélését, mert a genetika itt több sebtől vérzik. Nekem - és feltételezem, hogy mindannyian, akik itt ebben a levelező oktatásban részt veszünk - igen fontos, hogy a genetika győzzön. Kezdet óta minden eddigi jel arra mutat, hogy ez érdekünkben áll. Ha pedig van hézag, akkor MI kell kitöltsük.

Raig Mária Magdolna volt az újabb hozzászóló a vitához. Gazdaságmatematika szakon végeztem az egyetemen, és mint bonyolult rendszerek informatikai támogatásával foglalkozó rendszerszervező, munkám során aktívan használtam a matematikai statisztikát és az arra épülő ökonometria modellezést.

Az Egyetem legelső előadásán arra hívták fel a figyelmünket, hogy egy jó közgazdász mindent ki tud mutatni. Minden állításnak kimutatható az ellenkezője is. Ez abból a tényből ered, hogy mindennek van árnyoldala, és minden magában hordozza a megszűnésének is a feltételeit. Minden állítás csak az adott feltételek mellett igaz, azon múlik a kimutatás eredménye is. DNS vizsgálat csak egy a sokféle módszer közül, ami nyújthat jó kontroll lehetőséget. Azonban az állításaihoz neki is meg kell határoznia valamilyen feltételrendszert.

Sőt bizonyára ez a vizsgálat is, mint általában minden módszer, csak valamilyen részletet helyez a központba. Csak Isten "bír" a teljes tökéletességgel. Például: Geológiai vizsgálatok bizonyítják, hogy az Oxus folyó medrét egy hatalmas földrengés más irányba terelte, és az öntözéses földművelésnek nem lett víz utánpótlása, a környék elsivatagosodott. Onnan tehát (Észak-India nyugati csücskének közeléből) a népesség elköltözésre kényszerült. Feltételezésem szerint ők a gepidák, akik Dáciától a Visztuláig letelepedtek. Tehát valóban "érkeztek gének" azokról a területekről, amelyeket szokás fehérhunokként is említeni. Az utódjaik a Hun Birodalom szerves részét képezték, és bizonyára itt éltek az ezredforduló idejében is. Tán ez a magyar-lengyel barátság gyökere. Kérdésem: DNS vizsgálattal a 9. században itt élő emberről hogyan lehet kimutatni, hogy elődei gepidák voltak vagy "avarok"? Elvileg útmutatást ad a történelemírás, ahol egyszer csak eltűnt a gepida-hunok említése és helyettük jött az avar csoda. Oláh Zoltán azt szeretné sugallni, hogy nincsen tévedési lehetőség, amiben részemről erősen kételkedem. Ezért mennék vissza egy biztos ponthoz: **a nagy fagy előtti olyan gének követéséig, amelyek itt a Kárpát-medencére és a közvetlen környékére (pl. Kaukázus vidékére) voltak jellemzőek.** E mellett természetesen hasznos útmutatást nyújthat minden más vizsgálati tapasztalat is, azonban mindig fontos a feltételek rögzítése is. Az ún. honfoglaló magyarok genetikája milyen volt, számuk mennyi lehet, érdekes és tanulmányozandó kérdések, azonban nagyon óvatos lennék bármilyen következtetéssel. Attila fia, Csaba genetikája Attila szüleitől függ, akik feltételezhetően nem a Kárpát-medencében éltek, hanem inkább valahol a Kaukázus vidékén, vagy éppen korábban Oxus vidékéről érkeztek. Csaba a bizánci udvarban nevelkedett. Kérdés miután elhagyta az udvart, kik (milyen géneket hordozó emberek) tartottak vele, leszármazottaik vajon részét képezték-e az ún. honfoglaló magyaroknak? Könnyen lehet, hogy valóban csatlakozott hozzájuk néhány távolkeleti őssel rendelkező is, de az is lehet, hogy innen a Kárpát-medencéből korábbi gepidák is tartottak vele....stb. Be kell látni, hogy közösségek nem csak a genetika alapján szerveződtek, az utólagos vizsgálatok eredményei pedig attól függenek, hogy éppen kik kerültek a mintába. Az eredmények erősen a mintavételezéstől függenek, és könnyen vezetnek tévútra.

Helyes következtésekhez szükség van a józan észre, mint mankóra!!! Népek nem vándorolnak csak úgy minden ok nélkül! Ugyanakkor a kereskedők vándorolnak, és nem csak árú cikkek kerülhetnek egymástól távoli helyekre, hanem a génjeik is!!!! **Minden releváns tudományágat bevonva lehet csak közel megbízható állítást megfogalmazni, amihez segítséget nyújthat akár még az asztrológia is.**

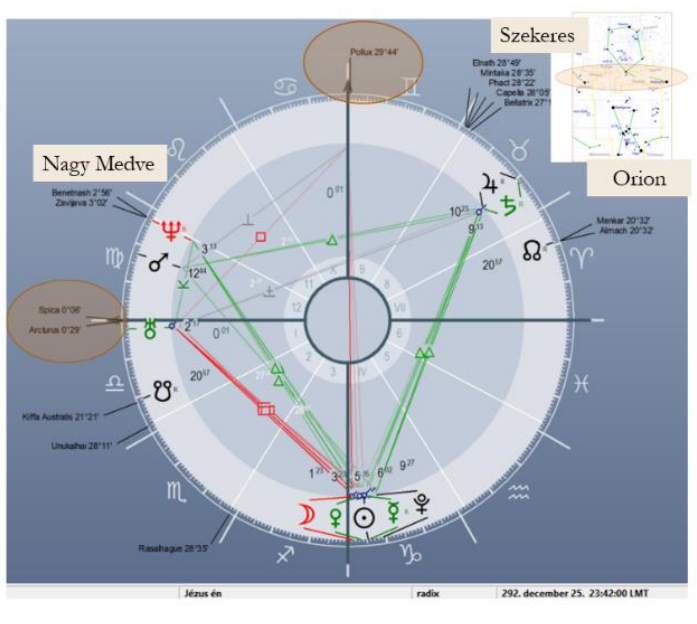
Betlehemi csillag

- Kiemelt csillagállás:
292. dec. 25-én
néhány perccel éjfél előtt.

Földrajzi hosszúság

Kisbolygók	Ekl. hosszúság	Ház	Ekl. szélesség	Rektaszczenzió
Isis	7°30'11" ♈	3	0°12'55"	16:22:49
Pholus	16°57'05" ♊	IV	-4°01'47"	19:15:54
Harrington	10°47'27" ♊	IV	17°14'45"	18:41:25
Vulcan	8°13'02" ♊	IV	0°45'23"	18:35:38
Fehér Hold	12°58'41" ♊	IV	-0°00'00"	18:56:29
Proserpina	10°04'00" ♊	9	-0°00'00"	4:33:35

- Fehér Hold: **3753 Cruithne (d=5 km)** közel azonos idő alatt kerüli meg a Napot, mint a Föld → tényleg a Föld „második hold”-jának is nevezik.
- Vulcan: Nap és Merkúr között keringő törpebolygó
- Vulcan és a Fehér Hold Január 2-án 14 fokán együttállásban „megálltak”, éppen az Ekliptikán haladva.
- Nap-Vénusz(13 fok), Oculus(Bak csillaga, 11 fok) és Pholus (17 fok), Harrington (11 fok) kisbolygók közelében.

Kiegészítésül. Jézus születése szerintem, ami egyben meghatározza, hogy 292 évet ideoda csúsztatva igen is betoldottak az I. évezred történelmébe. Megjegyzések a fenti horoszkóphoz: A 120 fokos sugárzások olyan égi áldás szerű támogatást jelentenek a szülöttre,

ami nem függ az egyéntől. Itt most nem akarok elemzést végezni, de szívesen megteszem valahol egy előadás keretében. Tudom, a Nap fénye a Bak jegyében elvileg elnyomja az összes többi bolygó fényét, sőt talán még a Hold sem látszik, azonban figyelembe véve a Fehér Hold közelségét is lehetett olyan visszavert fényjelenség néhány napig ami, mint bethlehemi csillag fennmaradhatott. Továbbá Jupiter Szaturnusz is együtt állt, igaz különböző magasságban, de közel egymáshoz, sőt az Orion övének csillagjai is valamint a Szekeres csillagjai is egy csillagsoportosulásként jelenik meg a 9- ház csúcsán ami legalább olyan jelentőségű, mint az Uránusz az ascendenzen

Ha valakit zavarna, hogy használom asztrológiai lehetőségeimet a gondolkodáshoz, itt egy másik példa meggyőzéshez. Csak úgy van értelme a genetikai megállapításokat eseményekhez kötni, ha legalább azokat időben nagyjából helyre rakjuk.

1.) Augustus császár születésének időpontja: „Spica a Napban” pl. 279. szeptember 23.

Történelmi tény: Jézus születése idején ő volt a császár.

Bár több éven át a Spica Mérleg 0 foka körül áll

→ de **3 évszázaddal később**,
mint ahogy ma azt nyilvántartják.
Megi: állócsillagok 72 év alatt mennek 1 fokot

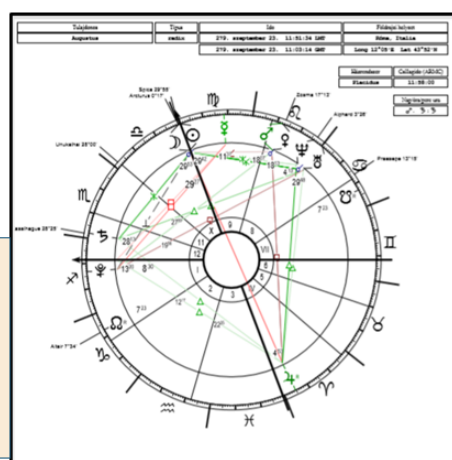

[1.] **Augustus**
CAESAR DIVI FILIVS AVGVSTVS
* Kr. e. 63. szeptember 23.
† Kr. u. 14. augusztus 19.

Julius-
Claudius

Kr. e.
27 – Kr. u.
14
I. 27. VIII. 19.
(41 év)

Caius Iulius
Caesar unokahúgának a fia.

2019. 12. 02.

Összeállította: Harsay Mária Magdolna

3

Nagyra becsülök minden kutatót, akik az eredetünk feltárásán dolgoznak, és valóban a genetika nyújt lehetőséget arra, hogy a sokféle állítás között egy kis rend kezdjen kikerekedni. DE továbbra is fenntartom azon állításom, hogy szükség van ehhez **egy független viszonyítási rendszerhez**, azaz egy viszonylag helyes időskálára. Tudom, a genetika maga is szolgáltatja a leletekre vonatkozó időbeliséget, de ennek értelmezéséhez szükségesek a korra vonatkozó helyes történelmi adatok, amit vizsgálunk. Elvethetjük vagy elfogathatjuk az írásokban foglaltakat. Azonban könnyen elkövethetünk olyan hibát, hogy például tévesen fogadunk el az avarokra való állítást, miközben a lelet nem avar, hanem hun vagy magyar. Elfogadva, hogy ezek az elnevezések nagyobb népcsoportra vonatkoznak, genetikailag vélhetően nem különíthetők el, mint teljesen homogén közösségek. Bizonyára a feltételezett avarok sem különíthetők el, csupán a lelet időbelisége fogja jelezni az avar létét. Nagyon nagyszámú vizsgálatra lenne szükség megbízható megállapításokhoz, különösen akkor, ha még az időskála történelmi értelmezése is vitatott. Ennyi biztosan nem fog rendelkezésre állni, és a megállapításokat jogosan meg lehet majd kérdőjelezni.

Az Illig-féle betoldást **nagy hiba úgy kezelni, hogy egy adott időszakból származó létező régészeti adatok cáfolják a betoldást**. Logikusan adódik, hogy a betoldások más-más időszakban az események duplázásával, néhol elhagyásával ide-oda csúsztatással történt. Amennyiben volt betoldás (erről magam is meg vagyok győződve), Jézus nem születhetett a mai időszámításunk kezdete környékén, hanem három évszázaddal később. Ezt igazolja, hogy a kora keresztény régészeti leletek tudtommal csak a 6. századtól datáltak a tudományos

vizsgálatok alkalmazása után. Márk evangéliumának is a legrégebbi példánya a 4. századból származik.

Ismert egy római császár lista, meg egy pápák listája. Először ezek uralkodásának ellenőrzését kellene elvégezni genetika segítségével! Úgy vélem igen meglepő eredményekhez vezetnének ezek a listák. Eredménye az lehetne, hogy a bizánci történetírás és egyéb kódexek kontrollja lehetne, el lehetne vetni a fiktív uralkodókhoz kapcsolódó betoldott meséket, és beindítana további tisztázási láncokat. Ezt követően látom értelmét a magyarok eredetére vonatkozó genetikai vizsgálatokat értelmezni (természetesen a vizsgálatok folyhatnak párhuzamosan). Valószínűsítem, hogy az ún. üldözött keresztények, a gnosztikusok is genetikailag elég nagy arányban kapcsolhatók a hunokhoz, illetve az ariánus keresztény egyházhoz. Az iszlám mesészerű elterjedése ugyancsak betoldás. Erre utal az alábbi kép Kéziratos Codex Vergilius romanus illusztrációja Áriusról (Biblioteca Apostolica Vaticana, Vatikán).

Továbbá, továbbra is fenntartom, hogy legalább olyan fontos lenne az ún. neandervölgyi gén típusok vizsgálata a magyarok eredetének vizsgálatához, mint az ún. honfoglalási problémák tisztázása.

Török Tibor megpróbált válaszolni az Illig féle elméletre. Az Illig-féle elméletet már sokan cáfolták ezzel nem érdemes foglalkozni. Ma már természettudományos módszerrel (C14) is keltezik a sírokat. Az avar valóban lehet hun vagy magyar, de genetika szempontjából teljesen mindegy minek nevezik, mert ha volt kapcsolat látszani fog, és annak mértéke, sőt kora is. Nagyon nagyszámú vizsgálatot végzünk, amely lefedi az adott korszak népességét. Ez elég lesz a megbízható megállapításokhoz.

(Történészként nézve Illig elméletét, azt kell mondanom, hogy tele van csúsztatásokkal és nem veszi figyelembe például az írott anyagokat. Illig elméletét én a Da Vinci kódhoz teszem hasonlatossá. Tetszetős elmélet, de nem helytálló. (Rihmer Aurél)

Raig Mária Magdolna saját gondolatmenete mellett állt ki. Nem érdekelnek a cáfolatok egyszerű oknál fogva: megszámlálhatatlan bizonyítékom van a betoldásra. Egy-két cáfolatot olvastam, azok egyértelműen félreértelmezték a betoldás módját! Illig felfigyelt jónéhány hamisításra, és valóban elhamarkodottan vont le azt a következtetést, hogy egy adott időszak a hamis. Ez valóban nincs így! Hol itt, hol ott vannak duplázások. Csak egy oldal egy tervezett előadás anyagomból:

6.) Klaus Weissgerber: Az ún. átfolyósos hamisítási módszer

a. Uralkodó fiktív (fantom kor)	Valós eseményeket datáltak azon időszakra, amikor az uralkodó fiktív		
b. Beszöttek „mesék”			
c. Népek történetírásai, ahol nem hamisítottak, lerántja a leplet a hamisítások tényéről			
d. Bolgárok „megnyújtással” kezelik a régészeti problémájukat			
e. Írásos emlék megsemmisítése, módosítása			

Vajon mikor élehetett III. Konstantin?

III. Kónsztantinosz °612. május 3. ✦ †641. május 24. ∞ (29 évesen) ✦	<i>Constantinus</i> ✦ Konstantin ✦	641 ✦ (pár-hónapig) ✦
[75.] III. Constantius ✦ FLAVIVS CONSTANTIVSAVGSTVS ✦ °370 körül ✦ †421. szeptember 2. ✦	<i>Theodosius</i> ✦	421 ✦ II. 8. X. 2 ✦ (~7 hónap) ✦

Valós és fantom események összekapcsolásával előre-hátra lehet tologatni eseményeket.

Hosszú lenne részletesen elmagyaráznom, most nincsen is rá időm, ma délután előadást tartok a Szent Koronáról. Ajánlom, hogy ne a hamis cáfolatokkal foglalkozzon, hanem hallgasson a józan eszére!

Bérczi Szaniszló emelte fel hangját és megkérdőjelezte Raig Mária Magdolna hozzászólásainak tudományos háttérét. Eerre kapott választ Raig Mária Magdolnától.

Utólag kissé nevetséges az eltanácsolása kedves Szaniszló, de ne higgye, hogy meghátrálnék, vagy a véleményem megváltozna a tudományoskodó okoskodókról, akik képtelenek figyelembe venni a világunk bonyolult többszinten működő jellegét. Olvastam tanulmányát, igen dicséretes munka, őszintén mondom. Azonban részemről képtelen vagyok elfogadni azon induló feltételét, hogy a beszéd a "környezetben tapasztalt formák lemásolásával" (kicsit leegyszerűsítve az axiomáját) alakult volna ki, sokkal meggyőzőbb érv számomra, hogy a beszéd azon vágy következménye, hogy az ember közölni akarta lelkében megfogalmazódó gondolatokat. Mivel nem vagyok genetikus, eszem ágában sincs ilyen jellegű munkákat véleményezni. Csak szerettem volna azon élettapasztalatom megosztani, hogy fontosak azon feltételek is, amelyekből kiindulva, amelyekre alapozva vonjuk le a következtetéseinket, akármilyen kiváló is a módszer. Továbbá szeretném megvédeni dr. Oláh Zoltánt, aki képes felülemelkedni azon anyagi szinten, amelybe kedves Szaniszló, maga nagyon beleragadt. Legalábbis a múltkori beszélgetésünk után ez volt a tapasztalatom. Tulajdonképpen ez ihlette a Szent Korona előadásom végéhez fűzött összefoglalómat is, ezért csatoltam az előző levelem végéhez. Köszönöm, hogy gondolkodásra, alkotásra készítetett. Aki elolvassa előző levelem, véleményt alkothat, milyen utat követ a magyarság eredetének kutatása során.

(Ezen levéllel le is zárhattuk volna Raig Mária Magdolna hosszú hozzászólásainak sorát, de Csihák György kérte, hogy még két hozzászólásának adjunk helyet.)

Minden jóindulatú információt mindenkor köszönök, írta Raig Mária Magdolna. A vicc az egészben az, hogy azért nem Sirmiumot írtam, hogy hangsúlyozzam, magyar területről van szó. Tennék néhány kiegészítést a kissé nehezen érthető levelemhez, igyekszem

rövid lenni. Még a 60-as években kerültem kapcsolatba az asztrológiával, amelyet mint erősen reál gondolkodó igyekeztem megcáfolni. Idővel a fogalmai a gondolkodásom középpontjába kerültek, és a cáfolat helyett arra a felismerésre jutottam, hogy egy fantasztikus rendszer a világunk működésének leírására. Hangsúlyozni szeretném, nem vagyok asztrológus, csupán rendszerekben gondolkodó. Ma már tudom, hogy Platon akadémiájához köthető a ma használatos rendszer írásban történő lefektetése (*Knidoszi Eudoxosz*, Platon tanítványa, i.e. 4. század)), aminek célja: **Általános és egyetemes ismeretek a világ működéséről**. Kozmikus erők működnek az emberben is, ennek „önhasznult képe” a horoszkóp, aminek kiértékeléséhez belső látás képessége szükséges. (Ebben van egy kicsi tapasztalatom). Alapelve: *Hermész Trismegisztosz* nevéhez kötődő Smaragdtábla tétele: **Lélek és az anyag erőinek analóg kölcsönhatásai** „amint fenn úgy lenn”. Tehát ez minden területen felismerhető.

Giordano Bruno vélhetően ezeket a tanításokat tartotta igaznak, és ezért kellett meghalnia 17. században, sőt Newton is a legterjedelmesebb és egyben utolsó művét is e témában írta. Ugyanakkor a keresztény egyházak tiltják e témával való foglalkozást. Justitianus császár közel ezerévi fennállás után a 6. században bezáratta az athéni iskolákat. MIÉRT? Ezt követően számomra szinte összemosódik e tanítások üldözése az eretnekséggel szembeni fellépéssel.

Természetesen a fentiekről igen sokáig nem tudhattam, még avval se voltam tisztában, hogy az a rendszer, amelynek működését az élet szinte minden területén felismerni vélem, valójában maga az üldözött eretnekség. Tulajdonképpen csak nem olyan régen szembesültem vele, amikor egyesekből oly nagy ellenkezést váltott ki, hogy a Szent Koronában és a rovásjeleinkben is egyértelműen felismerem az analógiás kapcsolatokat. Facebookon gyakran lezsidóznak. Számomra döbbenetes, hogy a mássalhangzók közé tetszőleges magánhangzók behelyezése, vagy a hangok ide-oda cserélgetése a nagy tömeg számára jobban elfogadható, mint annak az elméletnek érvényesítése, ami az üldözések ellenére több ezer éve tartja magát. Gnózis jelentése: **igaz tudás tana** (ismeret), innen a gnosztikus jelző → eretnekség, ami tiltott.

Szaniszlóval abban egyetértünk, hogy a hangoknak van saját jelentésük. Azonban azt már nevetségesnek vélem, hogy az F hang a "fogaink közül kifújó hang", azaz amikor formai, anyagi jellegű jellegzetességekre igyekeznek visszavezetni a hangok jelentésének kialakulását. Véleményem szerint a beszéd lényege, hogy gondolatokat közöljön, amelyeket az ember a lelkében él át. Ezt sokkal magasabb rendűnek vélek, mint valamiféle "formai képek" sorozata, azaz mélyebb tartalmat vélek indokoltnak a hangok jelentéseinek meghatározásánál. Szaniszló egyértelműen elutasította azt amit csinállok, mondván, ezek a meghatározások csupán 2000 évesek, míg ő sokkal régebbre nyúlik vissza. Az Athéni iskolában az örök igazságokat keresték (IDŐTLEN), míg Szaniszló az elméletét az evolúció időben történő változásának függvényében vizsgálja.

Kérdés tehát az, hogy a hangoknak a jelentése időben változik-e? A magyar gyökök időben őrzik jelentésüket, ami az időtlenséget igazolja. Szerintem a hangok tekinthetők ősgyöknek, értelmezésük a beszéd megjelenésével egyidejűen kialakult. Azonban nem minden típusú ember lehetett képes a beszéd közvetlen megértésére, csak azok, akik az előző civilizációval keveredve magasabb szintű gondolati intelligenciával rendelkeztek. (Akiaknak leszármazottai pl. képesek voltak egy 2000 éves projektet megszervezni Göbekli tepén). Voltak olyan emberek, akiket meg kellett tanítani a beszéd megértésére és alkalmazására, amely tanítások során megjelentek a jelentéseket magyarázó képjelek. Ugyanakkor a jelentések is el kezdtek torzulni, sőt megjelentek a képjelek értelmezését magyarázó képjelek stb.

Úgy vélem, a hangok, mint ősgyökök jelentése időben nem változhat, mert akkor a magyar gyökök sem őrizhetnék jelentésüket. Ami változik az, ahogyan szakaszoljuk a teljes hangskálát, milyen formátumokat használunk a jelölésekre. A rovásjeleink formái szoros kapcsolatot mutatnak a számokkal. A héber írásjelek egyben számok is, vélhetően ezért zsidóznak le sokan. Platon tanításainak lényege, hogy minden dolgok kulcsa a számokban rejtőzik.

Úgy vélem, hogy az ember mindig csak valaminek viszonylatában képes állításokat megfogalmazni, ezért a végtelent véges ideákba vetítette. Az idő fogalma sem független a tértől, annak függvényében lehet csak értelmezni. Platon a számokat (azaz a tértől és időtől független ősfogalmakat) nevezte ideáknak, amelyet összekapcsolt a hangok jelentésével, azaz örök igazsággként értelmezte.

Ezáltal Szaniszlónak azon állítása, hogy ezek a jelentések csupán 2000 évesek, értelmét veszíti. Hiszen mennyivel lennének igazabbak Szaniszló időbeni változásban értelmezett meghatározásai azoknál, amelyek immár 2000 éve tartják érvényüket és időtlenség feltétele mellett kerültek meghatározásra?

Idézve a mottót: „Minden igazság három fokozaton megy keresztül. Először kicsúfolják. Másodszor haragosan ellenzik. Harmadszorra magától értetődőtként elfogadják.” *Schopenhauer Arthur*.

Úgy vélem, engem most néhányan haragosan elleneznek, különösen Bérczi Szaniszló. Pedig nem csinálok mást, mint az ősi tudást (aminek eredete vélhetően a táltosok) alkalmazom az élet legkülönbözőbb területén. Ez igaz a történelmi folytonosságot kereső gondolkodásomra is. Mindig ott kell lennie valamilyen átörökített lényegre vonatkozó információnak, ami folytonos. Nevetségesnek tartok a szinte a semmiből kialakult hatalmas népeket, amelyek aztán ráadásul néhány év alatt eltűnnek úgy, hogy semmilyen önazonosságukat igazoló megkülönböztető régészeti jeleket nem hagynak hátra. A genetika fantasztikus tudomány, azonban ugyanakkor hatalmas manipulációs eszköznek is tartom. Néhány lelet és a hamisított történelmi iratok alapján könnyen tovább lehet erősíteni téves elméleteket. Feltételezem, az ún. gepidák Baktriából érkeztek, de vajon melyik jelzővel fogják majd illetni: gót?, hun?, szaka?, ázsiai?, szarmata?, alán?, avar?, székely? ...stb.

Duális világban élünk, természetesen az ellentmondások. Egyrészt az ellentétek felül nézetből gyakran egy egységként jelennek meg, másrészt attól is függ az igazság, hogy mihez viszonyítunk. Nyilván a jellemzően udvari történetírás mindenkor az adott hatalom érdekét szolgálta. Elcsépelet téma példa, hogy a hunok milyen vadak és kegyetlenek voltak, de nem mindegy, ki írta és MIKOR. Jordanes Geticaja megteremtette a gótok történetét, azonban alaposan olvasva Hudák Krisztina doktori disszertációját, kiderül, hiába igyekszik feltárni a gót kereszténységre jellemző régészeti leleteket, gyakorlatilag csak ott jut eredményre, ahol nagy valószínűséggel a gepidák éltek, a Délvidéken, ahol ma is magyarul beszélnek. Ezután vettem a fáradságot és el kezdtem olvasni a Geticat, és sokszor nem tudtam, nevessek vagy dühöngjek, mit vesznek be a történészek, mire építenek. Innen ered az ötletem, hogy érdemes lenne megnézni, vajon mindaz, amit a gótoknak tulajdonítanak, nem lehet, hogy tán hunokhoz köthető? Természetesen ilyen vizsgálatokat a magam erejével nem tudok elvégezni, lehet rám fogni, hogy dilettáns űrült vagyok, azonban túl sok ilyen jellegű kérdés merült fel bennem, amelyek figyelmet érdemelnének. *(Németország múzeumai tele vannak hun emlékekkel – szinte valamennyit gót-nak minősítenek. Csihák György)* Lehet, hogy egyik másik feltételezésem téves, azonban összességében biztosra veszem, hogy jó úton járok. Például Jézus születésének időpontjában 99,99%-ig biztos vagyok, asztrológiai programcsomagom segítségével határoztam meg az időpontot (néhány perc alatt adódott), amit meg tudok védeni.

Részemről a magyarok eredetét kulturális kapcsolatok feltárásán keresztül tartom értelmezhetőnek, mivel meggyőződéseim, hogy genetikailag több nép összefogásáról van szó azon cél érdekében, hogy az ősi szellemi értékeket átmentsük. A hunok (szintén gyűjtőnév) feladata volt a terjesztés.

Számomra nem kérdéses, hogy Jézus 292. december 25-én valamivel éjfél előtt született és feltehetően 325. április 17-én fél 11-kor halt meg. Ennek figyelembevételével igyekszem feltárni a magyarok eredetét, ami azt jelenti, hogy nem létezett avarok kora, sőt feltehetően az ún. gót kereszténység is inkább nevezhető "hun" terjesztés eredményének, mint gótnak. Tudom, állításaim a mai történészek számára dilettáns képzelgések, azonban ezekre a következtetésekre nagyon logikus úton jutottam, miközben igyekeztem feloldani a feltárt ellentmondásokat.

Szaniszló is ki van akadva rám, hogy nem hiszek az általa elképzelt evolúcióban. Szerintem ugyanis a világ fejlődése egy olyan tágulási és gyorsulási folyamat, ami inkább a csiga házának növekedésére hasonlít. Kívül a felszínen egyre több megmagyarázandó kérdés merül fel, míg időben visszamenve belül az információk nagyon besűrűsödnek. Egy-egy hieroglifa, írásjel jelentése ma már csak körülményesen körül írható, azonban néhány ezer évvel ezelőtt azok jelentése képezték a gondolkodásuk elemeit. Számomra nevetséges a több ezer évvel ezelőtt élt embereket olyan primitívnek elképzelni, ahogy Szaniszló gondolja. Igazamat egyértelműen bizonyítja Göbekli tepe, ahol egy kb. 2000 éves projekt keretében meghatározták, hogy az állócsillagok kb. 72 év alatt tesznek meg 1 fokot.

A fentiekért azért írtam le, hogy jelezzem, szívesen veszem, ha fennmaradok a levelező listán. A megállapításokat igyekszem értelmezni a saját szemüvegemen keresztül, és hangot adok észrevételeimnek, még ha ez egyesekben erős tiltakozást kiváltva megkapom, dilettáns vagyok. Számomra azonban semmivel sem dilettánsabbak azok a tudományosnak nevezett munkák, amelyben az alapfeltételek, amelyekre a szép tudományos módszerüket építik, erősen megkérdőjelezhetők. Természetesen szükség van hipotézisekre, amelyek mentén kutatásokat végeznek az egyes szakterület szakemberei/tudósai, azonban a tapasztalatok összevonásához is szükség van olyan keretrendszerre, amelynek viszonylatában értelmezni lehet a tapasztalatok kapcsolatait. Igen fontos tényező tehát a kronológia.

Oláh Zoltán feltehetőleg Raig Mária Magdolna írására reagált. A téridő azért hibás rendező elv, mert nem mutatja be/szemlélteti egyúttal melyik párhuzamos, melyik pedig kapcsolt, esetleg ma is folyamatban lévő esemény (pl. nyelvkihalás/továbbélés,) a múlt és jelen megértésében a szakirodalom egymásra hivatkozási viszonyait lehet tudománystatisztikai eszközökkel kezelni és legalább 29 szempont szerint szintézis céljából, EGY, adattóba tölteni, naprakészen összevetni a feltörekvő archeogenetika legfrissebb eredményeivel.

Az evolúció is ilyen értelemben alkalmazhatatlan, mert inkább alkalmazkodásról, kiválogatódásról, mint fejlődésről van szó pl. a főemlősök az ember vérvonalából alkalmazkodtak az afrikai életkörülményekhez, s nem fordítva, ahogyan hibásan ábrázolni szokták. Attól, hogy csak 5 millió évvel ezelőtt különült el az "alma a fá(a)jától" még jogos a csimpánzét humán-referenciagenomként alkalmazni összehasonlító DNS-szövegábrázolásban.

Az Illig-iskolát ugyancsak nem lehet lesöpörni 14C ide-vagy oda, mert politikai és nem természettudományi szempontok vezérelték a történelemírást. Mi nem akarunk leírói lenni megtörtént vagy meg nem történt eseményeknek. Mi azt szeretnénk megérteni és tanítani: Mi történik a magyarsággal, és miért?

Ha a finnugristáknak igaza lenne, a tőlünk keletre vélt nyelvközpontig mindenki e most ~15 milliós sikernép anyanyelvét beszélné. De az ellenkezője történt, és történik a Kárpát-medencében, egy a finnek által ma meg nem értett nyelven beszélő nemzet él és virágzik, a finnugorok meg csak fogynak. A jelzett vidékekre az utolsó jégkorszakot követő - EGY területen, a termékeny félholdon gazdálkodók és EGY ugor-7-ita (hetita) nyelven beszélők, az AVK-FÉK N1a1 -> W kirajzása adhatja meg a választ, üdv.

DEMOKRATA 2019 1. - <https://www.demokrata.hu/hir/tudomany/itt-voltunk-mindig>

Tetralógia - próbálkozás szintézisre - 2019:

Kijavíthatók-e a gének

https://www.youtube.com/watch?time_continue=583&v=nK6eEZ6tqHM

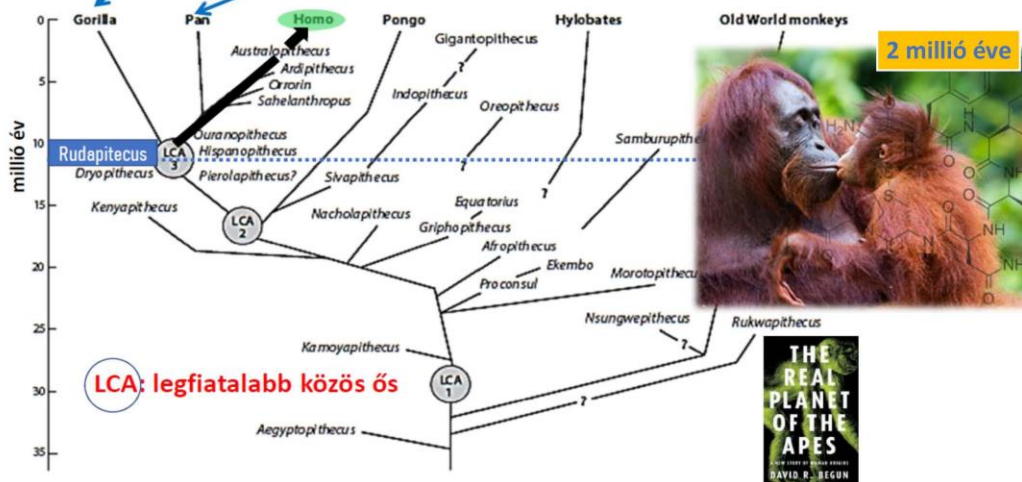
A DNS írógépei https://www.youtube.com/watch?v=3DsCL_qSZjY

Az anyaiszeretetről <https://www.youtube.com/watch?v=HpHJO0-Edgw>

Hangfoglalás - <http://www.vntv.hu/2019/03/nem-honfoglalas-hanem-hangfoglalas-tortent/>

Átistenülés - <https://www.youtube.com/watch?v=EXSv0rguKTQ>

Nem a gorillából/csimpánzból lettünk, de közös őseinkből lettek majmok!

Bérczi Szaniszló Oláh Zoltán egyik felvetésére reagált. Az evolúció nem az, aminek O.Z. megnevezi. Az evolúció egy mozgásforma, amely összetett rendszerek változásait írja le. A leírásban fontos szerepet játszanak a különféle sokaságok, amelyek egymással kölcsönhatásban, fokozatosan alakulnak át. Ezért is szerveztünk konferenciát 1993-ban Csatolt szerveződési szintek együttes evolúciója címmel.

Egy másik észrevételem: addig nem érdemes szálakat összekapcsolni, amíg nincsen VALÓDI evolúciós szál a különféle tudományágakban. Két tudományágban biztosan nincsen, s még az időlépték is ködös abban, ami ma létezik. Az egyik a gondolkodás (beszéd, fogalomalkotás, stb.) fejlődéstörténete. A másik az eseménytörténet. Egy egyszerű példa. Már 10 éve ismert a rováskronikák anyaga, s máig nem építették be az eurázsiai történelembe. Az a "leképezés" (t.i. a genetikai szál egy elfogadott, de hiányos történelmi szálla) igen hasznos. De nem teljes, mert erőteljesen hiányzik belőle a Rováskronikák alapján megismert történelmi szakasz. Mandics György értékes lehetőség arra, hogy ezt az eseményszálát az utolsó ca. 4000 évről kiegészítsék.

Török Tibor egy igen értékes hozzászólással szolt hozzá a vita jelen állásához. Csatlom azt amit ma a genetikai, történeti, régészeti és nyelvi adatok alapján látok. Hogyan illeszthetők a honfoglalók genetikai adatai az eddigi történeti képbe?

A honfoglaló magyarokról felhalmozódott társadalomtudományi ismeretek legjobb összefoglalását Takács Miklós 2006-ban íródott dolgozatában találtam, amely Három nézőpont a honfoglaló magyarokról címmel jelent meg. Takács Miklós úgy találja, hogy az elmúlt 150 évben 3 egymásnak ellentmondó elmélet született a honfoglalókról, és a tudomány berkein belül mindegyik elméletnek van egykori vagy mai képviselője. Ez a 3 elmélet kissé leegyszerűsítve a következőképpen hangzik: 1., Viszonylag nagy létszámú magyarul beszélő nomád fegyverforgató elit érkezett, és a bevándorlók a Kárpát-medence korabeli népességének legalább ~30%-át tették ki. (Hampel József, Szekfű Gyula, Pauler Gyula, Kristó Gyula) 2., Viszonylag kis létszámú katonai elit érkezett, amelynek egy része beszélhetett törökül is, de nagy létszámú magyarul beszélő köznépet hoztak magukkal így együttesen többséget (legalább 60%) alkottak az új hazában. Ezt az álláspontot azért emeltem ki pirossal, mert ma talán ez számít legelfogadottabbnak. (Kniezsa István, Hóman Bálint, Györffy György, Molnár Erik, Szőke Béla, Bóna István, Fodor István, Róna-Tas András, Bálint Csanád) 3., Kisebbségi létszámú katonai elit érkezett, amely szintén beszélhetett törökül, vagy több nyelven, de a nagyszámú magyarul beszélő köznépet helyben találták, és a bevándorlók létszáma nem haladta meg a 10%-ot. (Vámbéry Ármin, Nagy Géza, Csallány Dezső, Marjalaki-Kiss Lajos, László Gyula, Engel Pál, Vékony Gábor, Makkay János) A felsorolt kutatók jegyzéke nem teljes, és a részletekben is komoly eltérések vannak az álláspontjaik között, de a legfontosabb kérdés a létszám körül forog. Takács Miklós ezt így foglalja össze: „Az egymást kizáró elméletek kiindulópontja egy kérdésben foglалható össze: vajon a Kárpát-medencében a honfoglaló magyarság egy kis lélekszámú, fegyveres elitként talált-e új hazát 894 és 900 között, vagy pedig a honfoglaló magyarok egy - a korabeli mércével mérve - legalább közepes nagyságú etnikai közösségként, azaz népként vándoroltak-e ide?”

Az archeogenetikai kutatások a kezdetektől a honfoglalókra összpontosultak. Az első adatok Raskó István szegedi laborjából kerültek ki, és 2008-ra kb. 68 anyai ágon öröklődő mitokondriális DNS rövid szekvencia darabját azonosították, nagyszámú temetőből, amelyből következtetések vonhatók le a földrajzi származásra. Pisták régészeti melléklet alapján 2 csoportra osztották a mintákat; a jellegzetes gazdagabb mellékletű „klasszikus” sírokra, amely az elithez tartozhatott, és a szegényes mellékletű sírokra, amely a köznépet képviselhette. Összehasonlításként mai magyarokat és székelyeket is vizsgáltak, és az eredményeiket így foglalták össze: „A gazdag leletanyagú sírok csontleleteinek 23%-a ázsiai típusú genetikai csoportokhoz tartozott, a köznépi temetők, valamint a hozzájuk hasonló összetételű ma élő magyar és székely emberek mintái azonban csak mintegy 1–5%-ban hordoztak ázsiai eredetű anyai vonalakat. Az úgynevezett klasszikus honfoglalók genetikai hozzájárulása a mai népesség genetikai mintázatához jelentéktelen.”

A következő adatsort szintén nagyszámú temetőből válogatott mintákból 2016-ban publikálták a Régészeti Intézet laborjából a Scientific Report lapban (Csősz et al.). Ebben a vizsgálatban is többségben voltak a „klasszikus” sírok, és röviden szólva nagyjából ugyanazt találták. Az ázsiai csoportok aránya kb. ugyanaz volt, mint a szegedi vizsgálat elit sírjaiban, és ez az összetétel jellegzetesen a közép-ázsiai népekre jellemző. A populációs vizsgálat oda is helyezte a mintasort; legközelebb a mai törökökhöz, türkménekhez, üzbegekhez. A szerzők így összegezték az eredményeiket: „Az átfogó elemzés azt mutatja, hogy mind a nyelvészetileg igazolt finnugor gyökök, mind a történetileg dokumentált közép-ázsiai türk hatások nyomot hagytak a honfoglalók genetikai összetételében.”

A következő évben jelent meg a mi dolgozatunk (Neparáczi és mtsai., 2018), amelyben immár teljes temetők népességét kívántuk jellemezni, ezért a minták többsége a 3 károsi temetőből származott. Az elemzés felbontását is jelentősen emeltük azzal, hogy a teljes mitokondriális DNS szekvenciáját vizsgáltuk, és új elemzési módszereket is bevezettünk. Röviden összefoglalva ugyanazt találtuk mint az előző két vizsgálat. Az anyai vonalak 30% a

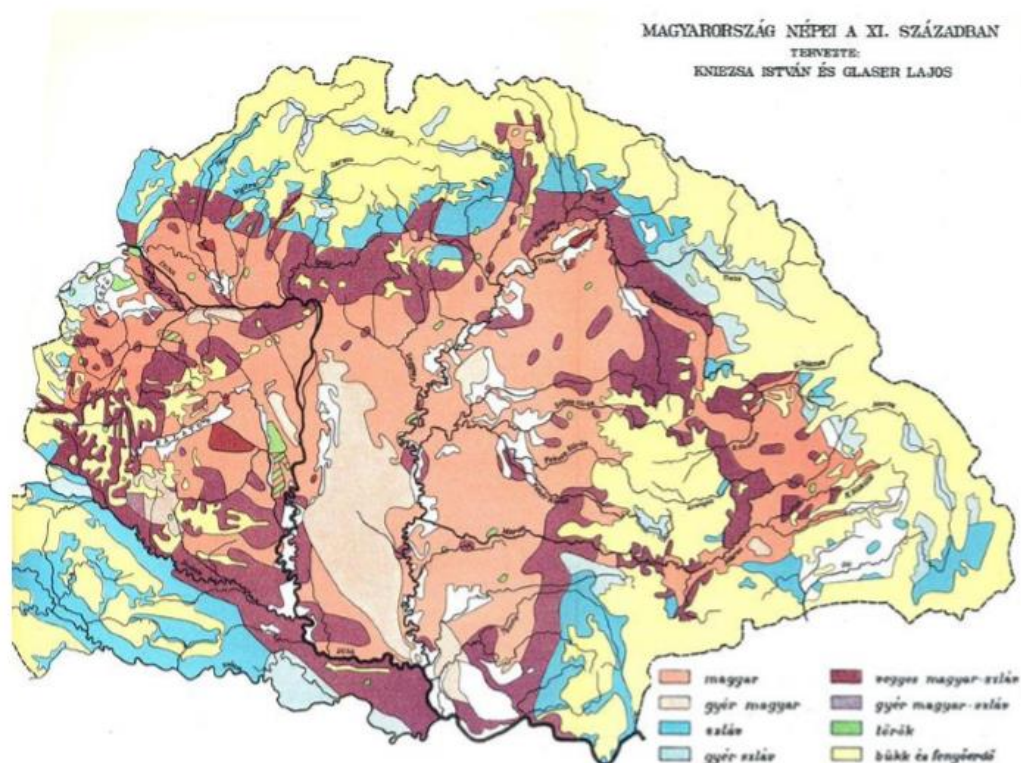
sárgával jelzett ázsiai haplocsoportokba tartozik, és azok eloszlása is nagyon hasonlít ahhoz, amit a Régészeti Intézetből publikáltak. A nagyobb felbontású elemzés azonban lehetővé tette a földrajzi származás finomabb meghatározását, amit térképre vetítve ábrázoltunk. Az ázsiai vonalak a pirossal jelölt területről származtak, majd a mai Tuvai Köztársaság zölddel jelölt területén keresztül Közép Ázsiába, onnan pedig a Pontuszi-Kaspi sztyeppére kerültek, ahol európai vonalakat hordozó népességgel keveredtek, mielőtt bejöttek a Kárpát-medencébe. Egyéb archeogenetikai adatok alapján úgy gondoljuk, hogy ez a korábban kevésbé hangsúlyozott belső-közép-ázsiai szál az ázsiai szkítákhoz, hunokhoz, avarokhoz, onogurokhoz kapcsolódhat.

Az anyai vonalak eloszlása alapján kétféle létszámbecslést is adhatunk a vizsgált honfoglaló elite: 1., Az ázsiai vonalak aránya tízszerese a mai magyarokénak, ez alapján kevesebb mint 10%-ban járultak hozzá a mai magyar génkészlethez, hisz más idejött népségek is hoztak ázsiai vonalakat. A másik egy számítógépes szimuláció, amely a meglévő teljes adatbázisból próbálta minél optimálisabban kikevenni a mai magyarok összetételét, és ezt adta: A mai magyarokhoz leghasonlóbb elméleti populáció a következő keverékből képezhető: 32% belga-holland, 18-22% dán, 16-18% baszk, 8-11% horvát, 6-8% Baltikum bronzkor, 5% szlovák, 3% honfoglaló. A következtetés ugyanaz. Ezt követően az apai vonalak, vagyis az Y-kromoszómák eredetére voltunk kíváncsiak ugyanazokból a temetőkből, és erről szóló cikkünk nemrég jelent meg a Scientific Reports lapban (Neparáczi és mtsai., 2019). Az apai vonalak származás szerinti összetétele jó egyezést mutatott az anyai vonalakéval, és összességében a mai baskírok Y kromoszóma összetételéhez állt legközelebb. Ez végképp igazolja az eddig is sejtett tényt, miszerint teljes népesség jött ugyanolyan származású és összetételű férfiak és nők együtt. Az Y adatok tehát nem cáfolják az anyai vonalakból levont következtetéseket. Legutóbbi munkánkban nem csak az Y-kromoszómát vizsgáltuk, hanem a genomból is azonosítottunk néhány informatív szakaszt, Ancestry Informative Markert, AIMs-t ami az egyének földrajzi származásról ad információt. A Karosi és Kenézlii temetőben meglepően vegyes származású társaságot találunk. Vannak teljesen keletiek, teljesen európaiak, valamint a kettő keveréke, akik egyik ágon ázsiai másik ágon európai felmenőkkel rendelkeztek. Ez azt jelzi, hogy a népesség nem túl régi keveredésből származott. Ha ez egy régi keveredés lenne, akkor mindenki egy kiegyenlített keveréket mutatna. Mint a magyarhomorogi 3 minta, amely valószínűleg csak az alacsony mintaszám miatt ilyen kiegyenlített, hisz azt is tudjuk, hogy a 3 egyénből 2 testvér volt. A szemszín-hajszín eredmények ugyanezt a következtetést erősítik, mert az ázsiai genom a várákosásnak megfelelően sötét színekkel jár együtt. Egy most folyó munkában a 10. századi köznépi temetők anyai vonalait vizsgáljuk, és ebből már nagyszámú előzetes eredményünk van. A Magyarhomorog, Püspökladány, Sárretudvari-Hízóföld, Homokmégy-Székes, Ibrány-Esbóhalom, valamint Vörs-Papkert temető népessége túlnyomórészt európai vonalakat hordozott. A ritka ázsiai vonalak egy része is olyan, amely hiányzott a szállási temetők anyagából, vagy elenyészően ritka volt, vagyis valószínűleg korábbi keleti beáramlásból származott. Ezen temetők Y kromoszómáiról is vannak előzetes adataink, amelyek ugyanezt a képet mutatják. Ez alapján azt gondoljuk, hogy a köznépi temetők korábban helyben lakó népességet rejlhetnek. Ezt az előzetes elemzés is alátámasztani látszik, mert a köznépi temetők népessége mai európai populációk összetételére hasonlít legjobban, olaszokra, lengyelekre, horvátokra, dánokra, és mai magyarokra. Az elit összetétele ettől eltérő, és a volgai tatárokéhoz áll legközelebb. Összefoglalva elmondhatjuk, hogy az összes genetikai adat egységesen ugyanazt a képet festi a honfoglalókról: - Ázsiai és európai eredetű nomádok keveredéséből származtak, és minden lehetséges ősök sztyeppei eredetű. 30-40%-uk Belső-Közép-Ázsiából származott, a mai Burját és Tuvai Köztársaság, Észak-Mongólia területéről, ázsiai hun, ázsiai szkíta elődök valószínűsíthetők. 60%-uk a bronzkori Pontusi-Kaspi sztyeppe potapovka-poltavka-szrubna nomád kultúrák leszármazottja, akiknek utódai az európai szkíták és szarmaták voltak. Genom és fenotípus adataik legalább kétféle eredetű népesség nem túl régi keveredésére utalnak. Ez alapján több etnikumból állhattak, ami megfelel a vérszerződésnek. A 3 szomszédos karosi temető népessége is eltérő lehetett. Mai török nyelvű népességekhez

(tatár baskír) hasonlítottak legjobban, ami megfelel a történeti forrásoknak. Közvetlen elődeik az onogurok lehettek, ami megfelel az antropológiai, régészeti és nyelvi adatoknak. Csekély mértékben, 3-5%-ban járultak hozzá a mai magyarok összetételéhez, tehát genetikailag nem azonosíthatók a mai magyarokkal. A 10-12. századi köznépi temetők az elittől eltérő népeiséget rejtene. A mai európaiakhoz, magyarokhoz hasonlítanak, és helyben lakók lehettek. A genetikai eredmények a Takács Miklós féle három hipotézis közül az elsőt cáfolják, mert a honfoglaló elit biztosan nem volt nagy létszámú. A második hipotézis csak akkor lehet igaz, ha az európai összetételű 10. századi köznép Árpádékkal együtt érkezett, nem pedig a korábbi itt lakók leszármazottja. A meglévő adatokból egyelőre egyik lehetőséget sem lehet kizárni, de egy éven belül a teljes genom adatokból ezt is tisztázni fogjuk. Azonban mivel a köznépi temetők népesség összetétele nem tőlünk keleti népekhez (orosz, ukrán, belorusz, stb.) hanem olasz, horvát, lengyel, magyar hasonlóságot mutat, azt gondolom, hogy az adatok alapján a 3. hipotézis a legvalószínűbb, miszerint kisszámú katonai elit érkezett és a magyarul beszélő köznépet itt találták.

Most azokat a nyelvészeti, régészeti és történeti adatok fogom bemutatni, amelyek szintén a 3. hipotézist támogatják. A létszámkérdés tényleg kritikus, mert mint Takács Miklós írja „egy kis lélekszámú fegyverforgató elit nem lehetett képes fenntartani anyanyelvét egy többségi, idegen nyelvi közegben..... egy államilag irányított asszimiláció 11. század eleji feltételezése a kora középkor viszonyai között egyértelműen anakronisztikus, ellene mond a kor szellemiségének.” A 10. századi Kárpát-medence teljes lélekszámát 0,5-1 millióra becsülik, ezt az adatot két demográfus kutatótól Kovacsics Józseftől és Kovács Zoltántól vettem. A történészek által adott legfrissebb becslést Juhász Péter PhD dolgozatában olvastam, aki a „kalandozó” csapatok adatai alapján próbálta pontosítani a korábbi becsléseket és ezt írta: „Összefoglalóan megállapíthatjuk tehát, hogy a honfoglaló magyarok összlétszáma 30 ezer és 100 ezer fő közötti lehetett. A Vékony által megadott 14 ezres lélekszám (1%) legfeljebb a haderő létszámának felelhet meg.” Révész László a régészeti leletek alapján hasonló következtetést vont le. „Általánosságban elmondható, hogy a honfoglaló magyarság még a Kárpát-medence letelepedésre alkalmas területeit sem tudta létszámánál fogva teljesen kitölteni.” Tavaly azt nyilatkozta a témáról, hogy „Viszonylag kis létszámú népesség érkezett, régészeti adatok alapján a létszám becslések alsó értékei reálisak (80-100 ezer).” Az, hogy a többség átvegye egy kisebbségi katonai elit nyelvét korántsem magától értetődő dolog, mert ahhoz bizonyos feltételek kellene. David Anthony azt írja, hogy ezt az teszi lehetővé, ha az elit teljesen új életformát, társadalomszervezési módot, technológiát honosít meg. A honfoglalók azonban nem hoztak magukkal a korábitól jelentősen eltérő új társadalmi, katonai gazdasági-technológiai rendszert. Életmódjuk nem különbözött az avarokétól. A késő avar államhatárokat állítják vissza. Folytonos az avar településrendszer, vasbányák, fémfeldolgozás. És azt is tudjuk, hogy nem jellemző rájuk az etnikai alapú államszervezés, mi több hivatalos nyelvként a latint vezették be. Még ha megtörténik is a nyelvváltás ahhoz hosszú időszak kell. A kunok közül például sokan még 300 évvel a bejövételük után is beszélték a kipsák nyelvüket. A magyar nyelv azonban igen gyorsan, mondhatni gyanúsán uralkodóvá vált a Kárpát-medencében. Hoffmann István 2010-ben, az egyik legelső írott forrásunkból a tihanyi alapítólevélből kimutatta, hogy „az alapítólevél anyaga alapján elemezhető csaknem száz helynév között mindössze kettő olyan található, amelynek keletkezését nem a magyarból, hanem valamely más nyelvből magyarázhatjuk meg.” A dokumentum 1055-ben, íródott, alig több mint 100 évvel az után, hogy a magyarok megjelentek a Dunántúlon! Elképzelhetetlennek tartom, hogy 100 év alatt ilyen mértékben eltűnhetnek a korábban ott lakók helynevei. Kniezsa István (1938) hasonlóképpen a legkorábbi írott forrásaink helyneveit vizsgálva azt találta, hogy 1400 előtti okleveleink helyneveinek többsége magyar vagy szláv. Ezek elterjedését térképen rekonstruálja. Ugyanitt a szolgák neveit túlnyomórészt magyaroknak találja, a nemesekét töröknek, németnek, szlávnak vagy magyarnak. Teljesen valószínűtlennek tartom, hogy ilyen mértékű helynévváltás végbe mehet ilyen rövid idő alatt. Tudható, hogy a helynevek jelentős részét az újonnan érkezők a helybeliektől szökték átvenni.

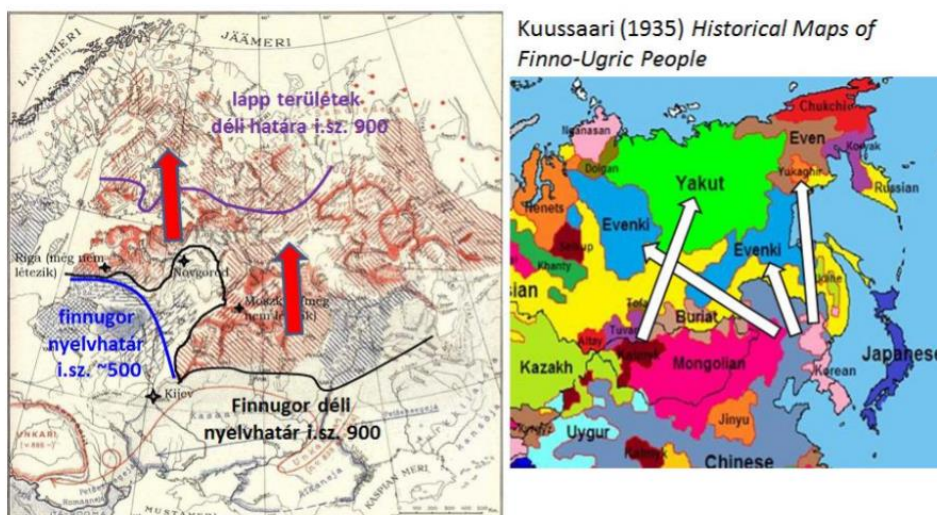
Hogy kik voltak a helyben lakók - ma már nem kérdés, az ismeretlen nyelvet beszélő avarok nagy tömegei. Ezek túlélését ma már mind történeti mind régészeti kutatás bizonyítja. Olajos Terézia (2001): Görög és latin források szerint a Dunántúlon legalább a 870-es évekig, a magyar Alföldön Árpád honfoglalásáig, Horvátországban pedig a 950-es évekig éltek

avarok..... Jelentősen megnőtt a késő avar leletanyagamelyek alapján jelentős lélekszámú késő avarkori népességgel kell számolnunk. Takács Miklós (2014): Az utóbbi két évtizedben számos, 8–9. századra keltezett telep részletét sikerült feltárni a frank, illetve a bolgár haderő felvonulási útvonalának közvetlen közelében - a háborús pusztítás legcsekélyebb régészeti nyoma nélkül. Ez alapján a Kárpát-medence 9. századi elnéptelenedési elméletének (Györffy György) már a kiindulópontja is megkérdőjelezhető.” Östörténetünk ide kapcsolódó másik sarokpontja a székelyek származásának kérdése. A jelenlegi modellek egyértelműen Árpád népéhez kapcsolják a székelyek származását, ezzel tagadva saját eredet mondáikat, miszerint ők már a magyarok előtt itt voltak. Révész László így ír erről a kérdésről: „A marosszéki, valamint a sepsi-orbai-csiki-kézdi székelyek nyelvészeti alapon feltételezett, történészek által elfogadott és régészek által hallgatólagosan ugyancsak valószínűsített korábbi Ny-DNy-Dunántúli szállásterülete nem több, mint pusztá fikció. Az Őrségben és az Őrvidéken, Göcsejben a 10. század első felében magyar etnikum nem lakott, sőt a terület túlnyomó részén még a 11. században sem. Amennyiben a székelyek 10. század végi – 11. század első felében történt, az említett területről való áttelepítésével számolunk, figyelembe véve az embertani eredményeket is, akkor elődeiket csakis a karoling peremkultúra vegyes, bár zömmel avar eredetű etnikumában kell keresnünk. A Zala folyótól nyugatra ugyanis a telepítés bázisát adó magyar népesség vagy nem létezett, vagy éppen csak akkoriban települt oda.” Ehhez hozzá kell tennem, hogy ő maga sem fogadja el ezt a logikus feltételezést, hanem további kutatásokat javasol a székelyek eredetének kiderítésére. A magyarság külső Hungarus megnevezése szintén kérdéseket vet fel, mivel korabeli bizánci források a magyarokat „türknek”, hazájukat pedig „turkiának” nevezik. A magyar törzs és vezér nevek jelentős része szintén egyértelműen

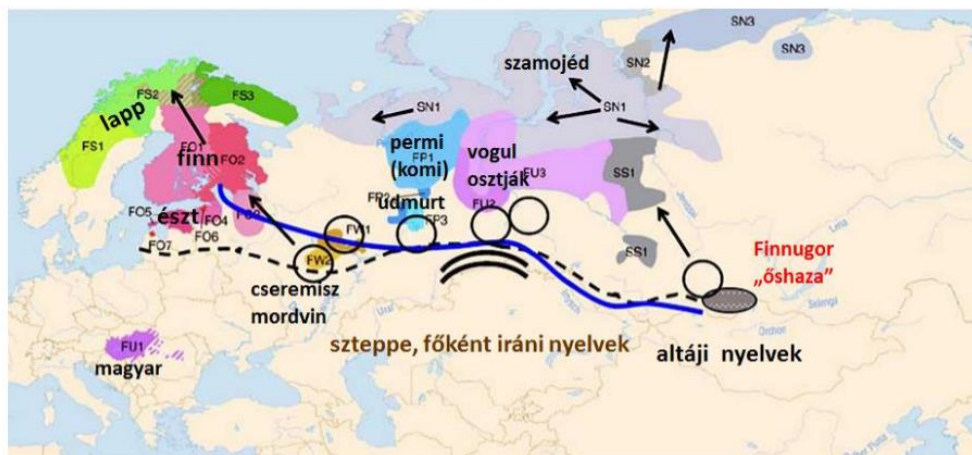
törökből magyarázható egyértelmű jeleként annak, hogy a türk származás és nyelv, jelentős súlyt képviselt Árpádék vezető rétegében. Ezzel szemben a Hungarus megnevezésnek korábbi nyomai látszanak a Kárpát-medencében: Király Péter (2006 A magyarok népeve a történeti forrásokban....) Nyugat Európai kolostori jegyzőkönyvekben 731-től 60 olyan személynevet talált, mint Ungri, Ungari, Ungar, Unger, Ungarus, Ungerus, Onger, Wanger, Hunger, Hungaer, Hungeri, or Hungarius. Sőt állítólag hungarusok határa és országa földrajzi megnevezéseket is. Olajos Teréz (2013): Német Lajos 860-as Regensburgi adománylevelében ezt találta az adományozott karintiai birtok egyik hataraként megjelölve: „Uangariorum marcha” azaz a „Wangarok határa” elnevezésű hegy... Ezek a megnevezések minden valószínűség szerint avar etnikai csoportok elnevezéséről szolgáltak. Makkay János (2004. Korai szláv kölcsönszavaink keletkezési kérdései és a honfoglalás) című munkájában kifejti, hogy a vallási élettel és a mezőgazdasággal kapcsolatos szláv kölcsönszavaink jelentős részének átvétele jóval a honfoglalást megelőző időkre datálható. Róna-Tas A. (2004. Néhány megjegyzés faneveinkről I-II.) Ezt írja: A paleobotanikai elemzést figyelembe véve négy terület jöhet számításba az átvétel (török eredetű növény nevek) lehetséges helyszíneként: 1) Kubán–Don közötti terület, 2) Krím félsziget, 3) Dnyesztertől nyugatra, azaz Etelköz, 4) Kárpát-medence. Utóbbi területre vonatkozó hipotézist azonban nem fejt ki. Végül egy másik természettudomány az antropológia volt az, amely adatai alapján a kezdetektől megkérdőjelezte az elfogadott őstörténeti modellt. Lipták Pál 1983-ban így foglalta össze az embertani vizsgálatokból kirajzolódó képet: A magyarok valódi ősei az 5. századtól a 9. századig több hullámban érkeztek a Kárpát-medencébe, de túlnyomó többségük az avar korban. A honfoglaló elit antropológiailag jelentősen különbözött a társadalom több részétől. Ezzel összhangban Éry Kinga ezt írja az avar maradványokról: Az Avar Birodalom népességének túlnyomó többsége az europid antropológiai típusba tartozott. Ezek az antropológiai típusok egyértelműen megélték a honfoglalást, majd beolvadtak az Árpád kori népességbe. Az Árpád kori embertani típus ugyanis jobban hasonlított a megelőző avar korra, mint a honfoglalókhöz köthető 10. századi sírokban talált típusokra. Árpádék embertani típusáról ezt írja Fóthi Erzsébet (2014): A honfoglaló minta... fegyveresen, lóval eltemetett népessége nem rendelkezik szignifikáns analógiával az európai anyagban, csupán az eurázsiai kontinens Urálon túli részén.... a Karos típusú honfoglalók legnagyobb hasonlóságot a tiensani hunokkal mutatják.... a következő legközelebbi minta a 8–9. századra keletkezett tuvai ujguroké. Ez erősen összecseng azzal, amit az eddigi genetikai adatok alapján kiderítettünk. Végül szükségesnek látok egy megjegyzést a magyar-obi-ugor nyelvrokonsággal kapcsolatban is. Az elfogadott őstörténeti modellnek ezzel kapcsolatban két óriási hibáját látok: az első az, hogy Árpád népével hozatja be a nyelvet, és ezzel elvágja a magyar őstörténet gyökereit a 10. századot megelőző kárpát-medencei népességtől, akik nyilvánvalóan elődeink voltak. A másik az, hogy a honfoglalók őseit a tajga zónából eredezteti a manysi hanti nyelvrokonság alapján. Ez utóbbi elképzelésnek már a kezdetektől parázs vita tárgyát kellett volna képeznie, mivel a tajga övezet mindig alacsony népsűrűségű volt, miközben az alatta húzódó erdőssztyepp-sztyepp-zóna sokkal magasabb népsűrűségű, és fejlettebb technológiájú. Ennek megfelelően az emberek és a technológiák mozgása az egész eurázsiai zónában a neolitikumtól a történetileg dokumentált korokig mindig délről észak felé történt. A 8-9. században így kerültek mai helyükre a finnek a délebbi észt területekről (ez genetikailag is igazolt), ezzel északra szorítva a lappokat, mivel a finn-permi népeket is a baltoszlávok észak felé mozgása szorította északabbra. Keleten a török nyelvű jakutok ugyanígy kerültek mai északi lakóhelyükre az Altáj vidékéről, valamint a mandzsu nyelvű evenek és evenkik így kerültek Mandzsúriából mai északi lakóhelyükre ezzel még északabbra szorítva a paleoszibériai nyelvű jukagir és jenyiszeji populációkat, miközben a mandzsu nyelv az eredeti lakóhelyén kihalt. A tajga zóna alkalmas menedék egy korábbi nyelvi állapot megőrzésére, de teljesen alkalmatlan nyelvi kiáramlás feltételezésére. Teljesen nyilvánvaló, hogy a magyar-manysi nyelvrokonság is csak így magyarázható. Egykori „ősmagyar” népesség kiszakadásával, északra költözésével, és paleoszibériai genetikai réteggel történő bekeveredésével. A további kutatások tárgyát ennek ideje, és mértéke is forrás kellene,

hogyan képezte. Az időlépték pedig a bronzkortól indítható, és a vaskori szkítáktól a hunokon keresztül Árpádék őseivel bezáróan tárgyalandó. Ezzel a gondolattal teljesen egybevág Johanna Nichols amerikai nyelvész hipotézise, aki szerint az uráli nyelvek és népek valószínűleg NEM az erdő övezetből származnak, hanem az erdőssztyeppéről. Modellje szerint: 1., Ős-uráli nyelv terjedése a sztyeppe északi sávjában történt, mint közvetítő szörmekereskedő. 2., Innen nyelvátvétellel presztízsnyelvként kerül északra az erdei vadászokhoz a folyóvölgyek mentén. 3., Később az eredeti nyelv kiszorult a sztyeppéről (török, később orosz). 4., Az átvett uráli nyelvek az erdőzónai „nyelvi menedékekben” fennmaradtak, de mostani helyzetük másodlagos.

Nyelvek és népek délről észak felé áramlása az eurázsiai sztyeppe zónában.

Fentiek alapján kijelenthető, hogy a magyar őstörténet biztosan nem szűkíthető a honfoglaló magyarokra, még a nyelvi szempontból sem! Népünk kialakulásában egészen biztos, hogy meghatározó szerepet játszottak a keletről bejövő úgynevezett „lovas nomád” kultúrák, amelyek a következők: szkíták (i.e.800-100), szarmaták (jazigok i.sz. 50-400) hunok (i.sz. 400-453) és a hunokkal együtt érkező alánok, avarok, (567-900) majd Árpád népe (860-

Johanna Nichols modellje (2017) a finnugor nyelvek terjedéséről.

895). Elvileg bármelyik fenti csoport hozhatott magával magyarul beszélő csoportokat, de valószínűleg több is. Épp ezért jelenleg az összes népvándorlás-kori kárpát-medencei régészeti kultúra teljes genom vizsgálatát végezzük. A teljes genomok alapján rekonstruálható lesz a korszak demográfiai története. Kik, mikor és honnan jöttek, mikor, kivel és milyen arányban keveredtek.

Dr. Timaru-Kast Sándor hozzászólása: Török Tibor úr csodás írást közölt. Ez azért bővült el engem annyira, mert igazamat bizonyítja a genetika módszerével. Harminc éve fűjöm, hogy magyar (szkíta) műveltség, nyelv, és most már bizonyítottan gének is vándoroltak

Nyugat-Európa felé. És vajon kik lehettek a “hordozók”, az “átadó”? Hát nyilván a kelták! Esetleg, kisebb mértékben, még az etruszkok is.

Csihák György örömmel olvasta a fenti történeti összefoglalót. Kedves Török Tibor, szívesen olvastam és hallgattam az utóbbi időben több előadását és valóban azt mondja, amit nálunk is mondott és írt. A jelen levelezésben írt összefoglalója mindenkinek tetszik: jól követhető, logikus írás. Ami engem illet, változatlanul fenntartom elismerésem és tiszteletem. *Mindemellett azt is fenntartom, amit a honfoglalással kapcsolatban, tehát Árpád népe bejövetelével kapcsolatban írtam.*

Török úr írta, hogy Kálmánbácsit ismeri, de ő sem tudott újabb adatot adni. Nem is kellett, mert akkor még ez a genetikusok által megfogalmazott 2-10 % nem létezett. Erre vonatkozóan állítja Török Úr, hogy ezt igazolja a régészet és a történelem. A régészetről megírtam a véleményem - ami nem saját kitalálásom. A történelemről - nos, Kálmánbácsi egy egész kötetnyi adatot szolgáltat, beleértve az igen megalapozott számadatokra vonatkozó hivatkozást, amit mind tételesen és szakszerűen meg kellene cáfolni - ha a genetikusok 2-10 %-a helyes lenne. Amíg ez hiányzik, addig a 2-10 % - bizonyítás nélkül áll, csak egy kijelentés, valamilyen adatok alapján. Röviden összefoglalva: egy háromezer kilométer átmérőjű, apostoli királyságot nem tudott megszervezni néhány ezer (esetleg menekülő - amint Kristó vélte) családtag katoná, még akkor sem, ha rendelkezésre állt valamelyes avar emlék (amint Török Úr írta).

Bérczi Szaniszló is reagált a részletes összefoglalásra. Köszönjük a nagyon részletes, igen friss adatokat is tartalmazó összefoglalást. A genetikai szál bemutatása így mintát állít a résztvevők számára, milyen legyen az 5-10 perces *(Bérczi javasolta egy rendezvény szervezését, ahol mindenki elmondhatná 5 percben a pillanatnyi álláspontját. Csihák György.)* A történeti szál illesztése sajnos nélkülözi a legújabb eredményeket, amelyeket a Rováskronikák képviselnek, amik részletesen szólnak a Kaukázusi szétvándorlásokról. A Rováskronikák eseménytörténete számos pontot megvilágít és pontosít az itt fölhasznált történeti szálakból. (Mandics György: SARGY I., II., III., IV. kötet). Különösen a SARGY III. lesz hasznos a bemutatott genetikai szálak számára. A szerző azonban nem tehet arról, hogy ezt a kincset nem vette munkába a hivatalos magyarországi történeti kutatás. A nyelvhez illesztés azért kérdéses, mert nincsen VALÓDI nyelvfejlődés-történet. (Ez nem a genetikai szál hibája. Az indoeurópai nyelvek mintájára végzett finn-ugor levezetés közös hiányossága, hogy csak a mai nyelvből visszabontott szerkezetben végzett részleges elemzést. Nem ment a szavaknál mélyebbre és kizárta a fogalmi kapcsolatokat. Ennek eredményeként szétsztyározta a közös gyökérből leágazó fogalmakat. Nem vette figyelembe a nyelvek belső fejlődését, a kezdetektől, a legmélyebb fogalmi szintek kialakulásától kezdve. Ez a szál ma már több nyelvben is nyomon követhető. De ezen a hibán segíteni fog a VALÓDI, rendszerszemléletű nyelvi (beszéd, gondolkodás, fogalomalkotás, ismeretek elrendezése) modell.) A szerző nem tehet arról, hogy ezt a kincset még nem vette munkába, sőt, 150 éve tagadja a hivatalosított magyarországi nyelvészeti kutatás.

(A jubiláló EMI-táborban Mandics György nyitotta meg a történelmi előadások sorát a magyar rováskronikákról szóló kutatásainak ismertetésével. A Somogyi-gyűjteményként ismert rovás emlékek – amelyek hitelességéről heves vita zajlik – a magyar nép eredetére, a honfoglalás korára, illetve középkori történetére vonatkozóan tartalmaznak érdekes felvetéseket. Az író 1981 óta foglalkoztatja a rovott krónikák története. Eleinte a Bánátban, majd Szegeden is folytatott kutatásokat, ahol 164 db rovásírással írt versszöveget talált, és ezek közül 125-126 teljesen eltérő kontextusban íródott. Az 1760-as évekből származó, rovás emlékekről szóló levelezésekre is ugyanitt bukkant rá. 1871-ből már egy név szerint ismert forrás, Somogyi Antal révén vannak ismereteink a rovásírásról. A Somogyi-gyűjteményből, amely 1890-ben 11 kötetet tett ki, később szótár is készült. Ezek az írásos források olyan érdekességeket tartalmaznak, mint például a magyar ősapára való utalás, akit Kám néven említenek (erre van latin betűs történelmi forrás is Hunyadi Mátyás korából).

A Kus névre szintén van korabeli latin, görög, arab, örmény írásos forrás; legrészletesebben utóbbi nyelvű források beszélnek a kusitákról, akik a latin és a rovás források szerint is vízben szegény, meleg, száraz vidéken éltek, amit az utólagos kutatások Kazahsztán vagy a Dél-Kaukázus vidékeként azonosítottak. A hun népmozgás a 4. században a mai Kirgizisztán, Belső-Ázsia területéről sodorta át a kusitákat a mai Kazahsztán vagy inkább a Dél-Kaukázus vidékére. A kusiták, azaz a rováskronikák szerint a korai magyarok a 4. századtól feltételezhetően a 7-8. századig éltek a Dél-Kaukázusban, hozzávetőleg a mai Azerbajdzsán és Grúzia területén. A rováskronikákból sok részletre fény derül őseink ezen éveiről. Az előadó kiemelte például a szőlőtermesztés és egyéb mezőgazdasági ágak elterjedtségére utaló számtalan adatot. Az említett krónikák szerint a korai magyarok Szava szavárd királynő hatására, egy háború során hagyták el a Kaukázus déli felét, és átkelven ezen magashegységen, a Kaukázus északi részén éltek tovább. Itt egy Madzsarváros nevű hatalmas település volt ismeretes 1100 körül, amelynek a vezetősége egy Gyertyán nevű király vezetésével több követet küldött a római pápához, hogy küldjenek főpapot számukra. Egy főpap el is indult, de amire elért volna a korai magyarok ezen területére, addigra a mongolok inváziója a 8. század elején teljesen megsemmisítette a volgai Bolgár-Magyarországot, amelynek a létét nem csak a rováskronikák bizonyítják. A rováskronikák további részei Álmos és Árpád népének a Kárpát-medencébe való beköltözése kapcsán nagyon sok párhuzamot mutatnak a Csiki Székely Krónikával. Mindkét mű azt írja, hogy a Hun Birodalom 458-as összeomlása után a Kárpát-medencében maradt hunok voltak a későbbi székelyek ősei, és ők nem Erdélyben, hanem a moldovai Szeret folyó partján éltek, s a magyar honfoglalás kezdetével bevezették a rokon népet Atilla örökébe. A rováskronikák a magyar történelem ezen legfontosabb eseménye kapcsán sok más újdonságot is közölnek, például Álmos fejedelmet természeti királynak tartják, és nincs utalás arra, hogy feláldozták volna úton a Kárpátok gerincén, hanem megélte a magyarság letelepedését az új hazában, és ezután vonult el egy barlangba, ahol jóval később holtan találtak. Az előadó ennek kapcsán kiemelte, a rováskronikák szerint az Álmos vérvonalát továbbvivő Árpád-házban vagy Turul-házban az alkalmasság volt a fő szempont a következő uralkodó személyét illetően, az első fiúszülött nem lett automatikusan trónörökös, mint a germán kultúrákban és mint Magyarországon is Géza fejedelem után.

Az Árpád-házi királyok történelmével kapcsolatos részletek közül az egyik legérdekesebb a Kálmán király által szerkesztett ébresztőóra, amelynek pontosan leírják a szerkezeti felépítését, működési elvét. A rováskronikák több más rejtélyre is tudni vélik a választ, nevezetesen hogy III. Andrást szifilisszel mérgezték meg, illetve hogy Hunyadi Mátyást Beatrix királyné mérgezte meg. A legutolsó király, akiről szólnak a rováskronikák, az II. Lajos, aki fiatalon halt hősi halált a mohácsi csatában.

<http://www.emitabor.hu/erdely/a-rovaskronikak-magyar-tortenelemkepe/>

(Meglátásom szerint a rováskronikák igen későn keletkeztek ahhoz, hogy népünk őstörténetére bármiféle tényleges forrásértékkel bírjanak. Rihmer Aurél)

Csihák György szintén nagy örömmel olvasta Török Tibor összefoglalóját. Beszámolóját már nem csak én tartom igen értékesnek. Ismét köszönöm szépen. Engedjen meg néhány észrevételt. Megadott forrásai között nem szerepel egyetlen hadtörténész sem. Amíg élt, Zachar József volt a legszebben kitüntetett magyar történész, és hadtörténész. Nagy Kálmán pedig, az adott tárgyban a legfelkészültebb szakember. Addig, amíg az ő munkájukat a genetikusok nem tudják munkájukkal összhangba hozni, addig a nyitott helyzet fennmarad. A magyar hadtörténeti lexikon is tele van hibával. A létszám ügyében a másik két szakember, a demográfus Kovacsics és Kovács az ő álláspontjukon van, amit László Gyula is támogat. Abban nincs semmi meglepő, hogy Árpád népe mennyire hasonlított a bennlévőkhöz - azt a felhozott példái is igazolják, és Seminóék is 40-35ezer évről írnak. Egyébként pedig a mai népesség is nagyon hasonlít mindezekhez (Henkey) - bő ezer év után. A korabeli népneveink felsorolása elég hiányos, amit említ mind a "hun"-ból származik, aminek nyugati fordítása a kínai megfelelője. A bő ezer éve meglévő írott történelmi alkotmányunkban, de a korabeli írott forrásokban is kivétel nélkül a "hun" szerepel. Ott sehol nincs "magyar" - legalább eddig senki

nem tudta bemutatni. Amint azt sem, hogy népvünk miért és mikortól a "magyar"? Egyedül Keletről ismert a "Magyarisztán" név, de (csak) ÉN nem tudtam meg, hogy mióta? Kérem, ne vegye rossz néven, de amíg az archeogenetika a fennálló kérdésre nem tud válaszolni, addig a kérdés fennmarad - és **sajnos** ez nemcsak Kálmánbácsi és az én kérdésem, hanem legalább még a történelemé. Ismétlem a kérdést: egy néhány tízezer (menekülő/Kristó) fegyveres miként tudott megszervezni történelmileg rövid idő alatt, egy háromezer kilométer átmérőjű birodalmat, amely (legalább) két másik birodalom közé ékelve, mindkettőt minden háborúban megverte, mindmáig túlélte, apostoli lett és évszázadokon át fenntartotta az egyensúlyt Európa két széle között?

Oláh Zoltán ismét a genetikai kérdéshez szólt hozzá, egy a Demokrata című folyóiratban megjelent riportja által: Itt voltunk mindig. Az archeogenetika képes a már megismert és bizonyított tények alapján előrejelzéseket adni arra nézve, hogy mely földrajzi területen érdemes régészeti ásatásokat folytatni. Ez a tudományág minden bizonnyal már a közeljövőben teljesen új megvilágításba helyezi az eredettörténetünket, ám ehhez rendszerbiológiai tudásra is szükség van – mondta a Demokratának dr. Oláh Zoltán Sándor molekuláris biológus, bioinformatikus.

"– Hol ér össze a nyelvészet a biológiával?

– Elsőre talán furcsa lesz, amit mondok. 12-13 millió évvel ezelőtt hangfogalás történt, nem honfogalás. Ez azt jelentette, hogy volt már elegendő hominida, azaz emberféle ahhoz, hogy az őket körülvevő dolgokat, bár kezdetlegesen, de valahogy megnevezzék. Ha elfogadjuk, hogy a Kárpát-medence az őshaza, akkor a magyar nyelv is itt alakult ki a kezdetleges kifejező hangoktól indulva, szerves fejlődés útján. Anyanyelvünk hasonlóan fejlődött ki a DNS-nyelvhez, ami szintén ragozó elven működik. Ha például föl kell venni egy atomot a külvilágból, az genetikailag két gén összekapcsolódása útján történik. Nyelvünk máig ugyanezt a ragasztási technológiát követi. Képes két ismert szóból egy harmadik jelentést létrehozni, amely más nyelvekből kiveszett.

– Nem túl merész feltételezés ez az őshazaelmélet?

– A régészet és ma már az archeogenetika is igazolja, hogy létezett egy kelet–nyugati irányú eurázsiai folyosó, amelyen folyamatos volt az oda-vissza forgalom. Ezt bizonyítja, hogy néhány évvel ezelőtt megtalálták egy 50 ezer éve élt kislány maradványait az altáji Gyenyiszova-barlangban. A külleme modern európai, a génállománya a neandervölgyi őshöz nagyon hasonló, de attól génbélyegekkel megkülönböztethető. Az ebből levont feltételezéseknek megfelelően az idén fölfedezték a neander-völgyi és a gyenyiszovai embertípus első hibridjét. A neandervölgyi örökletes immunválasz tovább él bennünk, minél közelebb vagyunk a Kárpát medencéhez, annál inkább. És ha mindezt összevetjük a már említett Semino-jelentéssel, akkor egyre több genetikai tulajdonságunkról kiderül, hogy annak Kárpát-medencei gén áll a központjában. A kirajzás és visszatérés több hullámban történt, csak nem mindegy, hogy mikor merre mutat a vektor eredője. Az eddigi embertant az archeogenetika a mutációk időrendjének meghatározásával váltja le, a mindenkor irányokat térképezni tudja, és kockáról kockára vetítve képes ábrázolni. *A korábbi „állóképhez” képest a „film” folytonossága a tudománypolitikát is lépéskényszerbe hozza. Az archeogenetika ugyanis képes a műveltségünk elemeinek minden eddigénél jobb téridő behatárolására, vagyis a már megismert és bizonyított tények alapján előrejelzést tud adni arra, hogy hol érdemes további régészeti ásatásokat folytatni, ha például a nyugat-szibériai Andronovo-kultúra magyar archeogenetikai vonatkozásaira lennének kíváncsiak.*

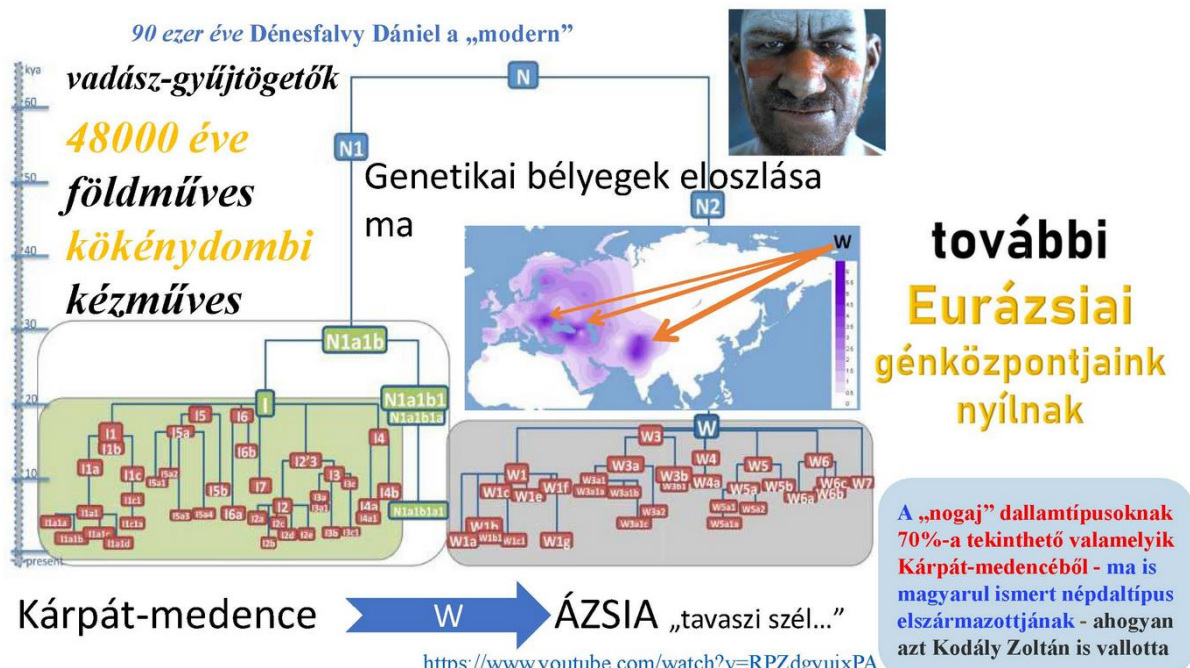
– Kevert nép létünkre sokféle gén[készlet, pl immunrendszer, magyar JEL-KÉP rendszer, agglutináló anyanyelvünk stb.] van bennünk; honnan tudhatjuk, mit kell összehasonlítani az emberösök genetikájával?

– *A magyarság kevert nép, de nem homogén oldat módjára, és a Kárpát-medence sem a népek olvasztótégelye.* A genetikai folytonosság egyre nagyobb téridő-felbontásban rajzolódik ki, ugyanakkor tudásunk genommozaikokból tevődik össze. Minden élő egy nem ember által írt nyelv szövegszerkesztésének köszönheti létét. *A gének kapcsoltsága és önszerveződő*

rendszerei az integrált áramkörök kapcsolási rajzaira emlékeztetnek. A gének kapcsoltságának, összeférhetőségének és rendszerszerű összeadódásának megfejtése lehet az induló Magyarságkutató Intézet vizsgálódásának igazi célja. Csak ezzel az új tudományos módszertannal és látásmóddal volt felismerhető az a DNS-olvasat, amely alapján bátran mondhatjuk, hogy számos más gén mellett neander-völgyi ősünk immunrendszere máig bennünk él, miközben embertani megjelenésünk rengeteget változott. A nyelvhasználat az emberben a szóbokrokron keresztül új, de egy gyökérből eredeztethető sarjadzással családfrákat eredményezett. Ezért anyanyelvünket inkább hangfogalói, mint honfogalói minőségében érdemes tovább kutatni és megérteni."

Török Tibor igen kritikus választ fogalmazott meg Oláh Zoltán írásával kapcsolatban. Azt hiszem utoljára írom le, hogy Oláh Zoltán szövegei összefüggéstelen, értelmetlen és tudománytalan zagyvaságok. Életében nem végzett archeogenetikai kutatásokat, és láthatóan a szakirodalmat is képtelen összefüggésében áttekinteni, ezért félrevezeti a naív jóindulatú érdeklődőket. Ezt már korábban próbáltam finoman jelezni, de sajnálom, elszakadt a cérna. A tudományok művelésének sajátos, szigorú szabályai vannak. Elnézést, de ha egy tudományosság igényével fellépő párbeszéd során ezektől a szabályoktól eltekintenek akkor a legcsekélyebb előrelépés sem remélhető.

Oláh Zoltán igyekezett álláspontját megvédeni. Török Tibor minősítését határozottan és nyugodt szívvel visszautasíthatom, mivel nem az archeogenetikából élő kutató vagyok, mint Budakalászon ő saját magáról állította. Így magam önérdek nélkül, és nem közlési kényszer alatt gyűjtöm, olvasom, és kritikusan értelmezem napra készen a 2000-től megjelent archeogenetikai cikkeket azok számára is akik a genetikával nem kerültek szoros kapcsolatba az egyetemen illetve jelenleg üzött tudományterületünkön.

Azt viszont soha sem állítottam, hogy laboratóriumomban DNS-olvasásra kész mintákat állítunk elő szekvenáló cégeknek, különösen nem egy szűk népvándorlás-korabeli időszak mélységi genetikai térképezéséhez. Sőt magam és munkatársaim bioinformatikai tudását ajánlottam fel épp annak érdekében, hogy az első, a Kárpát-medence folytonos archeogenetikai szerkezetének adatolását minél hamarabb elvégezzük közel egy millió évre visszamenőleg. A friss archeogenetikai adatokat, pl. mtDNS-olvasatokat és a ritka teljesgenomokat a +28 más tudományterület meta-adatával csak a vonatkozó szakirodalom szövegbányászatával és egy adatbázisba/adattóba töltésével tehetjük sokoldalúan visszakereshetővé és feldolgozhatóvá, ezzel olyan kutatók számára is hozzáférhetővé, akik sem elméleti sem gyakorlati genomikai tudással nem rendelkeznek.

Az összehasonlító nyelvészet, bármilyen meglepő, hasonló számítógépes algoritmusokat igényel, legyen a vizsgálat tárgya természetes-nyelven írt szöveg, de akár DNS-abcén (ATGC) vagy kottában írt pentatonhangjegyek sorozata. A szövegegyezésből/sajtóhibákból, dallamok egyezéséből, mutációiból perdöntő kultúrantropológiai következtetésre lehet jutni.

(A nogajok egy török népcsoport Dagesztánban, Karacsáj és Cserkeszföldön. Rihmer Aurél)

Oláh Miklós védelmében szólalt meg Raig Mária Magdolna. Mit is jelent az ún. „tudományos megállapítás”? TUDOMÁNY a bennünket körülvevő világ megismerésére irányuló tevékenység és az ezen tevékenység során szerzett IGAZOLT (tesztelt vagy bizonyított) ismeretek gondolati rendszere. Ki adja ki ezt az igazolást? Hogyan szabályozott az igazolás kiadhatósága? Nézzünk egy kicsit mélyebbre!

Kiváló gimnáziumi tanárain nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy minden probléma megoldása előtt definiálni kell a feltételeket és a megoldáshoz felhasználni kívánt módszert, majd a kapott eredmények értelmezése során kötelezően ki kellett térni ezen körülményekre. Az egyetemen aztán megértettem, miért olyan fontos ez. Nem csak arról van szó, hogy sem a feltételek, sem az alkalmazott probléma megoldó módszerek leírása nem tükrözheti tökéletesen a környezetet (általuk jelentős torzítások vihetők be a problémamegoldás folyamatába), hanem maga a világunk természete is olyan, hogy általában nem ismétli meg önmagát. Inkább az ÖNHASUNULÁS jellemzi (geometriában: fraktál). Vegyünk egy példát: Amikor az utcán közlekedünk, akkor számtalan megtanult szabályt kezel a tudatalattink. Mindent képtelenség tudatosan felfogni, ezért az agyunk úgy működik, hogy a „rendkívüli helyzetekre koncentrálni” tájékozik. Ezen elvet felhasználva igyekeznek a „liberális” kulturális alkotók is hatást gyakorolni (ők ezt nevezik művészinak) aminek aztán lesznek követői. Itt éppen a szabálytól való eltérésnek valamely tevékenységre való befolyásolásáról van szó. Összességében megállapítható, hogy NEM igazolható a természetben a megismétlődés, a természet folyamatai nem lineáris jellegűek. Ugyanakkor a rendelkezésre álló módszerek jellemzően vagy lineáris jellegűek, vagy linearizálnak. Egész tudományágak fejlődtek e módszerek torzításának csökkentésére (pl. ökonometria), és ezek segítségével is csak egy-két évre lehet megbízhatóan becsülni. Minél nagyobb az időtáv attól a szakasztól, ahol tapasztaltgyűjtés folyt, annál nagyobb a torzítás valószínűsége.

Vegyünk egy másik példát. A növekedésnek egy jellemző függvénye a logisztikus trend, ami egy középső szakaszban megközelítően lineáris, de ez nem jelenti azt, hogy maga a növekedés folyamata lineáris jellegű, hiába van erről tapasztalat egy akár hosszú időszakra vonatkozóan is. A tudományosságot hangoztatók hajlamosak arra, hogy primitív gondolkodásának feltételezik az ősembereket, akik még nem is tudtak kezdetben beszélni. Bérczi Szaniszlót idézve: „A hallásnál is, a látásnál is, és a mozgásnál is bizonyos ismétlődő élethelyzetek, mozgási vagy alakzatba rendeződési mintázatok azok, amelyek fokozatosan beíródva az agyba, emlékképeket hozhattak létre. A már bevéssett emlékképek azután összehasonlítási alapot adtak a későbbi élethelyzetekre. Ezek közül kétféle közlés volt lehetséges a hangzó közlés előtti világban: a földre, falra rajzolt képé, és a mozgással megismételt mozdulatsorozaté.” Számomra kérdések: mikortól beszélhetünk emberi fajról? Vajon embernek tekinthető-e az, aki nem képes beszélni? Vajon a kiejtett hangoknak volt-e eredeti hatása az agyra, azaz van-e arra bizonyíték, hogy a hangértelmezés feltételes reflexként a környezeti hatásokra fejlődött-e ki, vagy az emberi LÉLEK érzékel, értelmez hangokat függetlenül a tapasztalásoktól? Göbekli tepe egyik kövén számomra egyértelműen kirajzolódik a lélekadás folyamata. BÁ lélekmadár megtalálható az egyiptomi kultúrában, ugyanúgy, mint a BÁBA, BÁBU, BÁTOR, BÁRKA, BÁRÁNY, BÁLVÁNY, BÁTÓR, BÁNAT, BAJ...stb. szavak elején felismerhető a szavak jelentésében. Ezek szerint kb. 10-12 ezer évvel ezelőtt az ember már értelmezte, hogy van lelke, tevékenységeire tehát a lélek folyamatai is hatással voltak. Bérczi Szaniszló írásában nem találtam utalást a LÉLEK hatásáról. Vajon ettől el lehet tekinteni az emberi beszéd fejlődésének vizsgálata során? Talán nem véletlen, hogy a

tudományosságot hangoztatók éppen az ember tudatalatti érzékelés jelentőségétől akarják lecsupaszítani az igazság értelmezését. Akkor lenne igazuk, ha az utcán közlekedő ember minden pillanatban tudatosan feldolgozná a szinte végtelen számú környezeti elemet, és ennek kiértékelése határozná meg döntéseit. E helyett éppen a fordítottja az igaz, a számára NEM megszokott jeleket értelmezi ki tudatosan. Szaniszló elmélete lenyűgöző tudományos jellegű alkotás, de az én gondolkodásom szerint már az első lépcsőjében megkérdőjelezhető. Úgy vélem, a hangok képződését nem az embert körülvevő természetes környezet határozta meg, hanem azok az elemek, amelyek a „lelket megrázóak” voltak. Ilyen például, ha valamire rásút a Nap, azt meglátja, és mi van azzal, amit nem lát; vagy a születés-virágzás – halál folyamata...stb. Inkább az „istenek”-hez kapcsolnám a hangok kialakulásának folyamatát olyan értelemben, hogy a „nem természetes tapasztalásokhoz” kapcsolható az ISTEN fogalmának kialakulása is. A rendkívülit jelezték hangképzéssel, hogy a lélekben megfogalmazódó gondolatait kifejezze. Egy érdekes kérdés: Vajon Göbekli tepén dolgozó emberek primitívnek tekinthetők? Kb. 12 ezer évvel ezelőtt elindítottak egy közel 2000 éves projektet az állócsillagok mozgásának meghatározásához. Tudniuk kellett, hogy a Regulus éppen a Nappályán mozog, és abban az időben közel a Tavaszhoz járt, és ezáltal megfigyelhető volt az ún. állócsillagok sebessége. Tisztában kellett lenniük azzal, hogy nem a Föld van a középpontban. Középkorban a tudomány emberei Galileit elítélték. Azt hiszem, ez önmagában bizonyítja, hogy a tudományos jelzöt mindenkor a hatalom határozza meg az ő érdekének megfelelően. Egy saját tapasztalat: 2001-ben azt a feladatot kaptam, hogy dolgozzak ki egy olyan informatikai rendszert, amivel az ellenőrzésre történő kiválasztást támogatni lehet. Korábbi gyakorlatban az adóbevallások kerültek kiválasztásra. Számomra nevetséges volt, hogy egy bevallás lenne kockázatos (a formai hibáktól eltekintve), inkább az az adózó a kockázatos, aki a bevallást kitölti. Hatalmas harcok révén sikerült elérnem, hogy az adózókról fessünk képet. Ehhez összehasonlítható adatokra volt szükség, ebben tudott segíteni az informatika. Azonban mivel az a kockázatos adózó, akinek a gazdálkodása a szabályoktól eltér, és ennek definiálása eleve kizárná az újszerű csalások kimutatásának lehetőségét, azt javasoltam, hogy ún. strukturális képelemzéssel értékeljük az adózókat. Természetesen ismét nagy ellenállásba ütköztem, de lehetőséget kaptam a bizonyításra. Döbbenetesen hatalmas olyan csalások kerültek a felszínre szinte minden nap, amire senki sem gondolt, így aztán politikai okokból megvonták tőlem a lehetőséget, erre eljöttem 2010-től nyugdíjba. A szűrési szempontom (kockázatos adózó felszínre hozatala érdekében) mindenkor egy gazdasági képtelenség volt, és a fennakadt adózó adatainak strukturális elemzése már rendszerint támpontot adott az ellenőröknek. Nyugdíjazásom után a „rendszeremet” kissé átranzformálták egy franciák által elnyert projekt keretében, akik miután rövid időn belül a saját ötletükkel csődöt mondtak a rendszer bonyolultsága okán, így kénytelenek lettek átvenni az általam kidolgozott módszert. Ezt a tapasztalatomat azon oknál fogva írtam le, hogy bonyolult rendszereket nem lehet az ún. tényeken alapuló részadatok függvényeként kezelni. Szükség van a kutatónak természetes józan eszére, sőt a lelki megérzéseire is annak érdekében, hogy helyes következtetésre jusson. Dr. Oláh Zoltán biológus gondolkodása nekem azért nagyon szimpatikus, mert kialakít egy képet az olvasmányai, munkái alapján, és ezek alapján von le következtetést. Erről lehet vitatkozni, hogy helyes-e, és az ilyen viták vezetnek az igazság megközelítéséhez. Ugyanakkor számomra felháborító Török Tibor következő levele: *„Azt hiszem utoljára írom le: Az Oláh Zoltán szövegei összefüggéstelen, értelmetlen és tudománytalan zagyvaságok. Életében nem végzett archeogenetikai kutatásokat, és láthatóan a szakirodalmat is képtelen összefüggésében áttekinteni, ezért félrevezeti a naív jóindulatú érdeklődőket.”*

Egy ilyen megállapítás számomra azt sugallja, hogy az archeogenetikai kutatások eredményeit (amelyet magam is tudomány nagy eredményeinek tartok) elvakultan, minden torzító lehetőséget figyelmen kívül hagyva értékeli a kutató. Vajon a C14-es vizsgálatok minden környezetben bármilyen időtávban torzításmentesek? Vajon az uralkodókhoz kötött történetírás abban az időszakban, amikor az eseményeket még különböző időpontokhoz

viszonyítva határozták meg, valóban nem kérdőjelezhető meg a józanész tapasztalati által? Akkor mi értelme a kronológia tudományának, ha minden olyan egyértelmű? Azért kíváncsi lennék arra, hogy Török Tibor hogyan tudja a megkérdőjelezhető külső feltételek elhagyásával önmagában a saját tudományára támaszkodva egy összefüggő, tévedésektől mentes magyarságeredet történetet felvázolni!

Befejezésül még ideteszem azt az összefoglalót, amelyet a napokban állítottam össze a Szent Korona előadásomhoz kapcsolva, egyben helyet követelve azoknak az ún. „dilettánsnak” tartott gondolkodóknak, akik nem rabjai valamely szakterületnek, hanem szélesebb körűen tájékozódva olyan szempontokat vetnek fel, amelyeket nem ártana az ún. tudományos világnak megvizsgálni. Ők ugyanis kívülről tekintenek mások munkáira. Bölcs gimnáziumi tanáraink arra oktattak, hogy minden dolog lényege egy A4-es lapra összefoglalható. Miért kellene dr. Oláh Zoltánnak sokezer oldalas szakirodalmat összefüggéseiben áttekinteni, ez miért nem a szakterület feladata? Egy ún. „dilettáns” mindig arra épít, amilyen információhoz hozzájut. Következtetéseit meg lehet kérdőjelezni rámutatva a tévedésekre, de nem ártana a tudomány területének előbb önvizsgálatot tartani. Vajon az általa képviselt nézőpontoknak hol lehetnek torzított területei, hol lenne célszerű egyéb megközelítésekkel pontosítani megállapításait?

Szent Koronáról tartott előadásaimmal éppen azt szeretném igazolni, hogy a 34 jelű rovás ábécé olyan hangok jelei, amelyek hangkörei mint „integrált áramkörök” értelmezhetők „a hangok csigolyaábrájában”. Egy-egy csigolyaelem egy-egy hangkör. A csigolya elemekből épül fel a csigolya, és a csigolyákból a GERINC... stb. A magyar szavak végén az NC képző arra utal, hogy valami még nem teljes (pl. tanonc, kilenc, fegyenc...stb., de tart afelé). Ahogy a gerinc sem teljes önmagában, csak az aggyal együtt alkot egy működő egységet (a további kapcsolódó rendszerekkel együtt bővülve).

Elméletem szerint a szellemi fejlődés egy csigavonal mentén tágul, amelynek közepén ott van a „HANG-FOGLALÁS”, azaz az egyes hangoknak olyan stabil jelentése, amelyek segítségével aztán leírható az egész világunk működése. A tágulás során 2-3 betűs gyökök, majd szavak, mondatok szövegek tudományágak alakultak ki. Eszembe jut a most 100 éves születésnapját ünneplő Varga Tamás komplex matematika oktatásról alkotott nézete, miszerint már az óvodában el kell kezdeni akár a valószínűségszámítás elemeinek az oktatását is, amely tapasztalatokra építve lehet fejleszteni a matematika gondolkodást. Ez jelentheti a „SZÁM-FOGLALÁS” gyakorlatát a matematika fejlődésének történetében is.

Max Tegmark matematikus - többekkel együtt - abban hisz, hogy a fizikai objektumok végső soron nem részecskékből vagy energia-húrokból állnak, hanem számokból – ez megmagyarázná a matematika világleíró hatékonyságát.

Nem az a lényeg, hogy igaza van-e Max Tegmarknak, dr. Oláh Zoltánnak vagy bármely kutatónak, mert mindegyik csak egy adott szemszögből szerzi a tapasztalatait. A lényegnek azt tartom, hogy a fenti állítások alapján adódik: a hangok és a számok jelentései között kell lennie valamilyen analógiás kapcsolódásnak, amellyel már az athéni iskolákban is foglalkoztak, és ezek a jelentések mind a világ működési rendjének leírásához járulnak hozzá, annak egyes rendszerelemeit tükrözik vissza. Hitem szerint, annak bizonyítása, hogy a Szent Korona egyben a teremtet világ működésének nem csak a formájában, hanem a tartalmában is tükre, úgy igazolható, ha be tudom láttatni, Szent Korona a szimbólumai által a magyar ábécé hangjait megszólaltja.

Meggyőződésem, hogy a Szent Korona a jézusi tanítások tömör összefoglalója, egy gnosztikus keresztény ereklje. Mivel a gnosztikus jelző a GNÓZIS (igaztudás tana) szóból alakult ki, és Jézus tanítványainak írásait is jellemzően a gnosztikus jelzővel illetik, indokoltnak tartom a magyarság eredetének feltárásához a korai kereszténység vizsgálatát is. Ezt támasztja alá, bár Arménia volt az első keresztény állam, mégis a korai kereszténységet ábrázoló térképeken mindenütt csak a Római Birodalom van rajta, aminek annak idején még nem volt része Arménia.

Tigris és Eufrátesz forrás vidéke talán már elfogadottan is a kereszténység igazi bölcsője. A szemiták csupán kisajátították, a hatalom eszközévé tették a keresztény tanokat,

miközben Jézus tanítását is kissé átszabták. Nagy hibának tartom, ha az ókeresztények gondolkodásának megismerése érdekében nem vesszük figyelembe azt a gondolkodásmódot, amelyről az athéni iskolák tanításán keresztül alkothatunk képet. Mivel Justitianus császár az Athéni iskolákat bezárattatja (6. század), ami nyilván a kereszténység üldözésének folyamánya, úgy vélem, helyesen járok el, amikor a számok és hangok analógiáján alapuló numerológia módszertant alkalmazom a Szent Korona megismeréséhez, és visszautasítok minden olyan vádat, hogy valamilyen szemita módszert alkalmaznék.

Való igaz, hogy a Tarot kártya szimbólumait felhasználják a Kabbala értelmezéséhez is, de ezek a szimbólumok ősi keresztény templomban, ANI ősi örményfővárosban is fellelhetők. Vegyük azonban észre, hogy az Ószövetségnek több története már előfordult a suméroknál is. A lényegi különbség szerintem az, hogy míg Jézus tanításának középpontjában az isteni idea áll: *„Én vagyok a világ világossága; aki engem követ, sosem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”*, addig a szemiták szerint az *„ember az Isten képmására és hasonlatosságára teremtetett”* (1 Mózes 1:26–27).

Jézus azonban megkülönböztet: *„Aki Istentől van, az hallgatja Isten beszédét. Ti azért nem hallgatjátok, mert nem Istentől valók vagytok.”* Nem az a gond tehát, ha valaki felismeri a természetben, a hangok és számok rendszerében az önazonulások révén ismétlődő logikai kapcsolatokat (azaz megvilágosul), hanem az, aki meg sem akarja hallgatni az igazságot.

Jól megfigyelhető a neoliberaisok milyen erőszakkal igyekeznek ma is felülrni az istenteremtette világ rendjét (magukat istennek képzelve), és így volt ez korábban is, amikor uralkodók történelmet írtak a saját dicsőségük fényezésére. Az ember úgy „csinál magából istent”, hogy mindent, amit nem birtokol, el akar nyomni. (Kirekesztés, kettős mérce.) Ez áll a keresztényüldözések háttérében, jó példa erre Giordano Brunó esete is.

Nem attól leszünk szabadok, hogy függetlenítjük magunkat az istenteremtette világrendjétől, hanem ha azt megismerve, azaz a természet rendje szerint az isteni ideákat követve élünk. Szent Korona rendszere segít megismerni a teremtet világ működési rendjét, amiről aztán érdemes beszélgetni.

Megjegyezném, míg a Göbekli tepe kutatói csillagképekkel azonosítgatják az ábrákat, nem veszik észre, hogy valójában egy olyan ősi gondolkodással van dolguk, ahol a lélekmadár ad lelket az újszülöttnak. Sőt 10 ezer évvel ezelőtt az alkotók tisztában voltak azzal, hogy Tavaszpont az Oroszlánjegyében járva, lehetőséget nyújt egy a közel 2000 éves projektre, az állócsillagok mozgásának meghatározására. Szerintem ez megcáfol minden tévképzetet az ember szellemi fejlődésének evolúciójáról.

Göbekli tepe körei utalnak a Nappálya felosztásának ősi gyökerére, a zodiákusok kialakítására, és egyben sugallják a csigatrend elméletem helyességét is. Ezek szerint az asztrológia tudománya sem köthető a szemitákhoz. Tudom, az ezoterikus tanokat a mai kereszténység üldözi, de tán éppen azért, mert ezek segítségével lerántható a lepel az ókereszténységet üldözők hazugságairól. *„Ti az ördög atyától vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni, aki emberölő volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincsen benne igazság. Amikor hazugságot szól, a sajátjából szól, mert hazug ő, a hazugság atyja.”*

Az ezoterikus tanokkal való foglalkozás azért veszélyes, mert könnyen lehet a hazugság eszköze. Azonban vegyük észre, hogy táltosaink is bizonyára kapcsolatban álltak a szellemvilággal, és szakrális jellegű életbölcseletükben jelen volt akár a természetfeletti művelése is. Ezzel való megismerkedés nem lehet bűn, csak annak olyan jellegű gyakorlása a bűn, amivel az istenteremtette rendet meg akarja valaki változtatni (pl. napjainkban a gender mozgalom).

Bérczi Szaniszló a nyelvészeti vitához szólt hozzá. A kiegészített Cser-Darai rendszer fölhasználásra és az időszerű fejlesztésekre a történeti fejlődés áttekintésében

1. Szerveződési és működési hierarchia (B. Sz.)
2. Idősorok (időmérés, átfedő idő-rendszerek) (B. Sz.)
3. Evolúció: Csatlott szerveződési szintek együttes evolúciója (B. Sz.)

4. Geológiai rétegsorok,
a jégkorszakok előre haladása (Cs-D)
kárpát-medencei régészeti leletekkel (Cs-D)
5. Ember-öslénytani eredmények
csontozat, régészeti leletek (Cs-D)
vércsoport, RH faktor (Cs-D)
DNS vizsgálatok (Cs-D)
6. Élővilágból származó öslénytani párhuzamok
állatvilág (Cs-D)
növényvilág (Cs-D)
7. Régészeti szálak az együtt élő emberi közösségekről
előemberek, emberek, stb. (Cs-D)
neandervölgyi, gyaniszovai, stb. (Cs-D)
8. Művelődéstörténetre utaló szálak
együtt talált eszközök (Cs-D) pl. lyukas csontsíp
a közlési formák által hagyományozott szálak
- 9: A beszéden át megismert múltbéli vívmányok
a beszéd (a közlés, a gondolkodás, az ismeretredezés kialakulása) (B. Sz.)
zárványok a beszédben (B. Sz.)
a beszéd által közvetített közszellem (mellérendelő szemlélet) (Cs-D)
a zene (Juhász Zoltán)
a tánc
a népmesék
összetett hiedelemvilági hagyományok, néprajzi hagyományok, élő
hagyományok
10. Iparok, összetett műszaki alkotások
fazekasipar
fémipar (Cs-D)
díszítőművészet (B. Sz.)
rovásírás (Mandics György)
11. Források a történetírásban
Magyar nyelvű rováskronikák (Mandics György)
Keleti nyelvű krónikák
Közel-keleti eredetű emlékek
Nyugati történetírási emlékek
12. Földrajzi elhelyezkedésből adódó esemény-rendszertani elemek
Kárpát-medence-Kaukázus-i kapcsolatok
Eurázsiai kapcsolatok
13. A szálak illesztése (idővel ez lesz a közös munka, ha már lesznek egyéni szálak)
14. Kapcsolatok térképre vitele

Sipos György az archeogenetika témakörében közöl hozzászólást.

Magyar archeogenetika és a néphagyományok vizsgálatának új lehetőségei
Soproni Egyetem, Archeogenetika Munkacsoport.

A modern molekuláris biológiai módszerek genomszintű humángenetikai alkalmazása és az eredmények rendkívül hatékony számítógépes, bioinformatikai feldolgozása eddig soha nem látott lehetőségeket teremt az orvostudomány mellett a népi, nemzeti eredetkutatások számára is. A genetikai, genomikai adatok egzaktasága térben és időben rendkívüli, földtörténeti szintű távlatokat nyit meg az őstörténeti vizsgálatokban, és szilárd támpontokkal szolgálhat azon történet- és társadalomtudományok számára is, amelyek forrásai már a történeti léptékű időkben elfogynak.

Az Árpád-kori, kárpát-medencei temetők legújabb, mitokondriális DNS-en és Y-kromoszómán alapuló archeogenetikai vizsgálatainak eredményei egyértelművé tették a magyar „honfoglalók” hun-szkíta genetikai kapcsolatait, megnyitva ezzel a kapukat a hiteles magyar őstörténeti munkák előtt. Alapvető az elvárás nemcsak a kárpát-medencei népesedés eredetének a vizsgálatára, hanem a magyarság korábbi eurázsiai élettereinek, és a korábbi magas civilizációkkal való lehetséges genetikai kapcsolatainak a felderítésére is.

Munkacsoportunk genomikai és bioinformatikai szakmai háttere lehetővé teszi a teljes emberi genomokkal való munkát, és kromoszómaszintű funkcionális hálózatok (klaszterek) - ún. markermodulok - azonosítását. Ezen eszközök nagyobb földrajzi léptékekben és nagyobb humán őstörténeti időintervallumokban egyaránt lehetőséget teremtenek árnyalt összehasonlító populációgenomikai vizsgálatok futtatására. Az eddig használt markerek mozaikszerű analízisével szemben a nagy genomikai adatbázisok mesterséges intelligencia eszközeivel (gépi tanulás, neurális hálózatok) történő rendszerbiológiai vizsgálata lehetővé teszi az adatok többszempontú osztályozását és a komplex marker mintázatok hatékony, célzott és szelektív vizsgálatát.

Archeogenetikai munkaterv: 1. Részvétel a kárpát-medencei és eurázsiai magyar-hun-szkíta archaikus minták genomikai feldolgozásában. 2. Az archaikus DNS-mintákkal való munkát nehezíti a DNS-minták fragmentáltsága, ezért tervezzük olyan teljes humán genomok szekvenciáinak azonosítását, amelyek elzárt falusi közösségekben (Eurázsia) még elérhetőek, és ahol az adott populációk a történeti és fenotipikus jellegek alapján kapcsolatban lehettek korábbi hun háttérű népekkel. Ezen genomok jelentős mértékben segíthetik az archaikus minták összerakását, értelmezését. 3. A már meglévő archaikus és teljes humán adatbázisok vizsgálata az azonosított genetikai markerek és genomikai markermodulok segítségével, mesterséges intelligencia eszközeinek a felhasználásával. 4. A magyar háziállatok genomikai adatbázisának elindítása, teljes élő genomok és archaikus DNS-minták feldolgozása.

Kulturális és történeti emlékezet munkaterv: A cél az interdiszciplináris együttműködés, szinergiák keresése, a természettudományos, laboratóriumi munkák segítése a bölcsész- és társadalomtudomány eszközeivel. 1. Népszokások, hagyományok motivikus-strukturális összehasonlító vizsgálata az archeogenetikai kutatások figyelembevételével, a lehetséges népi-kulturális-etnikai kapcsolatok tartama és irányai (műveltség, hitvilág, népköltészet, zenei világ és a tárgyi emlékek). 2. A történeti nyelvészeti megközelítés megújítása az archeogenetika eredményeinek és kulturális-történeti antropológia összefüggéseinek alapján. A látásmód szélesítése és pontosítása új terminológiák létjogosultságának vizsgálatával a hálózatosodás nemzetközi gyakorlatához illesztve. A nyelvi változások és állandók vizsgálata a jelentés–természeti adottságok–életmód összefüggéseiben, valamint az archeogenetika kapcsolódási pontjaira fókuszálva. Az ősnyelvi kapcsolatok feltárása a nyelvszerkezet, szókincs-változás és jelentéstan vizsgálatával.

Grandpierre Atilla, Csihák Györggyel ért egyet abban, hogy az elnevezések a történelemben fontosak. Édesapám, Kolozsvári Gradpierre Endre nyomán én is úgy látom, az ilyen elnevezések kulcsfontosságúak, mert egyfajta történelemszemléletet, történelemértelmezést és értékelést foglalnak magukban. Ennek megfelelően rendkívüli figyelmet kell fordítanunk kulcsfontosságú történelmi eseményeink valóban helytálló elnevezéseire. Leveledben állást foglaltál a „honfoglalás” elnevezés mellett, jelezve, hogy „igen alaposan megdolgoztunk azért, hogy a korai magyar történelem tárgyában fogalmakat formázzunk”. Kérlek, közöld velem, illetve velünk érveidet, amelyek szerinted a ‘honfoglalás’ elnevezést Árpád népére vonatkozóan indokolják.

Ellenérveimet ide másolom az "Ősi Magyarország. A Kárpát-medence és a Selyemút népeinek felemelkedése" című könyvemből idézve. Remélem, érveim és várt ellenérveid alapján közelebb juthatunk e kérdés tisztázásához.

Grandpierre Atilla a vitafolyamhoz egy hosszabb írásával járult hozzá: **A „honfoglalás” elnevezést az 1848-49-es magyar szabadságharc után vezették be a köztudatba.**

Krónikáinkban a következő kifejezések szerepelnek Árpád népének a Kárpát-medencébe költözéséről: „Miképpen jöttek be Pannóniába?” (Anonymus: Gesta Hungarorum, 11.-13. század); „visszatérők” (Kézai Simon krónikája, 13. század); „bejövetele” (Képes Krónika 1358); „bevonulás” (Chronica Hungarorum, 1473); „visszatérés” (Thuróczy János: A magyarok krónikája, 1488/1978, 78). Ahogy erről a *Nyelvünk a reformkorban* (1955, szerk. Pais Dezső) című munka beszámol, a nyelvújítás alkotta meg valamennyi „hon”-nal kapcsolatos szavunkat. ***Grandpierre K. Endre kimutatta, hogy a „honfoglalás” elnevezés egyetlen krónikánkban sem fordul elő (Grandpierre K. E. 2005). Krónikáink visszatérésről, bejövetelelről beszélnek.*** Ez az újkeletű műszó minden bizonnyal az 1848-49-es magyar szabadságharc leveretése után, a Bach-terror korszakában született, azért, hogy a magyarságtól elidegenítse őshazáját (u. ott). ***„Nem egyetlen szó ez, nem pusztá fogalom, hanem egy fogalomra épített történelmi szemlélet, egy vesztünkre kiagyalt, ellenünk fordított elmélet” (u. ott).*** S hozzáteszi: „Világosan át kell látnunk az Ausztrián diadalmaskodó magyar szabadság által Bécsben keltett pánikot. Ferenc József, a császár a lealázkodásig süllyedve könyörögte ki a „minden oroszok cáráj”-tól a katonai beavatkozást, amelynek aztán, a hazai nemzetiségek föllázításával és osztrák segítséggel végül is sikerült eltipornia a magyar szabadságharcot. A Habsburg-ház kénytelen volt végleg fölismerni, hogy nem bír a „fékezhetetlen magyarokkal”.

A magyar „fékezhetetlenség” alapját a magyar hazaszeretet, szabadságszeretet, virtus, vitézségszeretet, a nemzeti hagyományokra épülő büszkeség, a nemzeti öntudat jelentette. Ahogy a hóhérszakas irányítója, maga Bach fogalmazta meg Radetzky marsallnak küldött 1850. március 4-i jelentésében: „A német és az olasz a sok szenvedéstől és szerencsétlenségtől, még inkább a vénítő időtől megtörik. Nem így a magyar, fékezhetetlen kevélységét és makacsságát nem lehet meghajlítani.” ***Feltehető, hogy a Bécsi Titkos Kamarilla ennek a törhetetlen nemzeti öntudatnak a megtörésére hozta létre a „honfoglalás”-nak, vagyis a magyarság kései és dicstelen, gyökértelen eredetének és a Kárpát-medence erőszakos elfoglalásának elméletét.*** Ez az újkeletű, magyarságvesztő fogalom eredeti történelemszemléletünk egészével összeférhetetlen lévén végzetes következményekkel járhat, ha további használatának veszélyeire nem figyelünk fel.

Látnunk kell, hogy a „honfoglalás” és a hozzá kapcsolt finnugor eredet elméletében „***a magyar szellemi élet egészére kiterjedően, a magyar lét, a magyar történelem minden elemét sorra döntögették és meghazudtolták***” (Grandpierre K. E. 2011, 21). Grandpierre K. Endre külön könyvet szentelt e kérdés végérvényes tisztásának (Grandpierre K. E. 2005).

Az erőszakos foglalás cáfolata - A honfoglalás elmélet tarthatatlanságának főbb bizonyítékai.

Most pedig lássuk, milyen érvek cáfolják hazánk erőszakos elfoglalásának tételét! Az árpádi hazajövetelelről krónikáink közül Anonymus krónikája adja a legrészletesebb képet. Az *Avar Birodalom 807-re tehető végleges felszámolása után keletkezett hatalmi űrt kihasználva hazánk felségterületét hatfelé darabolták, és a keletrómai és bolgárszláv hatalom a hat mesterséges tartomány élére hat helytartót állított. Ezeket a fejedelemségeket két világhatalom: a bolgárszláv erővel együttműködő Keletrómai Birodalom és a nyugati Német-római Birodalom frankoszláv egységei támogatták anyagi és hadi erejükkel.* Éppen ezért meglehetősen érthető, hogy ilyen hadi viszonyok közepette úgyszólván lépten-nyomon sor kerülhet a napokig vagy éppen hetekig tartó lakomákra, áldomásokra, már az első hadi esemény, Munkács visszavétele után, összesen 12 esetben. Ráadásul Munkács esetében *40 napig tartottak az ünnepségek.* Az események így kezdődnek: Munkácsot említésre méltó hadi esemény nélkül foglalták el. „Ott aztán, hogy fáradalmaikat kipihenjék, negyven napot töltöttek” (Anonymus kb. 1200/1975). Ezután „Álmos vezér és főemberei (...) Hung várához lovagoltak, hogy elfoglalják azt. Miközben tábort ütöttek a fal körül, a várnak Laborc nevű ispánja (...) futóra fogta a dolgot, és Zemplén vára felé sietett. A vezér katonái üzőbe véve őt, egy folyó mellett elfogták, és mindjárt azon a helyen felakasztották. Attól a naptól kezdve ezt a folyót az ő nevére Laborcnak hívták. Aztán Álmos vezér és övéi bevonulva Hung várába, a halhatatlan isteneknek nagy áldozatokat mutattak be, és négy napig tartó lakomát csaptak”

(Anonymus 13, Hung vára; a '13' az 1975-ös kiadásban szereplő szakasz száma, a 'Hung vára' a szakasz címe). Felakasztották, mint egy bűnözőt! Mit tekinthettek a bűnének?

Anonymus gesztájának egészen - a kezdettől a befejezésig - végighúzódik az atillai örökség történelmi tudata. A Tisza és a Bodrog közé eső terület visszafoglalása után Árpád a következőket üzeni a görög és bolgár katonai segítséggel fenyegetőző bolgárszláv helytartónak, Zalánnak: „Az én ősapámé, a nagyhatalmú Atilla királyé volt a Duna-Tisza közén elterülő föld egészen a bolgárok határáig, ami most uratoké” (Anonymus 14, Árpád vezér). Az árpádi honvisszavétel csupán azért nem teljesen vértelen, s csupán azért nem minősülhet békés visszaköltözésnek, mert Árpádnak meg kellett szüntetnie a Kárpát-medence bolgárszláv-bizánci megszállását. Elfogulatlan, tárgyilagos szemlélő előtt a leghatározottabban úgy bontakoznak ki az árpádi bejövétel eseményei, hadműveletei - eltekintve a vazallus helytartók katonáival való jelentéktelen csetepatétól és a segítségükre siető görög-bolgárszláv hadsereg széttűzésától -, mint a *boldog hazatérés* határtalan öröme ünnepélsorozata.

A megszálló vazallus katonákat elfogásuk után különös módon nem ölték meg, hanem, ahogy Anonymus írja, Árpád „*Zalán (Salán) vezér katonáit, akiket ott talált, bilincsbe verve Hung várába vezettette*” (Anonymus 14), Mén-Marót katonáit, akiket ott kaphattak, vasbilincsbe verték és undok tömlöcfenekre vetették (...)” (Anonymus 21, Szabolcs). Miért e kegyetlen büntetés? A katona, aki szolgálatára felesküdt (hacsak nem kényszerítették a szolgálatra), köteles helytállni ott, ahova állították. Bünt akkor követ el, ha feladatát nem teljesíti. Miért verették hát vasra ezeket a katonákat? A választ - közvetetten - maga Anonymus adja meg a súlyos büntetés azért sújt rájuk, mert *hűtelenné váltak*. Kihez? Saját nemzetükhöz. Magyarok voltak és a megszállók táborába sodródva saját népük, a magyarok ellen fordították fegyverüket. Ezért került rájuk a vasbilincs, ezért bántak velük úgy, mint holmi bűnözővel, gaztevővel.

Anonymus Gesta Hungarorumának egy mind újra ismétlődő mozzanata: „épen és sértetlenül”, „veszteség nélkül”, „háború nélkül”. Árpád vezérei, Tas, Szabolcs, Tétény: „nem kicsiny sereggel nekiindultak, és a Tiszát úgy úsztatták át, hogy semmiféle ellenség nem szállt szembe velük”. (Anonymus 20, Miképpen mentek Bihar ellen?) „Szabolcs meg Tas seregükkel egyetemben épen és sértetlenül visszatértek, sőt már a Dorogma-réven egész hadakkal átkeltek. Midőn Árpád vezér meghallotta, hogy Tas meg Szabolcs egész hadakkal együtt épen és sértetlenül visszatértek (...) nagy lakomát csapott.” (Anonymus 29, Visszaérkezésük.) Bulcsú, Lél és Botond a Száva folyón átkelve Zágráb, Valko és Pozsega elfoglalása után a Dunán a Gerec-réven átkelve „nagy diadallal, épen és sértetlenül visszatértek Árpád vezérhez” (Anonymus 43.) Szovárd, Kadosa meg Huba látták, „hogy az a sok nép minden háború nélkül meghódolt nekik” (Anonymus 33, Nógrád és Nyitra vára). „Háború nélkül” (sine bello): így áll ez fehéren feketén Anonymusnál több ízben is. Úgy hisszük, ez világos beszéd.

A Gesta egyik megállapítása ez: „senki sem mert kezét emelni rájuk” (Anonymus 34, Garam folyó és Bors vára). Meghökkenítő kijelentés. Miféle „erőszakos behatolás”, miféle „honfoglalás” zajlott le itt, ha az itt élő lakosság még a kezét sem merte rájuk emelni? **Belharcok teljes hiánya jellemzi az eseményeket.** Anonymus beszámolója alapján teljesen világos, hogy a kárpát-medencei őslakosság sehol sem ragadott fegyvert Árpád hadai ellen. Éppen fordítva: teljes tömegében csatlakozott hozzájuk. Anonymus négy árpádi vezér - Szovárd, Kadosa, Huba és Bors Garam menti táborozásáról szóló beszámolójához a következő különös szavakat fűzi: „Akkor ez a négy úr egymás között tanácsot tartott és a hozzájuk hű lakosok kérésére (per petitionem incolarum sibi fidelium) megállapodott abban, hogy a sereg harmada a föld lakosaival együtt a Zólyom erdőbe megy...” stb. (Anonymus 34). Miféle hűségről és hűtlenségről lehet itt szó? És egyáltalán: miként vetődhet fel a hűség kérdése? Hűségesek csak ahhoz lehetünk, aki a miénk vagy a miénk volt, csak ahhoz, aki hozzánk tartozik vagy tartozott, akihez valamilyen szálak kötnek, kötöttek bennünket.

„A révet, ahol az átkelést végrehajtották (Árpád vezér meg összes főemberei), Magyar-révnek nevezték el azért, mert a hét fejedelmi személy, akit hétmagyarnak mondtak, ott hajózott át a Dunán. Mikor odaát voltak, tábort ütöttek a Duna mellett a felhévizekig. Ennek hallatára a

Pannónia földjén lakó összes rómaiak futással biztosították életüket. Másnap pedig Árpád vezér meg minden főembere, Magyarország valamennyi vitézével együtt, bevonult Attila király városába. (...) Ott lakomáztak mindennap nagy vígan Attila király palotájában, egymás mellett ülve. Mind ott száltak szépen összezengve a kobzok meg a sípok a regösök valamennyi énekével együtt. Az ételt-italt a vezérnek meg a nemeseknek arany-, a közrendűeknek meg a parasztnak ezüstedényben hordták fel, mert hiszen a körülfekvő egyéb országok összes javát az Isten az ő kezükbe adta.” (Anonymus 46, A Magyar-rév). A „közrendűek” (servientes) megjelölés itt nem katonákra, hanem közrendű polgárookra vonatkozik. A „paraszt” (rusticis) megnevezés pedig félreérthetetlenül földműveseket jelöl. Mindezek a „közrendűek meg parasztnak” - meghívott vendégek, vagyis a hazánkban élő lakosság, a magyar őslakosság képviselői. Az Attila udvarában személyesen megforduló bizánci Priscos rhétor ugyanerről számol be: „A többi barbárnak (szkítának) és nekünk ezüsttálcákon raktak finom ételeket (...) A vendégeknek ugyanis arany meg ezüstserlegeket adtak” (Priscos töredékeiből). Árpádék ebben is az ősi hun-magyar hagyományt követték.

„Mindjárt eleinte nagy örömmel voltak. Senki sem adta magát elé, ki velők ellenkezni mert volna” - írta néhai jó Dugonics András a Szittyai történetekben (II. 4.) „Mikor Szabolcs és vezértársai jelentik sikereiket, Árpád és főemberei szerfölött meg örülnek” s „a vígságnak ilyen okáért egy egész héten át ünnepet ülve lakomáztak, hogy az a nagy öröm beteljesedett” (Anonymus 22, A Nyír). Szabolcsot és Tast a vezéri tábor „nagy örvendezés közepette fogadta” (Anonymus 29, Visszaérkezésük). „A vezér és nemesei igen nagyon örültek, és az örömhír hozóinak sok ajándékot adtak” (Anonymus 33, Nógrád és Nyitra vára). „Nagy öröm támadt a vezér udvarában” (Anonymus 37, Árpád vezéreinek harca). Atilla király városába érve „kimondhatatlanul felvidultak, mivel érdemessé váltak arra, hogy elfoglalják - méghozzá háború nélkül - Attila király városát, kinek ivadékából származott Árpád vezér” (Anonymus 46, A Magyar-rév). „Öröm és öröm mindenütt, lelkesedés, vigadozás, ünneplés. Ámde mit ünnepelhetek Árpádék már a hadműveletek kezdetén, már akkor, amikor a Vereckei-hágón át beléptek a haza területére? A vigadozás időnként olyan mértéket ölt, mintha nem ország és nép sorsát eldöntő eseményekről volna szó, hanem országos vigalomról, lakodalomról, holmiféle országos vőfélyjárásról, menyegzőről” (Grandpierre K. E. 1998).

A hazajövetel során Árpád népe, ahogy tetteiben lépten-nyomon feltűnik, Atilla hun király nyomdokain jár. A hazajövetel alapvetően békés jellegének fő oka, hogy az itt élő nép túlnyomó része Árpádékban saját népét látta, és ezért Árpád népével összetartozóként fogadta a hazajövők.

„A «honfoglalás» műszó kialakítása tehát késői fejlemény, s ha tán nem is a Bach-kor leleménye, kétségkívül a nemzetgyilkos Bach-korszak áruló írástudói terjesztették el a hatalmi hivatalos tudomány és köz-féltetjékoztatás minden erejével, s ragasztották rá holmi mérgező lepedékként a magyar- és a világ-közvéleményre, és tették ellentmondást nem tűrő, kizárólagos elméletté a magyarság szellemi leigázásának jegyében” (Grandpierre K. E. 1998). Amíg ettől a méregtől nem szabadulunk meg, addig őseinktől, hazánktól és eredeti nemzeti önazonosságunktól elidegenedettek maradunk.

Az Anonymus krónikájában elmondottak, fentebbi érveink és krónikáink szóhasználata véleményünk szerint egyértelműen igazolják az árpádi hazajövetel alapvetően békés voltát, ezzel pedig a „honfoglalás” műszó tartalmának valótlanágát.

A „honfoglalás” műszó történelmi jelentőségének értékelése.

Tekintsük át röviden, és foglaljuk össze, hogy a „honfoglalás” műszó tartalma mit állít és mit tagad. Az elénk táruló látvány elképesztő. ***A „honfoglalás” műszó egyszerűen a szóhasználat elterjesztésével minden kritika és vita nélkül viszi be a köztudatba a következőket:***

– ***nem a magyarság volt a terület őslakója, nem vagyunk őshonosok itt, s előttünk más népek birtokolták hazánkat; ráadásul***

– ***jogcím nélküli foglalók vagyunk, fegyveres erővel törtünk rá az itt élő békés népekre. Ennek a 19. században született elnevezésnek jelentős szerepe lehetett a trianoni diktátum***

előkészítésében. Románia a trianoni szerződés előkészítése során Erdélyre vonatkozó jogigényét arra az állításra alapította, hogy ez a terület i.u. 104-től, midőn Trajánus római császár azt meghódította, román terület volt s a magyarság 894-ben mint ilyet, vagyis mint román területet jogos tulajdonosától vette el s vette birtokába (Dr. Endres Miklós 1935, 10); ráadásul

– fegyveres hódítókként ragadtuk el tőlük a területet, és erőszakkal kényszerítettük rájuk uralmunkat.

Mindez, amint fentebb is vázoltuk, éles ellentétben áll a történelmi valósággal (részletesebben lásd Grandpierre K. E. 1998, 2005, 2011).

Itt említjük meg, hogy *Árpád és utódai magukat a Turul-nemzetség tagjainak nevezték.* Mivel a Turul Atilla hadseregének is hadijelvénye volt, a Turul-nemzetség elnevezés a hunok és a magyarok folytonosságát is hirdette. Az elmúlt évszázadokban ezt az eredeti elnevezést is kiiktatták s helyette bevezették az „Árpád-ház” elnevezést, így hozták létre utólag az Árpád-ház újkeletű, Atilla- és hun-mentes elnevezését.

A magyar őstörténelem kulcsfogalmai.

Ha a magyarság történelmének kulcselemeit áttekintjük krónikáink tükrében, és ezeket összevetjük az 1848-49-es szabadságharcunk leverése után uralomra jutott finnugor elmélettel (lásd 2/1. Táblázat), arra az eredményre jutunk, hogy *a magyar történelem összes kulcsfogalmát ellenkező előjelűvé változtatták.*

A történelemszemlélet és a történelem leírásában szereplő elnevezések egyaránt arra szolgálnak, hogy észrevétlenül egy szemléletváltást juttassanak érvényre gondolkodásunkban. A tét magas: embermilliók és a következő nemzedékek embermillióinak életének formálása, a hatalom vagy a nép, illetve e kettő összhangja esetén mindkettő javára fordítása. Lehet-e ennél nagyobb tétje a gondolkodásnak?

Úgy tűnik, az elnevezések terén éppúgy zajlott a küzdelem, mint a csatatereken, a szellemi hadműveletek éppúgy hozzátartoztak a történelemhez, mint a háborúk. Csakhogy a háborúk lezárultak, a szellemi hadviselés eszközei, az elnevezések megmaradtak, és meg is maradnak mindaddig, amíg nem figyelünk fel szemléletünket kisiklató jelentőségükre, és nem térünk át a valóságnak megfelelőbb, korhű elnevezésekre.

Csihák György így csatlakozott. Kedves Zoltán, közel hatvan éve élek a tudomány világában. Tisztában vagyok azzal, amit ez a világ "terminus technikus"-nak nevez. Ma, a magyar egyetemeken elbuktatják azt a diákot, aki magyarul mer beszélni. Magyarországon, például, hosszú évekig voltam egy országos vizsgabizottság elnöke. Utóbb több nyugati egyetemen voltam vizsgabizottsági tag. Ahol beleszólásom volt, ott egyetlen diákot sem buktattak meg. Volt, ahonnan tisztelettel elköszöntem, mert nem voltak hajlandók lemondani arról, hogy a diákok engem minősítsenek. (Ott, ahol én minősíték! Ha engem professzorok megválasztottak professzornak, akkor engem egy diák nem minősít. Még akkor sem, ha magam, sokat adok arra, hogy a tanulók hogyan vélekednek rólam.) Ezt mind azért írom, mert mi igen alaposan megdolgoztunk azért, hogy a korai magyar történelem tárgyában fogalmakat formázzunk, még hozzá magyar, német, angol, francia és orosz nyelven. Aki ebben a munkában részt vett, az tudja, hogy ez milyen nehéz dolog. Van ÍGY fogalmunk a honfoglalás"-ról is, meg a "magyar"-ról is. Senkit nem próbálok most valamiről meggyőzni, de a tudomány mai szintjén az nem állítható, hogy Árpád népe (ezt a kifejezést is mi javasoltuk) a Kárpát-medencében nem nevezhető conqueror-nak. Aki nálam vizsgán ezt nem tudná, annak ajánlanám, hogy ezt a részt még nézze át.

Nem értem, hogy a mi beszélgetésünkben miért nem a mi névjegyzékünket használod?

Oláh Zoltán írta a következőket. ITT VOLTUNK MINDIG: AZ ARCHEOGENETIKA ÚJ MEGVILÁGÍTÁSBA HELYEZI AZ EREDETTÖRTÉNETÜNKET (ANYANYELVÜNK TECHNOLOGIÁJÁT, AMELYET RAJTUNK DILETTÁNS HASZNÁLÓK HELYETT, AZT NEM IS BESZÉLŐ NYELVÉSZEK FEJTENÉK MEG.)

– A magyarság kevert nép, de nem homogén oldat módjára, és a Kárpát-medence sem a népek olvasztótégelye. A genetikai folytonosság egyre nagyobb téridő-felbontásban rajzolódik ki, ugyanakkor tudásunk genommozaikokból tevődik össze.

Minden élő egy nem ember által írt nyelv szövegszerkesztésének köszönheti létét. A gének kapcsoltsága és önszerveződő rendszerei az integrált áramkörök kapcsolási rajzaira emlékeztetnek. A gének kapcsoltságának, összeférhetőségének és rendszerszerű összeadódásának megfejtése lehet az induló Magyarságkutató Intézet vizsgálódásának igazi célja. Csak ezzel az új tudományos módszertannal és látásmóddal volt felismerhető az a DNS-olvasat, amely alapján bátran mondhatjuk, hogy számos más gén mellett Neander-völgyi ősünk immunrendszere máig bennünk él, miközben embertani megjelenésünk rengeteget változott. A nyelvhasználat az emberben a szóbokrokon keresztül új, de egy gyökérből eredeztethető sarjadzással családfákat eredményezett. Ezért anyanyelvünket inkább hangfoglalói, mint honfoglalói minőségében érdemes tovább kutatni és megérteni.

Anyanyelvünk valóban ugor, de sem finn sem török, hanem a 7-itaké (angolul HITTITE), az egyetlen ragozó sikertörténet: Az R1a haplotípusról pedig a szakirodalomnak is más a véleménye, igaz a magyar/türk? királyaink is hordozzák, de nekünk és ŐRAPÁNK is a mindig is itt élők, a legalább 7-8000 éve Kárpát-medencét kinövő, abból kirajzó AVK-Föld-, Ész- és Kézműves (FÉK) jogarhordozó közösségeinkkel (N1a1b, -> W), jelenlegi műveltségünk megalapozóinak geno- és feno-típusát megalapozók archeogenetikájával kellene már rég foglalkoznunk nem pedig az újonnan nemesített hátslovukon visszatérő férfiakkal (R1A).

Csihák György kifogásolja, hogy Árpád népe "conquering" lett volna. Ennek nincs ezidáig semmi bizonyítéka - még akkor sem, ha a genetikusok is úgy gondolják. Már azért is kifogásolható, mert a tudomány már feltárta ezen állítás *ellenkezőjét*. Kérem megérteni: HA létezik egy tudományos álláspont, akkor az mindegy, hogy azzal szemben mennyi és milyen genetikai mérési adat áll; tudományos tétel kizárólag a tudomány által cáfolható. Ismét hangsúlyozni kívánom: nagyon szeretném, ha a tudomány állításai összhangba kerülnének a genetika feltárásaival. Ez az egész itt ennek a szellemében folyik.

Oláh Zoltán hozzászólása. Sipos Gyuri említett teljes-genom genetikai módszertanával messzemenően egyetértve ismét felajánlom Bioinformatikai és Molekuláris Sebészeti Egységemnek azt a tudáselemét, amellyel 2004, USA-tudományos karrieremet itthon folytatva elkezdtünk szakadatbázisokat építeni molekuláris biológus munkatársaimmal. Elsősorban gyógyszerfejlesztői céllal tömörítünk szakcikk szövegtörzséből olyan számszerű mérési eredményeket és DNS-olvasatokat, amelyek újra felhasználhatók összehasonlító statisztikai kiértékelésre, DNS-ID-vel eldönthető munkahipotézisek alátámasztására vagy elvetésére. De ezzel együtt az ipar-jogvédelem adattavak létrehozásához, új összefüggések felismeréséhez, innovatív elméletek felállításához és tudományos alátámasztásához, röviden az eddig technikailag is lehetetlen tudományterületek közötti átjárhatóság feltételeit meg kell teremteni, ahhoz hogy újra EGY nyelven tudjunk beszélni, amelyre a ZMTE korábban is nagy erőket fektetett. Az újdonság a számítógépes nyelvészet legújabb algoritmusai, amelyek mind a genom-, mind a természetes nyelvek "szöveggyűjteményeit", sőt Juhász Zoltán és csapatának köszönhetően a kottázott dallamokat is adatbázis-kezelői módszertannal tudják kutatni. Mi ezzel a nem csak a DNS-szekvenciákat befogadni képes adatbázis építői tudással tudnánk hozzájárulni az egységlátáshoz és tudásszintézishez, adattavak építéséhez, és a tudományterületek közötti falak lebontásához, a genomikai szakirodalomból és hivatkozott tudományágakból megépített adataink, akár több tízezer szakcikk, tetszőleges kutatói szempontok szerint megfogalmazott keresőmotoros lehalászásához.

Csak példaként csatolom - "Cannabis DB terv 2019-12-15", azt az adattó tervünket, amelyet a Nemzet Stratégiai Intézetnek, a nem narkotikus "kender növény termesztéséhez és sokoldalú, beleértve a szántóföldi termesztéstől a klinikai rászorultig hasznosításához" ajánlottunk fel.

Szekeres István szerint egyedül az írástörténeti (betűképző) adatokkal lehet már az ó-kínai szomszédságban és a Kárpát-medencébe vezető „útvonalakon” nyelvünk jelenlétét hitelesen és tagadhatatlanul bizonyítani, „magyar népnévünk” etimológiájával együtt. Utolsó

tanulmányomon („Amikor megszólaltatnak a régészeti leletek”) még jelenleg is dolgozom, mert írástörténeti kutatásaim egyik legfontosabb összefoglalója az előző, „Uráli, nemeket jelölő fejszimbólumok...” tanulmányommal együtt, ahol külön-külön, a hunok, koraavarok és Árpád-népe régészeti leleteire bontva, írástörténeti adatokkal bizonyítom („honfoglaló”) néprészeink betűképző nyelvét. Mert a régészeti leleteiken lévő piktogramok/ideogrammak bizonyítják, hogy mind a három, külön-külön is az „ős-uráli eredetű” nyelvünket beszélte. Mert úgy az ó-türk sziklarajz feliratok betűinek képzésében, mint a Nikolsburgi Ábécében azonos hangértékű, csak nyelvünkön képezhető betűk vannak. Valamint az uráli, nemeket jelölő fejszimbólumok és a teknős piktogram időszakos ó-kínai írástörténeti megjelenésével bizonyítom az ős-uráli népesség közreműködését a kínai állam megszervezésében. Könyvem (2008) kéziratából ehhez idézek: „Wolfram Eberhard írja a teknősről: 'Teknős kui. A teknős a kínaiak szemében mindig is titokzatos és meglehetősen szimbólikus teremtmény volt. A mondás (amely szerint a teknős) '→ menny és → föld titkait rejtegeti' még mindig elterjedt Kínában. Továbbá: „A rá vonatkoztatott legrégebbi utalásokban páncélját a boltíves mennyhez, alsó felét pedig a föld lapos korongjához hasonlították. A kozmosz hasonlóan mint páncéljának mintája miatt a korai ókorban jóslásra használták.” Valamint: „Ezen kívül a teknős sok legenda hőse is. Ő segítette az első → Uralkodót a Sárga-folyó megszelídítésében;”⁽⁴⁰⁾Végül: „De a teknős erkölcstelen teremtménynek is tartották. Mivel — elgondolásuk szerint — nem léteznek hímnemű teknősök, a nőtények kénytelenek kígyókkal párosodni. Így a teknőst egy kígyóval együtt, mint észak teremtményét ábrázolják.”⁽⁴¹⁾

Az idézetből több, lényeges dolgot tudtunk meg a „kínai” teknősről:

1. Nőtény teknősről van szó. 2. Együtt van ábrázolva a kígyóval. 3. Mása a kozmosznak. 4. Észak teremtménye. (A német nyelvű változatban: „So wird sie auch als Tier des Nordens.” — vagyis: „észak állata”). Tehát nem (feltétlenül) kínai.

W. Eberhard: „Lexikon chinesischer Symbole” (Kínai szimbólumok lexikonja) c. könyvében még bővebb ismereteket nyerhetünk a teknősről. Ez lehet az előző angol változat alapműve: „A „teknős” szót még tabunak is nyilvánították, helyette azt mondták „a sötét harcos”.⁽⁴²⁾”

Tamási Krisztina érdekes megjegyzést fűzött a beszélgetés fonálához.

NÉGY ELEM.

Az első elem a Kárpát-medencében a föld. Ezek azok a szarmaták, akik iráni eredetű sztyeppei nép volt, és legelőször jött be a nagy hegyek koszorúza medencébe, mivel a szülőhazájában túlságosan elszaporodtak. Ők a tulajdonképpeni országalapítók!

A második elem ugyanitt a hun, azaz a víz. A hunok ugyanis úgy folytak szét Európában, mint egy nagy folyam, de nem tudtak megmaradni a Kárpát-medencében. Erdélyben nagy bőségben élnek.

A harmadik elem az avar, a levegő. Ezek Irán és India határáról érkeztek, és birodalmuk összeomlása után látszólag úgy elpárologtak a Kárpát-medencéből, mint a kámfor. Persze, ma is itt vannak, csak alig észrevehetően. Még cigányokká is lettek!

Mégis ez a levegő volt az, ami lehetővé tette, hogy fellobbanjon benne a tűz, a magyar. Nem kevésbé, csak közvetettebb módon az előző két elem megléte. A magyar is Iránból jön, jóllehet hosszabb belső-ázsiai állomáshelyek alapításával. Utoljára Kazária uralkodó népe voltak. Szinte mindenki Iránból jött Magyarországon! Hátha a kaukázusi csontleletek ezt igazolni is tudják! Ha már a Szent Korona tanúságtételére, vagy az Árpád-házi királyok csontereklýeire vagy sírmellékleteire senki nem kíváncsi.

A tüzes magyar elem, amelyiknek végre sikerült tartósan országot alapítani a Kárpát-medencében, természetéből eredően vakmerő. Olykor éget, máskor elevenít. Ha a jövőben is meg akarna maradni választott hazájában, akkor bátorságát meg kell őriznie, és tisztító hatását is újra és újra ki kell fejtenie a környező népekre.

Kiss Irén megjegyzése a négy elem kapcsán. Egy egyszerű észrevétellel szeretném alátámasztani a "Négy Elem" írását az "iráni származásról": eddigi idegenvezetői tapasztalatom alapján, kimagaslóan hasonlítanak ránk, kinézetben! Annyira, hogy például az egyik vendégem

úgy hasonlított a nagynénémre, mintha egy fiatalabb kiadásban lenne!! Nem bírtam levenni a szememet róla, alakban és arcban is egyaránt!! Kénytelen voltam beavatni a hölgyet, mert kezdett már kínos lenni a dőbbenetem, miért is nézem ennyire! Ez az apai ágam, akiről pontosan tudjuk, hogy hun-származású.

Oláh Zoltán ismét bekapcsolódott az eszmecserebe. Egy apró helyesbítést tennék: nem az irániaktól származunk, hanem épp fordítva: - ők tőlünk a 7500 évvel ezelőtti bekövetkezett túlnépesedést követően a "déli selyemúton" a termékeny félhold irányába kirajzó/sokasodó kárpát-medencei korábban ott "HANGFOGLALÓ" családok keletre vándorlásukkal más folyamközi élettérket is benépesítettek valamint 7-ita/HITTITE nyelvüket, tudásukat, Föld-Ész- és Kézműves (FÉK) tapasztalatukat (AVK/LBK) Indiáig vitték. Hogy megerősítsük ezt a korábbi archeogenetikai megfigyelést/térképezést, rendelkezünk hat DNS-mintával az illusztrációként mutatott falusiaktól. Sőt, szeretnénk mihamarabb teljes genom analízis tárgyává tenni ezeket a perdöntő bizonyítékokat, és végleg bedönteni a korábbi finn-ugor "őshaza" hipotéziseket, egyben felhívni a figyelmet arra, hogy a Kárpát-medence emberemlékezet óta folytonosan lakott volt, jégkorszakokon át, így ebből a nézőpontból is érdemes újraértékelni a most feltáruló DNS-nyelven írottakat, összevetni/szembevetni a természetes nyelvű forrásokkal, krónikákkal, szótárakkal az új számítógépes összehasonlító nyelvészeti algoritmusokat, mesterséges intelligenciát is latba vetve, ahogyan ez a nyelvhasadással szaporodó hajlító technológiai indo-európaiakkal elkezdődött (Russell Gray és munkatársai 2003), de az alapító ab originális HITTIT-ugor agglutinálókkal eddig soha sem lett elvégezve, leszámítva az "etimonjaink" más nyelvekben előfordulási valószínűségének becslését a Sorbonon, az összehasonlító számítógépes nyelvészet hajnalán, évtizedekkel ezelőtt, + Czuczor Gergely, Fogarasi János 1862 gyókszótár.

A négy elem gondolatkörre Raig Mária Magdolna igen hevesen reagált. Elnézést kérek a határozott tiltakozásomért a "Négy elem" írással kapcsolatosan, de szerintem ily módon tálalva az egész egy nagy marhaság. Olyan nézőpont természetesen létezhet, hogy az egyes népek itt a Földön olyan jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek megfeleltethetők egy-egy asztrológiai szimbólumnak, hiszen a Föld népei ugyanúgy egységet alkotnak az emberiség vonatkozásában, mint például, a növények vagy az állatok. Ily módon elvileg mondhatjuk, hogy lehetnek jellemzően például tüzes népek, vagy vizes népek. A magyar nép valóban tüzes, de egyben szellemi is, hiszen a Nyilas jegy alá sorolják az asztrológusok, és a Nyilas, mint 9. mundánház (ezt szokás értelmezni népek esetében) a magasabb szellemiség és távoli kapcsolatokat is jelent egyben.

A magyar nép minden bizonnyal korábbi népek gyűjtő neve, ahogy a hun is az volt. Amennyiben elfogadjuk, hogy a hunok folytatása, akik távoli területeket kötöttek össze, minden bizonnyal már őket is Nyilas jegyébe kell sorolni.

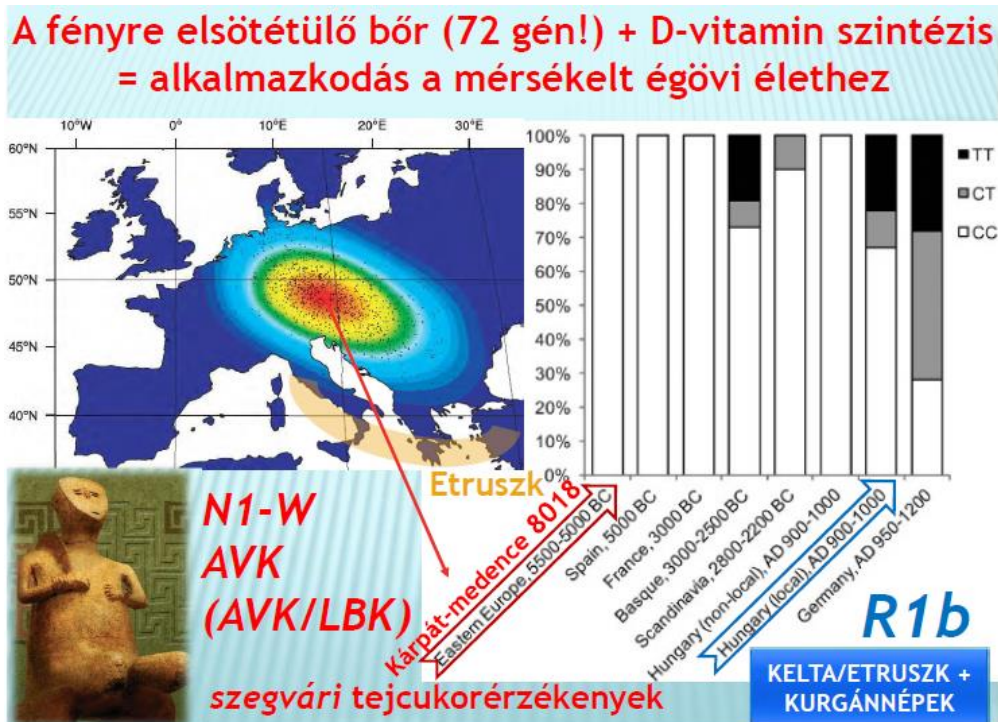
A víz elem az érzelmeket és a rejtettséget jelöli és semmi köze a szétfolyáshoz, inkább valamilyen ősforrásként értelmezhető. Így a víz elemet részemről inkább a táltosokhoz, a T hanghoz, a 9-es számhoz kötném. A HUNOR-MAGOR testvérek éppen azt jelenti, hogy a tűz és víz ellentétes elemek összefogtak közös zászló alá egy adott cél elérése érdekében (7-es szám, Z hang, marsi erő) mit szimbolizál a 7 törzs. Vagyis a MAG-ban rejtőzködő titkokat a táltosok feltárják (9-es, T hang, nepuni erő), és a hunok védik és terjesztik, így megtermékenyítve az emberi szellemiséget. A föld elemet Babba anya (a befogadó anya, az anyaföld nyújtja) a Kárpát-medencében, az anya tisztelete a kultúránkban a levegő elemet pedig az Atya (Vízöntő - Uránusz). Az atya és anya egymás mellé rendeltsége azt jelenti, hogy a teremtető erőnek (a fénynek) szüksége van a befogadó sötétségre (anyaméh), ahonnan kifejlődés után (miután felvett egy anyagi ruhát) megjelenhet a világ előtt a gyermeki szellemiség, aminek duális jellegét képviseli az Ikrek jegye, ami szemben áll a Nyilassal. Nyilas szimbóluma annak a státusznak is, amikor az "elrongyolódott ruhákat" már levetettük, és csak a valódi értékek kerülnek átmentésre a MAG-ban. Magyar név eredete minden bizonnyal az egyiptomi könyvtékercs szimbólum, aminek kiejtése kb. MAGYAT lehet, aminek jelentése: szellemi értékek átmentését szolgáló tárgy. Mivel az R névképző jeleníti meg azt, hogy egy "ruháról"

van szó, a népnevek végén általában R található, ahogy HUNOR, MAGOR, az ember nevében is.

A magyar nép eredetének kutatásában elsődlegesnek azt a vonalat tartom figyelemre méltónak, amelyen keresztül az előző civilizációból a szellemi értékek átmentése történt. Ezért tartanám fontosnak a neandervölgyi gének kutatását. A "marhaság" jelzőt azért érzem megengedhetőnek a "NÉGY ELEM" c. írással kapcsolatban, mert egyrészt meggyőződésem, hogy az avar korszak nem létezett, ezért sem fordult elő krónikáinkban. Az avarok azonosak a magyarokkal. Lehagyva nevükből az R hangot, marad a V mássalhangzó, aminek jelentése analóg a Nyilassal (világ, van ..stb.). A magyarok eredetének vizsgálatában különös figyelmet érdemes fordítani a VAN tó környékére, ahol a Nimród hegye is található. Az ún. Nagy Fagy idején az állatokat követve a vadászok a Kárpát-medencéből (ahol korábban éltek neandervölgyiek) délre vándoroltak, és letelepedtek olyan helyen, ahol szintén volt obszidián a nyílhegyhez (Tokaj környékén - Nimród hegy környékén egyaránt van). Másrészt Baktriából és környékéről az Oxus folyó katasztrófája okán (azaz az elsivatagosodás okán) nagy tömegek elvándorolni kényszerültek. Minden bizonnyal ők telepedtek le egyrészt a Duna alsó folyásától Erdélyen át a Visztuláig (magyar lengyel-barátság eredete), másrészt minden bizonnyal India felé is, ezért mutatható ki rokonság a magyar és indiai mesék között. Bár valóban érkezhettek innen szarmaták, azonban tudtommal szkíta gyökerek is kimutathatók a vidéken. A szarmaták tudtommal vándorló életmódot folytattak (mitől föld elem?), a szkíták viszont tudásközpontokban éltek. Pártus birodalom összekapcsolta Baktria vidékét a mai Iránon át a Kaukázus vidékétől délre eső területekkel fél évezreden át. Természetes, hogy felismerhetők kulturális kapcsolódások. Hun birodalomnak a megalakulásakor része volt Örményország, ami a Pártus birodalomnak is korábban tagja volt. Teljesen természetes, hogy a táltosok (szkíták) magas szellemisége elterjedt, vélhetően erre a tudásra alapoztak az Athéni iskolákban is, amelyet Justiniánus császár a Római birodalom területén betiltottak. MIÉRT?

Dr. Timaru-Kast Sándor a négy elem gondolatkörhöz szólt hozzá. "Mi mind Iránból jöttünk." Természetesen így van, ezt vallják a magyar mondák (lásd: Nimród, Csodaszarvas mondája, stb.). CSAK, el kell dönteni mettől-meddig tart Irán? Hol van ez az Irán? Hová tért haza a "sabartoi asphaloi" nép? És még valami: mi a bizonyítéka annak, hogy a szarmaták, akár a szkíták is, "iráni" népek. A maistreamos (*főáramlat*, „hivatalos”) történészek közmegállapodásos (közfelkiáltásos) alapon álló tudományos meggyőződésén kívül semmi. Mert hát: a történelemírás az a hazugsággyűjtemény, amivel többnyire mindenki egyetért (közmegállapodással) - ahogyan oly helytállóan állította Napóleon Bonaparte.

Az együtt gondolkodást Oláh Zoltán folytatta. A Kárpát-medence őstörténeti körei röviden az új archeogenetikai adatok tükrében. A Kárpát-medence túl népesedése miatt (ekkor még MIND_ÉN_KI - TEJÉRZÉKENYEK!) Keletre, így Iránba is gyalog családostul kirajzó AVK/LBK őseink 7500 éve, elvitték népdalkincsünket (a világon a legnagyobb, most 250000-re tehető) mondavilágunkat magukkal, majd mint marha hajcsár/hajdú/őrző-védő szolgálatot teljesítő férfi had tért vissza a pusztai-nomád életmódból vagyont szerezve, nőhiányosan vagy többnejű vezérként (kurgán temetkezések, ld. első hullám, R1b Baszk földig jut, "magyar" földön 900-1000 körül jelennek meg a "tejcukorra - nyers tejre rezisztensek, R1a, Árpád-ház is ilyen!). Ez a visszatérő lovas ág ma már szinte kimutathatatlan a magyar népességben (Neparaczki, Juhasz et al. 2017, Neparaczki, Kocsy et al. 2017, Neparaczki, Maroti et al. 2018, Neparaczki, Maroti et al. 2018).

Felhasznált hivatkozások összefoglalói:

Neparáczki, E., et al. (2017). "Genetic structure of the early Hungarian conquerors (TESSÉK ÉSZREVENNI! Csihák György) inferred from mtDNA haplotypes and Y-chromosome haplogroups in a small cemetery." *Mol Genet Genomics* **292**(1): 201-214.

We applied ancient DNA methods to shed light on the origin of ancient Hungarians and their relation to modern populations. Hungarians moved into the Carpathian Basin from the Eurasian Pontic steppes in the year 895 AD as a confederation of seven tribes, but their further origin remains obscure. Here, we present 17 mtDNA haplotypes and four Y-chromosome haplogroups, which portray the genetic composition of an entire small cemetery of the first generation Hungarians. Using novel algorithms to compare these mitochondrial DNA haplogroups with other ancient and modern Eurasian data, we revealed that a significant portion of the Hungarians probably originated from a long ago consolidated gene pool in Central Asia-South Siberia, which still persists in modern Hungarians. Another genetic layer of the early Hungarians was obtained during their westward migrations by admixing with various populations of European origin, and an important component of these was derived from the Caucasus region. Most of the modern populations, which are genetically closest relatives of ancient Hungarians, today speak non-Indo-European languages. Our results contribute to our understanding of the peopling of Europe by providing ancient DNA data from a still genetically poorly studied period of medieval human migrations. Neparáczki, E., et al. (2017). "Revising mtDNA haplotypes of the ancient Hungarian conquerors (TESSÉK ÉSZREVENNI! Csihák György) with next generation sequencing." *PLoS One* **12**(4): e0174886.

As part of the effort to create a high resolution representative sequence database of the medieval Hungarian conquerors (TESSÉK ÉSZREVENNI! Csihák György) we have resequenced the entire mtDNA genome of 24 published ancient samples with Next Generation Sequencing, whose haplotypes had been previously determined with traditional PCR based methods. We show that PCR based methods are prone to erroneous haplotype or haplogroup determination due to ambiguous sequence reads, and many of the resequenced samples had been classified inaccurately. The SNaPshot method applied with published ancient DNA authenticity criteria is the most straightforward and cheapest PCR based approach for testing a large number of coding region SNP-s, which greatly facilitates correct haplogroup determination. Neparáczki, E., et al. (2018). "Correction: Mitogenomic data indicate admixture

components of Central-Inner Asian and Srubnaya origin in the conquering (TESSÉK ÉSZREVENNI. Csihák György) Hungarians." *PLoS One* 13(11): e0208295. (This corrects the article DOI: 10.1371/journal.pone.0205920.) Neparaczki, E., et al. (2018). "Mitogenomic data indicate admixture components of Central-Inner Asian and Srubnaya origin in the conquering (TESSÉK ÉSZREVENNI! Csihák György) Hungarians." *PLoS One* 13(10): e0205920.

It has been widely accepted that the Finno-Ugric Hungarian language, originated from proto Uralic people, was brought into the Carpathian Basin by the conquering (!!!!) Hungarians. From the middle of the 19th century this view prevailed against the deep-rooted Hungarian Hun tradition, maintained in folk memory as well as in Hungarian and foreign written medieval sources, which claimed that Hungarians were kinsfolk of the Huns. In order to shed light on the genetic origin of the Conquerors (!!!!) we sequenced 102 mitogenomes from early Conqueror (!!!!) cemeteries and compared them to sequences of all available databases. We applied novel population genetic algorithms, named Shared Haplogroup Distance and MITOMIX, to reveal past admixture of maternal lineages. Our results show that the Conquerors (!!!!) assembled from various nomadic groups of the Eurasian steppe. Population genetic results indicate that they had closest connection to the Onogur-Bulgar ancestors of Volga Tatars. Phylogenetic results reveal that more than one third of the Conqueror (!!!!) maternal lineages were derived from Central-Inner Asia and their most probable ultimate sources were the Asian Scythians and Asian Huns, giving support to the Hungarian Hun tradition. The rest of the lineages most likely originated from the Bronze Age Potapovka-Poltavka-Srubnaya cultures of the Pontic-Caspian steppe. Available data imply that the Conquerors (!!!!) did not have a major contribution to the gene pool of the Carpathian Basin.

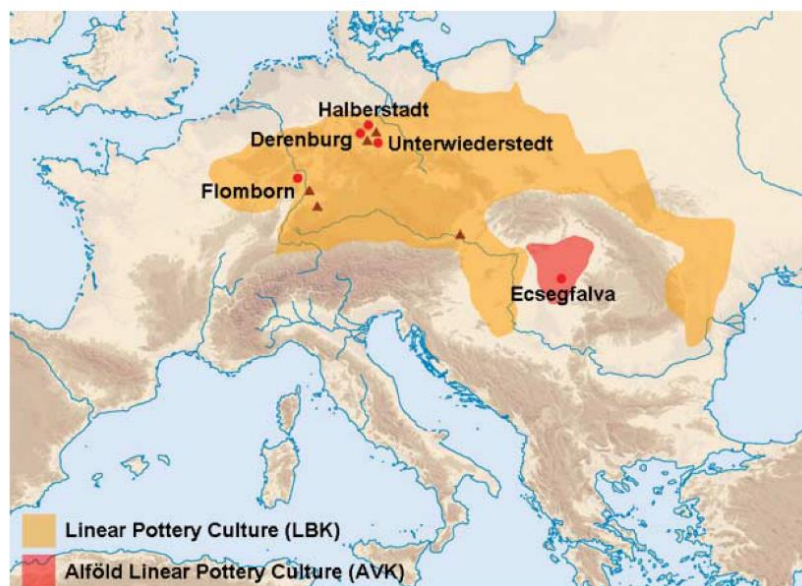

Fig. 1. Geographic range of the first Central European farmers. The orange and red areas indicate the widest distribution of the earliest Neolithic farming cultures LBK and AVK after 7500 years before the present. Circles represent sites with N1a haplotypes, and triangles represent sites with other haplotypes. Names are given for N1a sites only. For details on the archaeological sites, see table S3.

Table 1. mtDNA sequences of the six Neolithic N1a types. Sequences are presented as variant nucleotide positions relative to the Cambridge Reference Sequence (31). Nucleotide positions are given, less 16000.

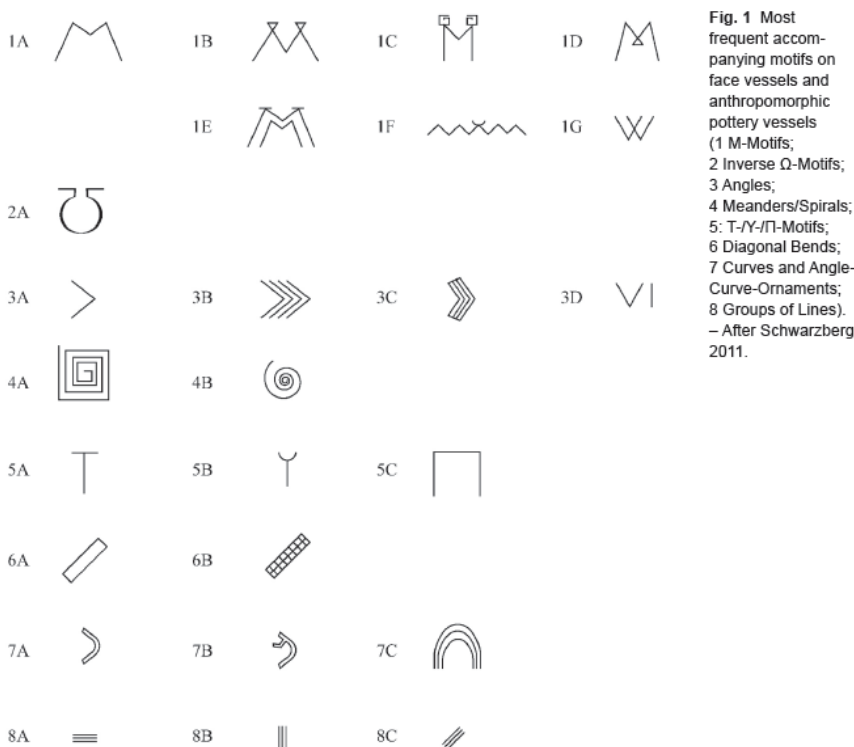
Individual	ID no.	mtDNA sequence 15997–16409
Derenburg 1	DEB1	147.A 172.C 223.T 248.T 355.T
Derenburg 3	DEB3	147.A 172.C 223.T 248.T 320.T 355.T
Halberstadt 2	HAL2	086.C 147.A 172.C 223.T 248.T 320.T 355.T
Flomborn 1	FLO1	147.A 172.C 223.T 248.T 320.T 355.T
Unterwiederstedt 5	UWS5	129.A 147.A 154.C 172.C 223.T 248.T 320.T 355.T
Ecsegfalva 1	ECS1	147.A 172.C 189.C 223.T 248.T 274.A 355.T

Majd gondolatmenetét így folytatta: A csillagképek valójában őseink tapasztalatainak "kincses kalendáriumaként" rögzített, tűz körül kifejthető/lehozható adatbázisaként szolgált,

mint pl. a Nyilas (a forma és funkció egysége!) a Nimród vadász legendája, amelyeket évezredek át meséltek finomítottak, egy-gyökerű változatokká, ahogyan ma is ismerjük az eurázsiai maradvány népeknél feltalálhatóan. Az archeogenetikai műhelymunkák naprakész adatbázisba töltése olyan tudásszintézisre ad lehetőséget, amely a Kárpát-medence mindenkori téridő leírása mellett megerősíthető/elvethető következtetéseket enged meg az élet-, gondolkodásmódra és a kézműves hagyaték feldolgozásával (KÉP)írásra, rovásra, észjárásra, őseink "tanyagazdaságtanára" csatolva előadásom képanyaga.

Majd így folytatta: Semmi kifogásom, valójában a Magyarság Kutató Intézet beindulása helyett elvégzetek közzétételéhez. Kezdetnek nem is rossz, bár jobban örülnék, ha az összefoglaló angol nyelven jelenne meg egy SCIENCE IF-át közelítő lapban! Egyetértek azzal is, hogy "ami esetleg személyes, vagy túlfűtött volt", azt a későbbiekben érdemes elkerülni, bár ez a pont már a ZMTE SZMSZ-ében található. Azonban, ahhoz, hogy közelebb jussunk műveltségünk, anyanyelvünk terjedésének "KÖR"-folyamatainak jobb megértéséhez - valahonnan a Kárpát-medence közepéről kellene elkezdni a "teljes-genomokra" alapozott DNS-olvasatok gyűjtését. Csatolva 2020 vitaindítójaként egy erre az AVK/LBK korszakra vonatkozó 2005-ös (!) SCIENCE magazin cikk. Tudom, hogy Grandpierre Atila, Sípos György, dr. Pócs Alfréd, és magam álláspontjával szemben az MKI jelenlegi igazgatója és munkatársai más véleményen vannak, de a jelenlegi sebességgel és anyagi forrásokkal talán soha sem jutunk el a "honfoglalóktól" a "HANGFOGLALÓ-magyarokig".

"Hol volt, hun nem volt" objektivitással: kik azok a Fehér Hunok, akik máig helyben, India észak-nyugati falvaiban élnek és kik a svájci hun-völgyekben kik beszélik máig az agglutináló LADIN-nyelvet kik a bretonok, gallok, írek, skótok/kelták, baszkok, bajorok valódi ősei. Miért hasonlít annyira az etruszk a székely rováshoz a jelenlegi távolság ellenére mi a fenének írt Mario Alinei az Etruszk-magyar összehasonlító nyelvészetről olasz és magyar kiadású könyvet, amiért a szakma majdnem kiközösítette soraiból kik vannak eltemetve a pécsi ó-keresztény sírokba Atila előtről.

Az angol közlekedőnyelv megtanulása ki-ki számára olcsóbb, és az archeogenetikai adattavat is angol nyelven célszerű működtetni, a jelenleginél (pl. 5) jóval magasabb Impact

Factorú (IF) szakfolyóiratokba is csak USA, UK német kapcsolati tőkével lehet betörni, hogy végre teljes genom a DNS adatolással helyre tegyék, azt amit "ránk kentek a századok".

Csihák György a régészet jelentőségét hangsúlyozta. Valaki elküldött nekem egy TV beszélgetést (M5 "Ez itt a kérdés". 2019. dec. 12.), amit élvezettel végignézttem. Kedves Barátunk elmondta, hogy a régész mondja meg a sírt és utána követik a krónikákat. Tehát megértettem korábbi kijelentését, amely szerint eredményeiket igazolja a régészet és a történelem. Nem tudom, miként kellene jobban csinálni, nem képzelek be magamnak semmit, de ez így elég faramuci.

Ismétlem, mivel a régészet nem rendelkezik tudományos módszertannal, ezért minden régész állít valamit, és minél nagyobb a hatalma, annál inkább meghatározó, amit mond. Erről pedig Fodor István is megállapította, hogy hajmeresztő - pedig akkor ő volt az "országos fő régész". Igen szépen hangzik az is, hogy "követik a krónikákat". Ugye sokáig kellett ezért harcoljunk, mert "akik megmondták", azok igyekeztek a krónikákat lebecsülni. Ma viszont minél nagyobbat mond valaki valamely krónika alapján, annál jobban tapsolnak. Hiába fordította a Tarih-i Üngürüş-t a világhírű Blaskovics József (egyesületem tagja) - itt-ott máig nem számít tudománynak. Egyesületem egy másik tagja (Sebestyén László) 1975-ben csak saját kiadásban jelenthette meg vitairatát "Kézai Simon védelmében". Ma már senki sem emlékszik rá, mert csak a MŰAK tagok számítanak, ő pedig már rég elment az ismeretlenségben.

Minden esetre, Kováts Zoltánnal Csikszeredából hazafelé vonatozva mondtam neki, hogy korai történelmünk talán legfontosabb kérdése most az, hogy Árpád népének bejövetelekor mennyi lehetett a Kárpát-medence népessége és melyik lehetett nagyobb: a bennlévő, vagy a bejövő? Erre készült az ő OTKA dolgozata - ami igazolta a szakértők korábbi álláspontját.

Erre is épül Kálmánbácsi könyvében is a számszerűség - és itt van egy nagy űr a történelem és a genetika között. Ezért tömök állandón ebbe a sebbe sőt - mert szeretném én is tudni a jó eredményt.

Az eredményes gondolkodáshoz és vitához Cser Ferenc a következő felajánlást tette.

Ha már az angol nyelv, mint közlekedő nyelv szóba került, felhívnám szíves figyelmeteket a Gyökerek c. könyvem angol nyelvű változatára - amely már tartalmazott genetikai referenciákat is. 2006-ban zártam le. Nem a gyökerek egy-az-egybeni fordítása, a

szöveget a nem magyar nyelvű - következésképp műveltségű - olvasók érdekében módosítottam. A Corvinus könyvtárból már évek óta elérhető.

(Roots of the Hungarian Origin: Contemplation on the Carpathian Origin of the Hungarian Language and People: By Ferenc Cser: Melbourne, 2006)